

13ος και 14ος μισθός

**Στόχος το βάθεμα της
κινεζοποίησης**ΣΕΛΙΔΑ 8**Τα «ισοδύναμα» των
ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ**ΣΕΛΙΔΑ 9**Συνταγματικά φληναφήματα**ΣΕΛΙΔΑ 7**Πάγωσαν την ΚΥΑ για
το εβαπορέ γάλα!**ΣΕΛΙΔΑ 11

Λίμνη Στυμφαλίας

**Αναγκάστηκαν να μην
εγκρίνουν το σχέδιο
καταστροφής του
υδροβιότοπου**ΣΕΛΙΔΑ 12**Παιχνίδια με τον
εκλογικό νόμο**ΣΕΛΙΔΑ 3

Γαλλία

**Πολύ μαστίγιο και
ελάχιστο καρότο για το
αντεργατικό έκτρωμα**ΣΕΛΙΔΑ 5

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

αρ. φύλλου 872 - 11 Ιούνη 2016

www.eksegersi.gr

Εξαπάτησαν αδίστακτα τους συνταξιούχους

**Νομοθετούν περικοπές
συντάξεων με Υπουργικές
Αποφάσεις!**ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

Νυχτερινές εκτελέσεις ασφαλιστικών δικαιωμάτων

Scripta... Verba...

Στο παρελθόν, πέρα από τα ευχολόγια, η εκάστοτε πολιτική ηγεσία έβρισκε την ευκαιρία να κάνει έκκληση για επενδύσεις και να ζητάει από τους εφοπλιστές να συνδράμουν. Εμείς νιώθουμε την ανάγκη να πείσουμε τους έλληνες εφοπλιστές να μας εμπιστευτούν στην προσπάθειά μας για μεταρρύθμιση της ελληνικής οικονομίας.

Αλέξης Τσίπρας

Δεν νομίζουμε ότι θα δουλεύετε πολύ να πείσετε τους φαταούλες γκάνγκστερ της θάλασσας.

Το θέμα των εργασιακών σχέσεων είναι κορυφαίο ζήτημα για την κυβέρνησή μας, είναι κάτι παραπάνω από κόκκινη γραμμή. Δεν θα αποδεχθούμε επιδείνωση των εργασιακών επί των ημερών μας και εκείνο που επιδιώκουμε είναι να περιορίσουμε δραστικά την αποδιάρθρωση της αγοράς εργασίας, βελτιώνοντας τη θέση των εργαζομένων.

Πάνος Σκουρλέτης

Όταν ακούγονται «κόκκινες γραμμές», αντεργατική ανατροπή μυρίζει.

Δεν έγινα πρωθυπουργός με την αντίληψη ότι θα εφαρμόσω το κομματικό πρόγραμμα. Εχω άλλους δύο ισότιμους κυβερνητικούς εταίρους.

Μπόντο Ράμελο, πρωθυπουργός Θουριγγίας, Die Linke

Σημασία έχει μόνο ότι έγινε πρωθυπουργός. Πόσο τον καταλαβαίνει ο Τσίπρας...

Η Ελλάδα, με τις πρωτοβουλίες της Κυβέρνησης Γ. Παπανδρέου και του Γ. Παπακωνσταντίνου, τελικά δεν έγινε «το ατύχημα που περιμένει να συμβεί» όπως έχει γραφτεί στους Financial Times από το 2008.

Φίλιππος Σαχινίδης

Τα ρέτζελα (ξέρει ο Σαχινίδης τι θα πει η λέξη) προκαλούν ακόμα. Σε παρουσίαση του βιβλίου του Παπακωνσταντίνου ειπώθηκαν αυτά.

Scouter στη ΝΔ ανέλαβε ο Σαμαράς. Όμως δεν ξέρει ότι όταν οι παίκτες δεν είναι ελεύθεροι συμβολαίου μιλάνε πρώτα με την ομάδα τους.

Μανόλης Οθωνας (διευθυντής πολιτικού γραφείου Φώφης Γεννηματά)

Δηλαδή, αν ο Μπένι, ο Λοβέρδος και ο Μανιάτης θελήσουν να πάρουν μεταγραφή, θα μιλήσουν πρώτα με τη Φώφη;

Από την πρώτη στιγμή που επελέγη για τη θέση του ειδικού συμβούλου έχω στοχοποιηθεί. Εχουν, κατά καιρούς, γραφτεί πολλά που δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα, ενώ δέχομαι στοχοποιημένες επιθέσεις από τα social media.

Νίκος Καρανίκας

Από συνέντευξη στον πρώην μάντζερ της Τζούλιας Αλεξανδράτου

ΡΙΠΕΣ

◆ Ουδμία έκπληξη από το γλείψιμο που έριξε ο Τσίπρας στους εφοπλ(η)στές ◆ Εκπληξη θα ήταν αν δεν το έκανε ◆ Ούτε το ότι μίλησε στα αγγλικά, επί ελληνικού εδάφους, μας προκάλεσε έκπληξη ◆ Πέραν της ξενοδοχείας και του δωσιλογισμού, κουβαλάει κι ένα κόμπλεξ με τα αγγλικά ◆ Αν κάποιος πει τον Τσακαλώτο αλητάμπουρα θα έχει άδικο; ◆ Εκτός αν μας βρει αυτός έναν χαρακτηρισμό στα αγγλικά, που τα ξέρει όσο δεν ξέρει τα ελληνικά ◆ Εναν χαρακτηρισμό που να ταιριάζει σ' έναν υπουργό που εισηγείται ένα συμπληρωματικό πακέτο αντιλαϊκών ρυθμίσεων, αυτοεξευτελιζόμενος κιόλας ◆ Κι αντί να σκύψει ντροπιασμένος το κεφάλι, επιτίθεται ◆ Και φτύνει τον ελληνικό λαό με τη φράση «ο ήλιος θ' ανατείλει και αύριο το πρωί και θα είναι μια ωραία μέρα» ◆ Όπως βλέπετε, δεν είναι μόνο η Βαγενά, η Καρακώστα και η Αυλωνί-

του ◆ Για τις οποίες μπορεί κάποιος να πει «τόσες ήταν» ◆ Είναι και κάτι τυπικά που παριστάνουν τους μαρξιστές οικονομολόγους ◆ «Διαμορφώνονται συνθήκες μετά από χρόνια έτσι ώστε η οικονομία να μπει σε μια σταθερή τροχιά ανάκαμψης» μας λέει ο Σκουρλέτης ◆ Εμείς, πάντως, από τώρα και μετά, μόνο θα πληρώνουμε φόρους ◆ Κι ακόμα δεν τελείωσαν οι δόσεις από τους περσινούς ◆ Μπορούμε να φανταστούμε τι «γαλλικά» άκουσαν οι συνεργάτες του Βούτση, που τον έβαλαν να εκδώσει ανακοίνωση συλλυπητηρίων στο βουλευτή Νικολόπουλο για θάνατο που δεν είχε επέλθει ακόμα ◆ Ποιο τσιράκι είδε τον Κοντομηνά και δεν τον φοβήθηκε; ◆ Κάποιος υπάλληλός του, σε πρωινάδικο του Αλφα, τόλμησε να καταφερθεί ενάντια στη φιλανθρωπία ◆ Το αφεντικό βγήκε τηλεφωνικά στον αέρα, τράβηξε στους δούλους ένα ξέ-

χесμα κι αυτοί έστρωσαν ◆ «Ψέματα, λοιπόν, είπατε. Δεν έχετε σταματήσει να λέτε ψέματα» είπε η Βούλτεψη στους συριζαίους ◆ Και τι της απάντησε ο Θεωνάς; ◆ «Το δικό σας ρεκόρ με τα ψέματα δεν το ξεπερνάμε!» ◆ Διαγωνισμό για το ποιοι είναι οι μεγαλύτεροι ψεύτες κάνουν ◆ Κακούργα Μενεγάκη ◆ Τόσα tweet θαυμασμού έχει γράψει για σένα κοτζάμ Καρανίκας και δεν τον έβγαλες ούτε μια φορά στο πρωινάδικο σου ◆ Για να σκάσεις από το κακό σου, έδωσε κι αυτός συνέντευξη στον Μένιο ◆ Και μην ακούσω κανέναν να λέει «μα στον πρώην μάντζερ της Τζούλιας;» ◆ Όταν στην εκπομπή του Μένιου έχει βγει ο Λαφαζάνης, γιατί να μην βγει ο Καρανίκας; ◆ Αποθραυσμένοι οι νεο-ναζί ξέσπασαν σε νέο υβρεολόγιο σε Επιτροπή της Βουλής ◆ Γιατί να μην το κάνουν όταν -ειδικά οι συριζαίοι- τους χαϊδεύουν; ◆ Μόνο με την εφαρμογή

του Κανονισμού της Βουλής θα μπορούσαν να τους κάνουν να συμμαζευτούν ◆ Ήταν-δεν ήταν σε συνεννόηση με τον Κούλη, το βέβαιο είναι πως ο Σαμαράς δεν ονομάτισε τυχαία κορυφαία στελέχη του ΠΑΣΟΚ ως υποψήφια προς μετεγγραφή ◆ Το ότι κανείς απ' αυτούς δε διαμαρτυρήθηκε, δεν αντέδρασε καν, δείχνει ότι αυτούς τουλάχιστον τους είχε ενημερώσει ◆ Και συμφώνησαν να τους ονοματίσει, για να στείλουν μήνυμα στη Φώφη και τον Σκανδαλίδη ◆ Βενιζέλος, Λοβέρδος, Μανιάτης θέλουν να ξαναγίνουν υπουργοί ◆ Και ζητούν από τη Φώφη να σταματήσει την αντιδεξιά ρητορική ◆ Γιατί το πιθανότερο είναι η ΝΔ να κόψει πρώτη το νήμα την επόμενη φορά ◆ «Εγγραψε» πάλι η περιβόητη Καρακώστα ◆ «Μην ξεχνάτε ότι αυτή τη στιγμή τα εργασιακά τα παλεύει και η Γαλλία» ◆ Έχει μπερδέψει τον Βαλς με τους εργάτες ◆

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

ΚΕλαμψε η Ρώμη. Η υφυπουργός Τζάκρη την επισκέφτηκε επί τριήμερο, συνοδευόμενη από καπιταλιστές της βόρειας Ελλάδας (οι ψηλομύτεδες του ΣΕΒ την συνομπάρισαν). Οι επισκέψεις της, βέβαια, ήταν επιπέδου βλαχοδήμαρχου που ψάχνει χώρο για να ετοιμάσει την επόμενη εμποροζωοπανήγυρη της κωμόπολής του, αλλά συναντήθηκε και με την υφυπουργό Οικονομικής Ανάπτυξης κ. Μπελανόβα και «τόνισαν από κοινού την ανάγκη εγκατάλειψης των πολιτικών λιτότητας που πλήττουν το Κράτος Πρόνοιας, το οποίο αποτελεί τη βάση της ευρωπαϊκής αλληλεγγύης και ευημερίας, ενώ παράλληλα θέτουν σε κίνδυνο την ανάπτυξη των ευρωπαϊκών οικονομιών». Μιλάμε έσκασε από το κακό της η Μέρκελ, μόλις πληροφορήθηκε τη βαρυσήμαντη δήλωση της υφυπουργού Θεοδώρας.

ΚΟσο ήπιο κι αν είναι το

στιλ του, ο Σαπέν δεν παύει να είναι υπουργός Οικονομικών της ιμπεριαλιστικής Γαλλίας. Όταν, λοιπόν, ακούει τον Τσακαλώτο να λέει πως πλέον συζητούν «για τη νέα περίοδο» και ότι «πρέπει να αλλάξει η ατζέντα προς μια αναπτυξιακή κατεύθυνση, για να επιστρέψει η Ελλάδα στην ανάπτυξη με κοινωνική δικαιοσύνη», θεωρεί πως πρέπει να του τραβήξει λίγο τ' αυτάκι. Γι' αυτό και τον διορθώνει (με διπλωματική αβρότητα): «Είμαι πολύ ευτυχισμένος που δούλε-

ψα και σήμερα με τον Ευκλείδη. Είναι ο υπουργός που συναντώ συχνότερα από όλους κατά τη διάρκεια των συναντήσεών μας στις Βρυξέλλες. Όπως είπε και ο ίδιος ξεκινάει μια καινούργια περίοδος. **Δεν λέω ότι έχουν τελειώσει οι δυσκολίες. Δεν λέω ότι οι προσπάθειες που έχει κάνει ο ελληνικός λαός και η κυβέρνηση είναι πίσω μας. Οι προσπάθειες πρέπει να συνεχιστούν.** Πώς να μην πάρει μετά ο Ευκλείδης το γνωστό ύφος του κακομοίρη που όποιος περνάει του ρίχνει

και μια φάπα;

ΚΕντάξει, οι image makers είπαν στον Τσίπρα ότι θα κάνει καλό στην εικόνα του μια φωτογράφιση με ένα πρόσωπο που κουβαλά «θετική αύρα», οπότε αποφασίστηκε η κλήση του Γκάλη στο Μαξίμου. Αυτοί που διαρρέουν τις ειδήσεις, όμως, θα έπρεπε να είναι λίγο πιο προσεκτικοί, όταν γράφουν: «Τον κορυφαίο έλληνα αθλητή θα υπο-

δεχθεί ο πρωθυπουργός με τον οποίο θα έχουν και μια -όπως αναμένεται- ενδιαφέρουσα συζήτηση». Σε τι ακριβώς συνίσταται το ενδιαφέρον μιας συζήτησης του πρωθυπουργού με έναν τέως επαγγελματία αθλητή και πάντα μπιζνεσμαν, που έχει αποδείξει ότι εκτός από το «λέι απ» και το «τζαμπ σουτ» δεν μπορεί να μιλήσει για οτιδήποτε άλλο; Εκτός αν ο Γκάλης έπαιξε και καμιά παρτίδα τάβλι με τον κυρ-Αλέκο.

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Όπως είχε πει ένας σημαντικός υπουργός της κυβέρνησης μια μέρα πριν την νίκη τον Γενάρη του 2015, μετά από αυτές τις τροπολογίες «ο ήλιος θα βγει κι αύριο το πρωί, θα βγει από την ανατολή, θα πέσει στη δύση, θα είναι μια ωραία μέρα». Νομίζω ότι όποιες προσδοκίες είχατε... Ζυμώσατε τον δικό σας κόσμο με το ότι δεν θα γίνει αξιολόγηση, ότι θα έρθουν οι «ουρές» και θα πέσει η Κυβέρνηση. Είναι καιρός αντί να διακόπτετε, να δείτε αν η Νέα Δημοκρατία έχει κάποιο αφήγημα. Γιατί το αφήγημα ότι θα πέσει αυτή η Κυβέρνηση, δεν θα κλείσει η αξιολόγηση, δεν θα πάρουμε το χρέος, απέτυχε. Οπότε προσπαθήστε κάτι να πείτε στον ελληνικό λαό, εκτός από την αγενεία σας.

Ευκλείδης Τσακαλώτος

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

11/6/1969: Εκρηξη βόμβας (ΔΑ) στο θέατρο «Ορβος» τραυματισμός τεσσάρων ατόμων 11/6/1903: Δολοφονία βασιλιά Αλέξανδρου και βασίλισσας Ντράγκα (Βελιγράδι) 11/6/1928: **Μεγάλη καπνεργατική απεργία σε Ξάνθη, Καβάλα, Δράμα, Αλεξανδρούπολη και Κομοτηνή** 11/6/1984: Θάνατος Ενρίκο Μπερλίνγκουερ 12/6: Ημέρα κατά της παιδικής εργασίας, Φιλιππίνες (1898), Ρωσία: Ημέρα ανεξαρτησίας, Φινλανδία: Ημέρα Ελσίνκι (1550) 12/6/1964: **Ο Νέλσον Μαντέλα καταδικάζεται σε ισόβια από το ρατσιστικό καθεστώς της Νοτίου Αφρικής** 12/6/1971: Εφοδος της αστυνομίας σε νυχτερινά σχολεία και έλεγχος για το κατά πόσο οι μαθητές «κα-

κοποιούν» τη δημοσιευμένη στα βιβλία τους φωτογραφία του Γεώργιου Παπαδόπουλου 13/6: Ημέρα softball 13/6/1798: **Στραγγαλισμός Ρήγα Φεραίου** 13/6/1989: Τρεις βόμβες στον πέμπτο όροφο του υπουργείου Εσωτερικών, έξω από τη Σχολή Δημόσιας Διοίκησης και στην Εφορία της Νίκαιας (ΕΛΑ) 14/6: Ημέρα bloggers, ημέρα εθελοντή αιμοδότη, Δανία (1219), ΗΠΑ (1777): Ημέρα σημαίας 14/6/1928: Γέννηση Ερνέστο Τσε Γκεβάρα 14/6/1936: Θάνατος Μαξίμ Γκόρκι 15/6: Ημέρα ανέμου, ημέρα γονιμότητας, ημέρα κατά της κακομεταχείρισης ηλικιωμένων 15/6/1945: **Θάνατος Αρη Βελουχιώτη** 15/6/1972: Οι Ουλρίκε Μάινχοφ και Γκέρχαρντ Μίλερ (RAF) συλλαμβάνονται σε διαμέρισμα κοντά στο Αννόβερο 15/6/1972: Συλλαμβάνονται

τέσσερα μέλη του «Κινήματος 20ής Οκτώβρη» 15/6/1978: Δολοφονική απόπειρα εναντίον του καταγγέλλει ο βουλευτής του ΚΚΕ Λυκούργος Καλλέργης 15/6/2000: Ο συνοριακός φρουρός Γ. Πιστόλας σκοτώνει τον 25χρονο Πακιστανό Γιο-βάλ Μπατζάρ στον οικισμό Μεγάλο Δέριο Εβρου 16/6: Ημέρα συμπάραστασης στους μαύρους της νότιας Αφρικής, ημέρα πατέρα 16/6/1960: **20.000 αριστεροί καταλαμβάνουν με έφοδο την ιαπωνική βουλή, 870 τραυματίες** 17/6: Ημέρα κατά ερμηποίησης και ξηρασίας, Ισλανδία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1944) 17/6/1907: Ένας νεκρός και δεκατέσσερις τραυματίες σε επεισόδια λόγω εκλογών (Πειραιάς) 17/6/1997: Υπογράφεται η συνθήκη του Αμστερνταμ.

Παιχνίδια με τον εκλογικό νόμο

Έχει πράγματι πρόθεση ο ΣΥΡΙΖΑ να ψηφίσει με συναινετικές διαδικασίες νέο εκλογικό νόμο ή προσπαθεί απλά ν' αλλάξει την πολιτική ατζέντα για να έχει (ή να δείχνει ότι έχει) την πολιτική πρωτοβουλία; Ακόμα κι αν είχε τέτοια πρόθεση, ο εκλογικός νόμος που θα επεξεργαστεί θα είναι πρακτικά άχρηστος, αν δεν ψηφιστεί από τουλάχιστον 200 βουλευτές. Διαφορετικά, θα ισχύσει από τις μεθεπόμενες εκλογές. Ετσι, η ΝΔ (αν υποθέσουμε ότι θα είναι πρώτο κόμμα στις επόμενες εκλογές) θα πάρει το μόνους των 50 εδρών, ενώ ο αναλογικότερος εκλογικός νόμος θα ισχύσει στις μεθεπόμενες εκλογές, όταν (θεωρητικά τουλάχιστον) ο ΣΥΡΙΖΑ θα έχει πιθανότητες να ξαναπάρει την πρωτιά.

Η ΝΔ έχει 75 βουλευτές, επομένως μόνη της δεν μπορεί να «κόψει» την ψήφιση ενός εκλογικού νόμου άμεσα ισχύος. Αν δούμε τα πράγματα από πλευράς ΣΥΡΙΖΑ, μπορεί να ψηφίσει εκλογικό νόμο και χωρίς τους βουλευτές των νεοναζί (για ν' αποφύγει τη σπέκουλα), και χωρίς τους τέσσερις ανεξάρτητους, ακόμα και χωρίς την τριάδα των... «πραγματικών μεταρρυθμιστών του ΠΑΣΟΚ», αν έχει τη σύμφωνη γνώμη του Περισσού (15 βουλευτές), του ΠΑΣΟΚ (13 βουλευτές χωρίς την τριπλέτα), του Ποταμιού (10 βουλευτές) και του Λεβέντη (9 βουλευτές). Όλοι αυτοί μας κάνουν 47, οι οποίοι προστιθέμενοι στους 153 των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ σχηματίζουν τον μαγικό αριθμό 200.

Για να υπάρξει συμφωνία αυτών των κομμάτων, όμως, θα πρέπει ο ΣΥΡΙΖΑ να πάει σε πρόταση αναλογικής με κατάργηση του μόνους των 50 εδρών και όχι απλά με μείωσή του, όπως ήταν η πρόταση που δημόσια διατύπωσε πριν από λίγο καιρό ο Κουρουμπλής. Κι αυτό εισηγούνται δημόσια κορυφαία στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ, μεταξύ των οποίων και ο πρόεδρος της Βουλής Ν. Βούτσας. Αυτά τα στελέχη, βέβαια, επικαλούνται «την πάγια θέση της Αριστεράς», όμως στο μυαλό τους έχουν τη σκοπιμότητα που βολεύει το κόμμα τους. Αν κινούνταν από δημοκρατικές ευαισθησίες και χαρακτηρίζονταν από εμμονή σε αρχές, τότε θα ζητούσαν να αλλάξει ο εκλογικός νόμος από τις προηγούμενες εκλογές. Θα μπορούσαν (δεν τους εμπόδιζε η τρόικα σ' αυτό) ν' αλλάξουν τον εκλογικό νόμο και να καταργήσουν το μόνους. Αν το είχαν κάνει, όμως, σήμερα δε θα συγκυβερνούσαν με τον Καμμένο, αλλά θα ήταν αναγκασμένοι να απευθυνθούν και σε άλλα κόμματα.

Τώρα, όμως, που όλα δείχνουν ότι θα χάσουν την πρω-

τιά, θυμήθηκαν ξανά την «πάγια θέση της Αριστεράς». Η «πάγια θέση της Αριστεράς», όμως, μιλούσε για «απλή και άδολη αναλογική», ενώ αυτοί μιλούν για κατάργηση του μόνους με παράλληλη διατήρηση του «κατώφλιου» του 3%, χωρίς το οποίο ένα κόμμα δεν μπαίνει στη Βουλή. Ο Βούτσας εξηγούσε γιατί δεν πρέπει να καταργηθεί το 3% μ' έναν κυνισμό που δεν τον συναντούσε κανείς στην «παράδοση της ανανεωτικής Αριστεράς», η οποία στρεφόταν κυρίως ενάντια στο 3%, γιατί κάποιες φορές δεν κατάφερε να το πιάσει και έμεινε εκτός Βουλής. Σύμφωνα με τον σημερινό κυνισμό, το 3% χρειάζεται, γιατί διαφορετικά θα προκύψει μια Βουλή ακόμα και με δώδεκα κόμματα, που δε θα μπορεί να σχηματίσει κυβέρνηση και να ψηφίσει νομοσχέδια!

Το επιχείρημα αυτό δε διαφέρει από τον «κίνδυνο ακυβερνησίας» που μια ζωή επικαλούνταν τα αστικά κόμματα εξουσίας όταν ψήφιζαν τους διάφορους καλπονοθετικούς εκλογικούς νόμους. Οσο για συμμάχους στα άλλα

αστικά κόμματα της σημερινής Βουλής, υπολογίζουν ότι θα βρουν, δεδομένου ότι κάθε κόμμα που μπαίνει στη Βουλή ενδιαφέρεται για την κατάργηση του μόνους, από το οποίο χάνει έδρες, και όχι του 3%, από το οποίο κερδίζει έδρες (κάθε κόμμα που μπαίνει στη Βουλή παίρνει αναλογικά το μερίδιό του από τις έδρες που αντιστοιχούν στα κόμματα που δεν έπιασαν το 3%). Πόσο εύκολα, όμως, μπορούν να συμφωνήσουν στη διατήρηση του 3% κόμματα όπως του Λεβέντη, το Ποτάμι, ακόμα και οι ΑΝΕΛ, που βρίσκονται μεταξύ φθοράς και αφθαρσίας;

Όπως βλέπουμε, η εξίσωση είναι με πολλούς αγνώστους και πρέπει ο ΣΥΡΙΖΑ να προχωρήσει σε παρασκηνακές συζητήσεις με τα κόμματα της ελάσσονος αντιπολίτευσης για να μπορέσει να φτάσει σε ένα εκλογικό σύστημα άμεσα εφαρμόσιμο. Αλλιώς, οι επόμενες εκλογές θα γίνουν με το ισχύον σύστημα και η ΝΔ, εφόσον είναι πρώτο κόμμα, θα πάρει το μόνους των 50 εδρών. Είναι, όμως, ο ΣΥΡΙΖΑ σε θέση να καταργήσει και το

κατώφλι του 3%, προκειμένου να τραβήξει με το μέρος του τα πολύ μικρά κόμματα; Αυτό το βλέπουμε από πολύ δύσκολο έως αδύνατο, γιατί το 3% δεν υπάρχει μόνο για τη γενική καλπονοθέτηση, αλλά ειδικά για τον αποκλεισμό της μειονότητας της Θράκης.

Η Γεροβασίλη δήλωσε την Τρίτη ότι ο εκλογικός νόμος θα ψηφιστεί «άμεσα». Οι στόχος της κυβέρνησης είναι να έχει τελειώσει πριν κλείσει η Βουλή για διακοπές. Θα φανεί, λοιπόν, σύντομα αν πράγματι έχουν στόχο να ψηφίσουν νέο εκλογικό νόμο άμεσης εφαρμογής (από τις επόμενες εκλογές) ή αν απλά ανοίγουν θέματα με σκοπό τον αποπροσανατολισμό του ελληνικού λαού από την ουσία της ακολουθούμενης πολιτικής.

Ιστορικά, εκλογικός νόμος που πλησίαζε την απλή αναλογική λειτούργησε μόνο την περίοδο 1989-90, όταν το ΠΑΣΟΚ είδε ότι δεν κερδίζει με τίποτα και προσπάθησε (ανεπιτυχώς) να φράξει το δρόμο στη ΝΔ. Θα δούμε αν ο ΣΥΡΙΖΑ θα επιδιώξει -και κυρίως αν θα καταφέρει- το ίδιο.

Ο Σαμαράς δεν μίλησε στο βρόντο

«Δεν μας αφορούν και δεν συζητάμε μεταγραφές βουλευτών από άλλα κόμματα» ήταν η δήλωση του Κούλη, μετά το ντόρο που προκάλεσε η αναφορά Σαμαρά στους «πραγματικούς μεταρρυθμιστές από τη Δεξιά ως την Κεντροαριστερά», μεταξύ των οποίων είναι η Διαμαντοπούλου, ο Βενιζέλος, ο Λοβέρδος και ο Μανιάτης, με τους τρεις τελευταίους να είναι στελέχη και βουλευτές του ΠΑΣΟΚ.

Τι άλλο θα μπορούσε να πει ο Κούλης; Ότι καλεί βουλευτές του ΠΑΣΟΚ να ενταχθούν στη ΝΔ; Η ουσία δε βρίσκεται, λοιπόν, σ' αυτή την τυπική δήλωση, αλλά στο ότι δεν αποδοκίμασε -έστω και χαλαρά, έμμεσα- τον Σαμαρά, που εμφανίστηκε να του υπαγορεύει πολιτική τακτική. «Εγώ δεν βάζω φίμπτρο σε κανέναν» δήλωσε αυτοπροσώπως ο Κούλης, σημειώνοντας ότι ο Σαμαράς, ως πρώην πρωθυπουργός, «έχει κάθε δικαίωμα να εκφράζει τις απόψεις του» και να επιδιώκει δικαίωση της πρωθυπουργικής του θητείας.

Και γιατί να αποδοκίμασει τον Σαμαρά ο Κούλης, όταν αυτός (ο Σαμαράς) ούτε στον Μπαλτάκο και τον Καρατζαφέρη αναφέρθηκε, ούτε στον Φαίλο, αλλά μόνο σε μεγαλοστελέχη του ΠΑΣΟΚ, προκαλώντας αναταραχή στη Φώφη και στο περιβάλλον της; Γιατί πιο σημαντική από την αναφορά του Σαμαρά στην τριπλέτα Βενιζέλου-Λοβέρδου-Μανιάτη είναι η σιωπή αυτών των τριών. Θα περιμέναμε να υπάρξει μια στοιχειώδης αντίδραση εκ μέρους των τριών βουλευτών, διέρρησαν από τη Χαριλάου Τρικούπη, εννοώντας ότι θα περίμεναν τουλάχιστον να δηλώσουν ότι είναι στελέχη και βουλευτές του ΠΑΣΟΚ.

Οι τρεις, όμως, μουγκάθηκαν. «Scouter στη ΝΔ ανέλαβε ο Σαμαράς. Ομως δεν ξέρει ότι όταν οι παίκτες δεν είναι ελεύθεροι συμβολαίου μιλάνε πρώτα με την ομάδα τους», έγραψε στο twitter ο διευθυντής του πολιτικού γραφείου της Φώφης, Μανόλης Οθώνας. Πάλι μούγκα οι τρεις. Τι σημαίνει αυτό; Ότι ο Σαμαράς τους ρώτησε πριν αναφέρει τα ονόματά τους και δεν είχαν καμιά αντίρρηση. Αλλιώς θα ήταν πολύ

χοντρό, να βγαίνει ένας πρώην πρωθυπουργός και να καλεί το διάδοχό του στην ηγεσία του κόμματός του να κάνει διεύρυνση με συγκεκριμένους βουλευτές ενός άλλου κόμματος.

Όταν ο Κούλης εκλέχτηκε αρχηγός της ΝΔ, οι παλαιο-πασόκοι έβαλαν τη Φώφη να δηλώσει ότι άβυσσος χωρίζει το ΠΑΣΟΚ από τη ΝΔ. Ο Βενιζέλος εξέφρασε... κομψά τη διαφωνία του. Τώρα, μαζί με τον Λοβέρδο και τον Μανιάτη, δηλώνουν μέσω Σαμαρά έτοιμοι για μια νέα συγκυβέρνηση με τη ΝΔ, λέγοντας στη Φώφη και τους παλαιο-πασόκους ότι δε θα διστάσουν ακόμα και να συνεργαστούν εκλογικά με τη ΝΔ, φιλοξενούμενοι στα ψηφοδέλτιά της. Ετσι, προπαθούν να φράξουν το δρόμο σε μια ενδεχόμενη κυβερνητική συνεργασία του ΠΑΣΟΚ με τον ΣΥΡΙΖΑ στο πλαίσιο της σημερινής Βουλής. Συνεργασία που μέχρι πρότινος η Φώφη τη ζητούσε (ανεξάρτητα αν περιτύλιγε το αίτημα με την απαίτηση να συμμετέχει και η ΝΔ). Το μήνυμα είναι πως αν η ηγεσία του ΠΑΣΟΚ κινηθεί σε μια κατεύθυνση κυβερνητικής συνεργασίας με τον ΣΥΡΙΖΑ, δε θα πρέπει να υπολογίζει στην τριπλέτα (προφανώς και στις ορντινάντσες του Βενιζέλου).

Και γιατί επιλέγουν ΝΔ οι τρεις πασόκοι; Γιατί εκτιμούν πως συνεργαζόμενοι με τη ΝΔ ως άτομα μπορεί να επανέλθουν σε κυβερνητικούς θώκους. Ενώ με το δίδυμο ΣΥΡΙΖΑ-ΠΑΣΟΚ τι προοπτική μπορούν να έχουν; Ακόμα κι αν γινόταν μια τέτοια κυβερνητική συνεργασία, δύσκολα θα έβλεπαν όλοι τους υπουργεία, είτε επειδή οι συριζαίοι θα έβαζαν βέτο είτε επειδή η ομάδα της Γεννηματά θα ήθελε να προωθήσει τους δικούς της. Ας μην αποκλείσουμε, λοιπόν, όταν θα «μυρίσει» πραγματικά εκλογές, να δούμε την τριπλέτα των πρώην υπουργών να συνεργάζεται με τη ΝΔ, συμμετέχοντας στα ψηφοδέλτιά της.

ΥΓ. Το Μαξίμου απάντησε στη συνέντευξη Σαμαρά μ' ένα non paper-ποταμό, που επανέλαμβανε χιλιοειπωμένα πράγματα (5η αξιολόγηση, «αριστερή παρένθεση», mail Χαρδούβελη κτλ.). Ενδειξη φόβου, χωρίς αμφιβολία, μπροστά στις εφεδρείες που εμφανίζει ο Κούλης.

Η θλίψη της Κεντροαριστεράς

«Ο προοδευτικός μεταρρυθμιστικός χώρος είναι πολύ ευρύτερος από τα σημερινά σχήματα. Και δεν μπορούν τα σχήματα να φέρουν τον χώρο στα μέτρα τους. Αυτό μπορεί να γίνει μόνο με έναν νέο **ενιαίο** φορέα που από την πρώτη στιγμή θα ανοίξει τις πόρτες στην κοινωνία και θα στεγάσει εκείνους που, απογοητευμένοι, απέχουν σε όλο και μεγαλύτερα ποσοστά». Ο επί του Τύπου εκπρόσωπος του Ποταμιού και παράλληλα μέλος της Συντονιστικής Γραμματείας της Επιτροπής Διαλόγου για Προοδευτικές Μεταρρυθμίσεις, Δ. Τσιόδρας, «αδειάζει» Φώφη και Σταύρο, μιλώντας όχι για κάποιο συμμαχικό σχήμα της Κεντροαριστεράς, αλλά για νέο ενιαίο φορέα, που θα υπερβεί και το ΠΑΣΟΚ και το Ποτάμι.

Τα υπόλοιπα ανήκουν στη σφαίρα του σπαρταριστού, αφού σε κύριο γεγονός του χώρου αναδείχτηκε η ταξίθεσία της εκδήλωσης που οργάνωσε η Επιτροπή Διαλόγου. Πασόκοι και ποταμίσιοι είχαν συμφωνήσει να βάλουν τον Καμίνη να καθήσει ανάμεσα σε Φώφη και Σταύρο, που δεν ήθελαν να φωτογραφιστούν δίπλα-δίπλα. Τους προέκυψε, όμως, βέτο και από τον Θεοχαρόπουλο που δεν ήθελε να καθήσει δίπλα στον Λυκούδη. Είδαν κι έπαθαν μέχρι να βρουν μια διευθέτηση για τον τρόπο που θα καθήσουν στην πρώτη σειρά του αμφιθεάτρου του 9,84 οι «ηγέτες» των «κομμάτων και κινήσεων» της Κεντροαριστεράς. Κι αφού οργάνωσαν τα της ταξίθεσίας, έπρεπε να περιμένουν κάμποσο για να καταφθάσει η Φώφη, που έφερνε γύρα με το αυτοκίνητο, μέχρι να της τηλεφωνήσουν ότι κατέφθασαν όλοι οι άλλοι, ώστε να μπει στο αμφιθέατρο τελευταία. Αντάλλαξε μια χειραψία με τον Θεοδωράκη, καρφίτσωνοντας και οι δύο το απαραίτητο χαμόγελο στα μούτρα τους, χαίρετισε και τους υπόλοιπους και καθήσε για ν' ακούσει βαριεστημένα τους ομιλητές. Το ίδιο βαριεστημένα τους άκουσαν και οι υπόλοιποι (μη φανταστείτε κανα πλήθος, μετά βίας 300 άτομα χωράει το εν λόγω αμφιθέατρο).

Ποια ήταν η είδηση; Η απουσία του Σημίτη, που έδειξε με τον πιο παραστατικό τρόπο ότι δε βλέπει καμιά προοπτική μέσα απ' αυτές τις διαδικασίες. Είδηση ήταν και το βαρύ κλίμα όχι μόνο μεταξύ ΠΑΣΟΚ και Ποταμιού, αλλά και μέσα στο ίδιο το ΠΑΣΟΚ, καθώς κορυφαία στελέχη (Βενιζέλος, Λοβέρδος, Μανιάτης) ονοματίστηκαν από τον Σαμαρά ως δυνάμει συνεταίροι σ' ένα ευρύ μεταρρυθμιστικό μπλοκ, χωρίς οι ίδιοι να εκφράσουν καμιά διαμαρτυρία.

«Για μας υπάρχει ένα εγχείρημα: η προσπάθεια να δημιουργηθεί ένα δυνατό, εκσυγχρονιστικό, μεταρρυθμιστικό κίνημα» δήλωσε ο Θεοδωράκης φτάνοντας στην εκδήλωση-μνημόσυνο. «Σήμερα κάνουμε ακόμη ένα κοινό βήμα, είμαστε όλοι μαζί» δήλωσε με το γνωστό της ύφος η Γεννηματά. Ο καυγάς για το πού θα καθήσει ο καθένας τους, που προηγήθηκε της άφιξής τους, επιβεβαίωσε την... ειλικρίνεια των δηλώσεών τους.

«Οι προγραμματικές θέσεις που θα παρουσιάσει η Επιτροπή δεν θα είναι ο μέσος όρος των κομμάτων» ανακοίνωσε ο Τσιόδρας, επιβεβαιώνοντας ότι η εν λόγω Επιτροπή (ή κάποια μέλη της) έχει φιλο-αυτονομηθεί από ΠΑΣΟΚ και Ποτάμι και μάλλον παίρνει γραμμή από τους μεγαλοεκδότες. Καλώς εχόντων των πραγμάτων, αυτοί θα δημοσιοποιήσουν κάποιες θέσεις στις αρχές Ιούλη. Και όλοι θα περιμένουν να δουν όχι τι θα γράφουν για «μεταρρυθμίσεις», «εκσυγχρονισμούς» και άλλα τέτοια, αλλά τι θα γράφουν για την πολιτική συμμαχιών της Κεντροαριστεράς.

Η Γεννηματά, ο Σκανδαλίδης, ο Λαλιώτης και οι υπόλοιποι που την κατεστύνουν, επιμένουν σε μια γραμμή «ίσων αποστάσεων» από ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ. Δηλαδή, από τη ΝΔ επί της ουσίας, αφού αυτή φαίνεται πως θα είναι πρώτο κόμμα στις επόμενες εκλογές. Δε θέλουν να κλείσουν την πόρτα στον ΣΥΡΙΖΑ, όχι μόνο επειδή δέχονται πιέσεις από την ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία να στηρίξουν τον ΣΥΡΙΖΑ και εν ανάγκη να μπουκώσουν και σε κυβέρνηση υπό τον Τσίπρα, αλλά και επειδή θεωρούν ότι μ' αυτή την τακτική μπορούν να ξαναπάρουν ένα κομμάτι δυσχεραστημένων από τον ΣΥΡΙΖΑ πρώην ψηφοφόρων του ΠΑΣΟΚ. Ενώ αν δείξουν από τη διαθεσιμότητα κυβερνητικής συνεργασίας με τη ΝΔ του Μητσοτάκη, τότε ο Τσίπρας θα εκμεταλλευτεί για πάρτη του τα αντιδεξιά σύνδρομα που υπάρχουν σε ένα κομμάτι αυτών των ψηφοφόρων. Φώφη και σία θεωρούν πως το ΠΑΣΟΚ πρέπει να απαλλαγεί από το άγος της κυβερνητικής συνεργασίας με τον Σαμαρά.

Αντίθετα, ο Θεοδωράκης όχι μόνο δεν απορρίπτει την προοπτική κυβερνητικής συνεργασίας με τη ΝΔ, αλλά προσανατολίζεται κυρίως σ' αυτή. Όχι μόνο για να συγκρατήσει τους διάφορους νεοφιλελεύθερους του Ποταμιού (η πλάκα είναι ότι ο νεοφιλελεύθερος Σκυλακάκης της «Δράσης», το δεξί χέρι της Ντόρας, καμάρωνε στην πρώτη σειρά μαζί με τους υπόλοιπους «ηγέτες» της Κεντροαριστεράς!), αλλά γιατί πρέπει να βρει στήριγμα για να μείνει στο παιχνίδι. Ο Τσίπρας μπαίνει στη δύση του, ο Μητσοτάκης ανατέλλει, μ' αυτόν πρέπει να πάει ο Σταύρακας. Ασε που αυτό θέλουν και οι μεγαλοεκδότες που τον έκαναν από δευτεράτσα της τηλεοπτικής δημοσιογραφίας αρχηγό κόμματος.

Συμπέρασμα: θα δούμε πολλά ακόμα σπαρταριστά επεισόδια του σίριαλ «Η Κεντροαριστερά ενώνεται».

Ο ΟΗΕ κουκουλώνει τα εγκλήματα της Σαουδικής Αραβίας στην Υεμένη

Κάτω από τις έντονες αντιδράσεις της σαουδαραβικής μοναρχίας και τη διπλωματική πίεση των στενών εταίρων της (κυρίως ΗΠΑ και Βρετανίας), ο Γενικός Γραμματέας του ΟΗΕ Μπαν Κι-Μουν προχώρησε σε μια επείγουσα και σκανδαλώδη απόφαση με στόχο τη συγκάλυψη των εγκλημάτων του σαουδαραβικού συνασπισμού στην Υεμένη.

Συγκεκριμένα, τη Δευτέρα 6 Ιούνη αποφάσισε να αφαιρέσει τη Σαουδική Αραβία από τη μαύρη λίστα της ετήσιας έκθεσης του ΟΗΕ για τα δικαιώματα των παιδιών στις ένοπλες συγκρούσεις και συμφώνησε να γίνει «κοινή επανεξέταση» (ΟΗΕ και Σαουδικής Αραβίας) των υποθέσεων για τις οποίες η τελευταία κατηγορείται.

Η ετήσια έκθεση του ΟΗΕ, που δόθηκε στη δημοσιότητα στις 2 Ιούνη, είχε προσθέσει τη Σαουδική Αραβία στη μαύρη λίστα των κρατών και των ομάδων που παραβιάζουν τα δικαιώματα των παιδιών στις ένοπλες συγκρούσεις σε όλο τον κόσμο, ως υπεύθυνη για το 60% των θανάτων και των τραυματισμών παιδιών (510 θάνατοι και 667 τραυματισμοί) και 50 αεροπορικών επιθέσεων εναντίον σχολείων και νοσοκομείων στον πόλεμο που ξεκίνησε το Μάρτιο του 2015. Τα ευρήματα της έκθεσης βασίζονται σε αποδεικτικά στοιχεία που δόθηκαν από ομάδες ανθρωπιστικής βοήθειας και οργανώσεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα, τα οποία δεν έχουν αμφισβητηθεί από κανένα, εκτός από τις χώρες του σαουδαραβικού συνασπισμού που συμμετέχουν στον πόλεμο. Συν τοις άλλοις, ο ναυτικός αποκλεισμός της Υεμένης έχει ολέθριες συνέπειες στο βιοτικό επίπεδο των παιδιών προκαλώντας τεράστια αύξηση του υποσιτισμού και της πείνας στον παιδικό πληθυσμό της χώρας.

Και ενώ ο Μπαν Κι-Μουν προσπάθησε να υποβαθμίσει την υπόθεση χαρακτηρίζοντας την αφαίρεση της Σαουδικής Αραβίας από τη μαύρη λίστα ως «προσωρινή», μέχρι να ολοκληρωθεί η επανεξέταση των στοιχείων, ο εκπρόσωπος της Σαουδικής Αραβίας στον ΟΗΕ έσπευσε να τον αντικρούσει δηλώνοντας ότι η απόφαση είναι «τελική». Με άλλα λόγια, είναι σαν ο ύποπτος ενός εγκλήματος να συμμετέχει στη διερεύνησή του και να αποφαίνεται εκ των προτέρων για το αποτέλεσμα της έρευνας και την αθωότητά του.

Στην περίπτωση της Υεμένης, για μια ακόμη φορά επιβεβαιώνεται ο ρόλος του ΟΗΕ ως όργανο στα χέρια των μεγάλων ιμπεριαλιστικών δυνάμεων. Η επέμβαση της σαουδαραβικής μοναρχίας στη χώρα αυτή ξεκίνησε με την πολιτική και στρατιωτική υποστήριξη του Λευκού Οίκου, μακριά εν πολλοίς από τα φώτα της δημοσιότητας και χωρίς την παρέμβαση του ΟΗΕ, προκειμένου να παραμένουν στο απυρόβλητο τα εγκλήματα των εισβολέων. Και τώρα, με την απόφαση του Μπαν Κι-Μουν αποτρέπεται ο κίνδυνος να κατηγορηθεί η Σαουδική Αραβία για εγκλήματα πολέμου και ταυτόχρονα μένει το πεδίο ελεύθερο για τις πωλήσεις αμερικανικών όπλων, ένας από τους καλύτερους πελάτες των οποίων είναι η Σαουδική Αραβία.

«Ανακόντα 2016»: Επίδειξη πυγμής απέναντι στη Ρωσία

Τα μεγαλύτερα νατοϊκά στρατιωτικά γυμνάσια από την εποχή του αποκαλούμενου ψυχρού πολέμου πραγματοποιούνται στην ανατολική Ευρώπη. Σ' αυτά συμμετέχουν 31.000 στρατιώτες, στην πλειοψηφία τους από τις ΗΠΑ (14.000) και την Πολωνία (12.000), 3.000 στρατιωτικά οχήματα από 24 χώρες, 105 αεροσκάφη και 12 πολεμικά πλοία. Το μεγαλύτερο μέρος των γυμνασίων πραγματοποιούνται στην Πολωνία και τα υπόλοιπα στις χώρες της Βαλτικής. Το πρόγραμμα, εκτός των άλλων, περιλαμβάνει την πτώση 1.130 αλεξιπτωτιστών στη βόρεια πολωνική πόλη Τορούν και την κατασκευή από στρατιωτικούς μηχανικούς μιας γέφυρας πάνω από τον ποταμό Βιστούλα, από την οποία θα περάσουν 300 νατοϊκά οχήματα για να συνεχίσουν την προέλασή τους προς ανατολάς με κατεύθυνση τη Λιθουανία, στέλνοντας στην πραγματικότητα ξεκάθαρο μήνυμα ότι η άσκηση αυτή είναι προσομοίωση νατοϊκής εισβολής σε ρωσικό έδαφος και συγκεκριμένα στο ρωσικό θύλακα του Καλίνινγκραντ.

Τα γυμνάσια «Ανακόντα 2016» πραγματοποιούνται λίγες βδομάδες μετά την έναρξη των εργασιών για την εγκατάσταση από τους Αμερικάνους του δεύτερου τμήματος της αντιπυραυλικής ασπίδας «Aegis Ashore» στη βόρεια Πολωνία (το πρώτο τμήμα λειτουργεί ήδη στη βάση Ντεβεσέλου στη Ρουμανία), η οποία εντάσσεται στο αμερικανονατοϊκό σχέδιο περικύκλωσης της Ρωσίας. Ταυτόχρονα, τα γυμνάσια αυτά αποτελούν πρελούδιο της νατοϊκής συνόδου που θα πραγματοποιηθεί στη Βαρσοβία, η οποία αναμένεται να συμφωνήσει στην ανάπτυξη σημαντικού αριθμού στρατευμάτων και εξοπλισμού στην Πολωνία και στις χώρες της Βαλτικής.

Ο στόχος της στρατηγικής αυτής είναι πολιτικός, οικονομικός και στρατιωτικός: ενίσχυση του πολιτικού ελέγχου των ΗΠΑ πάνω στις ευρωπαϊκές και νατοϊκές χώρες, στρατιωτική περικύκλωση και πολιτική απομόνωση της Ρωσίας και φυσικά πώληση περισσότερων αμερικανικών όπλων στους ευρωπαίους εταίρους των ΗΠΑ.

Σε Ιράκ και Συρία

Χάνει έδαφος το ISIS

να περάσουν σε αντεπίθεση.

Ο συριακός στρατός και οι σύμμαχοί του έχουν εισέλθει στην επαρχία Ράκα και προελαύνουν, με την υποστήριξη ρωσικών βομβαρδισμών, έχοντας ως πρώτο στόχο την κατάληψη της στρατηγικής σημασίας πόλης Τάμπκα, βιομηχανική πόλη δυτικά της Ράκα, πρωτεύουσας του Ισλαμικού Κράτους στη Συρία, η οποία συνδέει την τελευταία με την περιοχή που ελέγχει το ISIS στην επαρχία του Χαλεπιού. Εκεί βρίσκεται επίσης και μια αεροπορική βάση, την οποία κατέλαβε το ISIS το 2014 και εκτέλεσε 160 στρατιώτες που είχε συλλάβει αιχμαλώτους.

Στο Ιράκ, ο ιρακινός στρατός μπήκε στις 8 Ιούνη για πρώτη φορά μετά από δύομισι χρόνια στην πόλη της Φαλούτζα. Η επιχείρηση ανακατάληψης της Φαλούτζα άρχισε στις 22 Μάη, αλλά η πόλη βρισκόταν ντε φάκτο υπό πολιορκία εδώ και έξι μήνες περίπου. Αφού

εξουδετερώθηκαν οι εστίες αντίστασης στα περίχωρα, ξεκίνησε στις 30 του Μάη η δεύτερη φάση της επιχείρησης από τη νότια πλευρά της πόλης, με εμπροσθοφυλακή τις ειδικές δυνάμεις του ιρακινού στρατού. Σύμφωνα με τα διεθνή ειδησεογραφικά πρακτορεία, στις 8 Ιούνη μπήκαν μέσα στην πόλη μόνο οι ειδικές δυνάμεις με την υποστήριξη αμερικανικών βομβαρδισμών, και δίνουν μάχη από σπίτι σε σπίτι με τους μαχητές του ISIS, ενώ ο υπόλοιπος στρατός, δυνάμεις της αστυνομίας, μαζί με σουνιτικές και σιιτικές πολιτοφυλακές έχουν περικυκλώσει την πόλη.

Η μάχη αναμένεται να είναι πολύ σκληρή, γιατί πρόκειται για πόλη-σύμβολο, καθώς υπήρξε το προπύργιο της ιρακινής αντίστασης μετά την πτώση του καθεστώτος του Σαντάμ Χουσεΐν το 2003 και η πρώτη μεγάλη νίκη του ISIS στις αρχές του 2014, έξι μήνες

πριν από την κατάληψη της Μοσούλης. Και αυτοί που θα την πληρώσουν περισσότερο είναι οι άμαχοι που έχουν εγκλωβιστεί στη Φαλούτζα. Στην τελευταία ανακοίνωσή του, ο ΟΗΕ αναθεωρεί την προηγούμενη εκτίμησή τους και τους ανεβάζει από 50.000 μέχρι και 90.000. Το ISIS τους χρησιμοποιεί ως ανθρώπινη ασπίδα και απαγορεύει την έξοδό τους από την πόλη. Σύμφωνα με το συντονιστή του ΟΗΕ για το Ιράκ Λίσε Γκράντε, από τη Φαλούτζα έχουν καταφέρει να διαφύγουν περισσότεροι από 20.000 άνθρωποι σε εξαιρετικά δύσκολες συνθήκες περπατώντας για μέρες και διακινδυνεύοντας να χάσουν τη ζωή τους από πυρά του ISIS. Ασφαλείς δρόμοι διαφυγής από την πολιορκημένη πόλη δεν υπάρχουν και όσοι τολμούν χρησιμοποιούν οτιδήποτε επιπλέον για να διασχίσουν τον Ευφράτη, το πλάτος του οποίου είναι 250 - 300 μέτρα στο πέρασμα προς τα χωράφια νότια της πόλης.

Επίσης, υπάρχουν καταγγελίες ότι οι άνθρωποι και ειδικά οι άντρες που καταφέρνουν να διαφύγουν αυτό τον καιρό από τη Φαλούτζα συλλαμβάνονται και ανακρίνονται ως πιθανοί συνεργάτες του ISIS και σε αρκετές περιπτώσεις σκοτώνονται στα χέρια σιιτικών ομάδων που συνεργάζονται με τον ιρακινό στρατό.

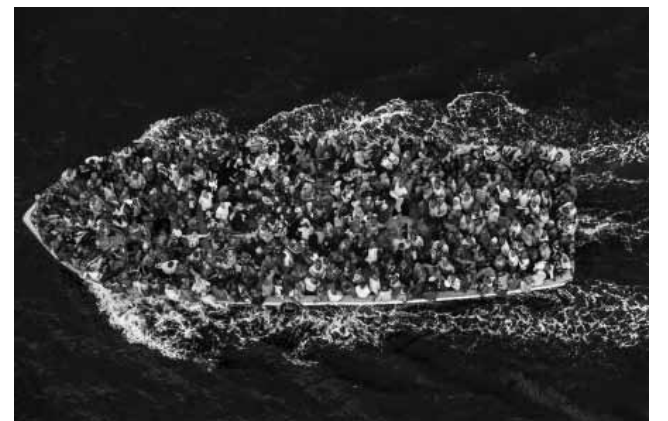
Όσο υπάρχει φτώχεια θα υπάρχει

Προσαρμοσμένα «βραχυπρόθεσμα Σύμφωνα» με χώρες της Μέσης Ανατολής (Ιορδανία, Λίβανο) και προσπάθειες για την επίτευξη ανάλογων Συμφώνων με αφρικανικές χώρες (Νίγηρας, Νιγηρία, Σενεγάλη, Μάλι και Αιθιοπία) σκοπεύει να συνάψει η ΕΕ, όπως αναφέρει Δελτίο Τύπου που εξέδωσε την περασμένη Τρίτη η Κομισιόν. Στόχος είναι επίσης η ενίσχυση της συνεργασίας με την Τυνησία και τη Λιβύη. Βλέποντας ότι το σφράγισμα του δρόμου των δυτικών Βαλκανίων και η συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας είχαν κάποια αποτελέσματα στην ανακοπή της ροής των προσφύγων και μεταναστών, η ΕΕ θέλει να κάνει το ίδιο και στο άλλο μεγάλο κανάλι, αυτό της ανατολικής Μεσογείου.

Όμως εκεί τα πράγματα είναι πιο δύσκολα καθώς η Λιβύη εξακολουθεί να είναι βυθισμένη στο απόλυτο χάος, ενώ όσες συμφωνίες κι αν υπογραφούν με χώρες που έχουν εξαθλιωμένο πληθυσμό (όπως οι αφρικανικές) ή χώ-

ρες που έχουν ήδη γεμίσει από πρόσφυγες (όπως ο Λίβανος, όπου οι πρόσφυγες ισοδυναμούν με το 25% του πληθυσμού του), δε θα πετύχουν και πολλά. Οι εξαθλιωμένοι θα συνεχίσουν να κατευθύνονται προς την Ευρώπη προς απογοήτευση της Κομισιόν που διαπιστώνει με θλίψη ότι «μόνο το 31% των μεταναστών με υψηλό εκπαιδευτικό επίπεδο σε χώρες του ΟΟΣΑ επέλεξε ως προορισμό του την ΕΕ». Κεντρικός στόχος στην ΕΕ παραμένει η «προστασία των συνόρων» που με καθαρά υποκριτικό τρόπο βαφτίζεται ως «προστασία των προσφύγων και μεταναστών από επικίνδυνα ταξίδια» και «εξάρθρωση των παράνομων διακινητών». Λες και οι παράνομοι διακινητές μεταφέρουν επικίνδυνα εμπορεύματα και όχι ανθρώπους που εξαναγκάζονται να υποστούν όλο αυτό το μαρτύριο μόνο και μόνο για να έχουν την πιθανότητα μιας καλύτερης ζωής.

Η «ευαίσθητη» Ευρώπη ενδιαφέρεται να εξαλείψει και τη γενεσιουργό αιτία της μετανά-

στευσης! Για τι τους περάσατε τους γραβατωμένους γιάπηδες που στρογγυλοκάθονται στα αναπαυτικά γραφεία της Κομισιόν, για τίποτα αναισθητους; Πολιτισμένοι άνθρωποι είναι, γι αυτό και εκπονούν... μακρόχρονα σχέδια με «έναν έξυπνο συνδυασμό βραχυπρόθεσμων πόρων και μακροπρόθεσμων χρηματοδοτικών μέσων προκειμένου να επιτευχθούν άμεσα αποτελέσματα αλλά και να αντιμετωπιστούν τα γενεσιουργά αίτια της μετανάστευσης» (από το ίδιο Δελτίο Τύπου). Το καλύτερο ακολουθεί: τα σχέδια αυτά

δεν κοστίζουν παρά... πενταροδεκάρες! Βραχυπρόθεσμα, το «Καταπιστευματικό Ταμείο για την Αφρική» θα ενισχυθεί με 1 δισ. ευρώ, εκ των οποίων τα μισά προέρχονται από το αποθεματικό του Ευρωπαϊκού Ταμείου Ανάπτυξης και τα άλλα μισά θα ζητηθούν από τα κράτη μέλη! Το φθινόπωρο του 2016, η Επιτροπή θα υποβάλει πρόταση για ένα νέο Ταμείο ως μέρος «ενός φιλόδοξου εξωτερικού επενδυτικού σχεδίου προκειμένου να κινητοποιηθούν επενδύσεις σε αναπτυσσόμενες τρίτες χώρες, με βάση την πείρα που αποκτή-

Γαλλία

Πολύ μαστίγιο και ελάχιστο καρότο για το αντεργατικό έκτρωμα

Με το ένα τρίτο των τρένων ταχείας και τα μισά από τα περιφερειακά να παραμένουν σταματημένα, λόγω της μεγάλης απεργίας που ξεκίνησε την προηγούμενη βδομάδα, η γαλλική κυβέρνηση εξακολουθεί να ζορίζεται με τις κινητοποιήσεις που έχουν ξεσπάσει λόγω του νέου αντεργατικού νομοσχεδίου, που ανατρέπει τις εργασιακές σχέσεις στη χώρα.

Τη βδομάδα που πέρασε είχε την «τιμητική του» ο υπουργός Οικονομικών, Εμανουέλ Μακρόν. Ο εμπνευστής αντεργατικού νόμου που πήρε το όνομά του και πέρασε πραξικοπηματικά πέροι με προεδρικό διάταγμα. Σε ένα κρεσέντο υποκρισίας ο Μακρόν πήγε να... τιμήσει την 80ή επέτειο από το σχηματισμό της κυβέρνησης του Λαϊκού Μετώπου, που έδωσε στους γάλλους εργάτες περισσότερα δικαιώματα από κάθε άλλη περίοδο. Πήρε την απάντηση που του αρμόζει από απεργούς σιδηροδρομικούς, που τον «έλουσαν» με μπόλικά αυγά στο κεφάλι.

Παραήταν θρασύς, γιατί η παρουσία του δεν τιμούσε αλλά αμαύρωνε τη μνήμη μιας κυβέρνησης που μπορεί στην κεφαλή της να ήταν η σοσιαλδημοκρατία του Μπλουμ, όμως

δεν είχε καμία σχέση με την σημερινή σοσιαλδημοκρατική κυβέρνηση των Ολάντ, Βαλς, Μακρόν και σίας. Γιατί η κυβέρνηση του Λαϊκού Μετώπου, που σχηματίστηκε το 1936 (με την κοινοβουλευτική στήριξη του ΚΚ Γαλλίας που όμως δεν συμμετείχε στην κυβέρνηση), οδήγησε κάτω από την πίεση του αγώνα της εργατικής τάξης σε πρωτόγνωρες κατακτήσεις, όπως η κατοχύρωση των συλλογικών συμβάσεων, η μείωση του χρόνου εργασίας χωρίς μείωση των μισθών και οι άδειες διακοπών με αποδοχές.

Αυτό που συμβαίνει σήμερα είναι στην ακριβώς αντίθετη κατεύθυνση. Οι συλλογικές συμβάσεις βρίσκονται σε πορεία κατάρρευσης και οι ώρες εργασίας αυξάνονται! Γι' αυτό και η γαλλική εργατική τάξη

αντιδρά, βλέποντας να ξηλώνονται όλο και περισσότερα δικαιώματα στο βωμό της «ανταγωνιστικότητας». Όμως η σοσιαλδημοκρατία δεν έχει όρια στο θράσος της. Ο Ολάντ έφτασε στο σημείο να πει, σε συνέντευξη που έδωσε την περασμένη Τρίτη στην εφημερίδα La Voix du Nord ότι «υπάρχει μια στιγμή που, σύμφωνα με μια διάσημη ρήση, πρέπει να ξέρεις να σταματάς μια απεργία» (<http://www.lavoixdunord.fr/france-monde/interview-exclusive-de-francois-hollande-iaobon3554689>).

Η ρήση αυτή, που αποδίδεται στον γενικό γραμματέα του ΚΚ Γαλλίας Μορίς Τορέζ, αφορούσε ένα κίνημα που είχε ήδη πετύχει σημαντικές κατακτήσεις (τις αναφέραμε παραπάνω) κι όχι ένα κίνημα που

αντιμετωπίζει ένα αντεργατικό νομοσχέδιο που θεσπίζεται μάλιστα καθαρά δικτατορικά, με παράκαμψη των γαλλικών νομοθετικών σωμάτων. Πρέπει να σημειώσουμε ότι οι σιδηροδρομικοί δεν απεργούν μόνο για το νέο νόμο αλλά και για κλαδικά τους αιτήματα, ένα από τα οποία είναι η αντίθεση στην αύξηση των ωρών εργασίας.

Πέρα από το καρότο όμως υπάρχει και το μαστίγιο. Οι εκκλήσεις του Ολάντ και της διοίκησης των σιδηροδρόμων για «συμβιβασμό» συμπληρώνονται από την αστυνομική βαρβαρότητα. Αυτή έλαμψε την προηγούμενη βδομάδα στη Ρεν, όταν οι ξεσαλωμένοι μπάτσοι επιχείρησαν να περάσουν μέσα από την διαδήλωση με τα οχήματά τους, πετώντας μεγάλες ποσότητες χημικών στους διαδηλωτές. Τα οχήματα δεν σταμάτησαν μέχρι να ολοκληρωθεί η επίθεση και δεκάδες μέλη των αστυνομικών δυνάμεων κυνήγησαν τους διαδηλωτές μέχρι να τους διασκορπίσουν. Σύμφωνα με το Κανάλι 3 της γαλλικής τηλεόρασης, από την επίθεση τραυματίστηκαν τρεις διαδηλωτές, ενώ οι μπάτσοι «περιποιήθηκαν» ακόμα και τους ανθρώπους του καναλιού, ένας από τους οποίους (κάμεραμαν) ανέφερε τα εξής: «Κατευθύνθηκαν φωνάζοντας "ο δρόμος μας ανήκει". Τα οχήματα της αστυνομίας έσπρωξαν δημοσιογράφους και διαδηλωτές στην άκρη του δρόμου. Οι δυνάμεις της τάξης κινήθηκαν προς τους νέους, που εξέτρεψαν την πορεία τους στα χαντάκια και τα πρανί. Σ' αυτή τη φάση, είδα ένα συνάδελφο φωτογράφο να χτυπιέται με κλομπ κι έπειτα από κλάσματα του δευτερολέπτου να βρίσκεται στο έδαφος. Η αστυνομία προσπαθούσε να διασκορπίσει τους διαδηλωτές με τα κλομπ. Καθώς εμείς οι δημοσιογράφοι αντιδρούσαμε στις δυνάμεις της τάξης για τη βίαιη επέμβασή τους, οι αστυνομικοί εκνευρισμένοι απώθησαν σκληρά πολλούς από εμάς. Μια δημοσιογράφος, που βιντεοσκοπούσε πιάστηκε και εκσφενδονίστηκε με δύναμη, ενώ εγώ δέχτηκα χτύπημα από κλομπ» (<http://france3-regions.francetvinfo.fr/bretagne/ille-et-vilaine/rennes/rennes-des-manifestants-et-des-journalistes-victimes-de-violences-policieres-1013565.html>).

Εθνοκάθαρση στην Ιερουσαλήμ

Τις 15.000 περίπου φτάνουν οι απελάσεις παλαιστινιακών οικογενειών από την Ανατολική Ιερουσαλήμ από την έναρξη της σιωνιστικής κατοχής το 1967. Οι απελάσεις αυτές εντάσσονται στο γενικότερο σχεδιασμό ομογενοποίησης του πληθυσμού εντός του Ισραήλ και τον περιορισμό του παλαιστινιακού λαού στο έδαφος της Δυτικής Οχθης και της Γάζας, προκειμένου να ελέγχεται ευκολότερα από τους σιωνιστές σε συνθήκες ανοιχτής φυλακής, ενώ ταυτόχρονα αλλάζουν την πληθυσμιακή σύνθεση της Ιερουσαλήμ, προκειμένου αυτή να παρουσιάζεται ως «ιστορική πρωτεύουσα του Ισραήλ».

Τέτοια είναι η περίπτωση της Μαΐσα και της οικογένειάς της. Στις αρχές Μάρτη, ο μεγαλύτερος γιος της, ο Φουάντ, έπεσε νεκρός από πυρά ισραηλινών στρατιωτών αφότου πυροβόλησε και τραυμάτισε δύο απ' αυτούς σε στρατιωτικό σημείο ελέγχου στην κατεχόμενη Ανατολική Ιερουσαλήμ. Λίγες ώρες μετά την επίθεση, ισραηλινοί μπάτσοι συνέλαβαν το σύζυγό της, ενώ η ίδια και τα υπόλοιπα παιδιά της προσήχθησαν και υπέστησαν πολώρες ανακρίσεις. Μετά από έξι ώρες και χωρίς να ενημερωθούν, οδηγήθηκαν από την ισραηλινή αστυνομία στο στρατιωτικό σημείο ελέγχου της Καλάντια στη Δυτική Οχθη και υπό την απειλή όπλων εξαναγκάστηκαν να περάσουν στην παλαιστινιακή πλευρά κατά παράβαση της νομοθεσίας που δίνει τη δυνατότητα στους Παλαιστίνιους να κάνουν έφεση ενάντια στην απόφαση εντός 48 ωρών.

Μετά από 11 μέρες φυλάκισης, ο σύζυγος της Μαΐσα αφέθηκε ελεύθερος χωρίς να του απαγγελθούν κατηγορίες. Κανένα μέλος της οικογένειάς της δεν κατηγορήθηκε για οτιδήποτε. Παρολαυτά, τους απαγορεύτηκε η επιστροφή στο σπίτι τους στο χωριό Ισαουίγια της Ανατολικής Ιερουσαλήμ, με αποτέλεσμα η οικογένεια να βρίσκεται στοιβαγμένη με άλλους συγγενείς στο σπίτι της μητέρας της Μαΐσα σε χωριό της Δυτικής Οχθης. Λόγω της συμμετοχής του γιου της σε μαχητική ενέργεια ενάντια στην Κατοχή, η Μαΐσα δυσκολεύεται πολύ να βρει δικό της σπίτι στο χωριό που διαμένει προσωρινά, αφού πολλοί ιδιοκτήτες αρνούνται να της νοικιάσουν κάποιο διαμέρισμα από φόβο μήπως ο ισραηλινός στρατός εισβάλλει στο χωριό και το κατεδαφίσει.

Τον περασμένο Μάρτη, ο ισραηλινός υπουργός Μεταφορών υπέβαλε στη Βουλή σχέδιο νόμου που δίνει τη δυνατότητα στο Ισραήλ να απελαύνει στη Δυτική Οχθη τις οικογένειες Παλαιστινίων που συμμετέχουν σε ενέργειες ενάντια στο Ισραήλ. Μπορεί φυσικά κάτι τέτοιο να αποτελεί συλλογική τιμωρία και να είναι αντίθετο στο διεθνές δίκαιο, αλλά το αυτό τον σιωνιστών δεν ιδρώνει.

Στο μεταξύ, από το βήμα του Παγκόσμιου Φόρουμ της Αμερικανικής Εβραϊκής Επιτροπής στην Ουάσινγκτον, η σύμβουλος του Λευκού Οίκου σε θέματα Εθνικής Ασφάλειας Σούζαν Ράις ανακοίνωσε την απόφαση για παροχή στρατιωτικής βοήθειας στο Ισραήλ ύψους μεταξύ 37,5 και 40 δισ. δολαρίων σε βάθος δεκαετίας. Η αστυνομική βοήθεια που πρόκειται να χορηγήσουν οι Αμερικανοί στο μαντρόσκυλο τους στη Μέση Ανατολή είναι η μεγαλύτερη που έχει δοθεί ποτέ σε ξένο κράτος. Η Ράις τόνισε ότι οι ΗΠΑ δεν πρόκειται να στηρίξουν οποιαδήποτε προσπάθεια της Παλαιστινιακής Αρχής να παρακάμψουν το Ισραήλ και να προωθήσουν τη διαδικασία ίδρυσης παλαιστινιακού κράτους μέσω του ΟΗΕ. Ούτε οι Αμερικανοί ούτε οι σιωνιστές είναι διατεθειμένοι να αφήσουν τον Αμπάς να παίζει προπαγανδιστικά παιχνίδια προσπαθώντας να σώσει το πολιτικό του τομάρ.

μετανάστευση και προσφυγιά

ήθηκε από το επιτυχημένο Επενδυτικό Σχέδιο για την Ευρώπη! Μιλάμε για το... αστρονομικό ποσό των 3.1 δισ. ευρώ που σύμφωνά με την ανακοίνωση της Κομισιόν θα ενεργοποιήσει συνολικές επενδύσεις ύψους 31 δισ. ευρώ με πιθανότητα αύξησης έως 62 δισ. ευρώ, αν συμβάλουν τα κράτη μέλη και άλλοι εταίροι με ποσά αντίστοιχα με εκείνα που θα διαθέσει η ΕΕ.

Το πρόβλημα των αφρικανικών χωρών, όμως, δεν είναι πρόβλημα επενδύσεων. Γιατί αυτές, ακόμα κι αν γίνουν, όπως «αισιόδοξα» αναφέρεται, δε θα οδηγήσουν στην αύξηση των πενιχρών μεροκάματων. Οι καπιταλιστές επενδύουν τα χρήματά τους αναζητώντας το μέγιστο κέρδος. Αν διαπιστώσουν ότι δεν το πετυχαίνουν, δεκάρα δε θα επενδύσουν.

Πάρτε για παράδειγμα τη Νιγηρία, που η ανάπτυξη της οικονομίας της ήταν εντυπωσιακή τα τελευταία χρόνια. Σήμερα έχει φτάσει να είναι η χώρα με το μεγαλύτερο ΑΕΠ στην Αφρική (ξεπέρασε και τη Νότια Αφρική)! Πού βρίσκεται όμως το ποσοστό

φτώχειας; Σύμφωνα με παλαιότερο (13/2/12) δημοσίευμα του BBC (<http://www.bbc.com/news/world-africa-17015873>), που επικαλείται στοιχεία του γραφείου στατιστικής της Νιγηρίας, το 61% των κατοίκων της ζούσε το 2010 σε συνθήκες απόλυτης φτώχειας (κάτω από 1 δολάριο τη μέρα). Το ποσοστό αυτό ήταν 54,7% το 2004 και αυξήθηκε παρά την οικονομική ανάπτυξη. Ψάχνοντας στην ιστοσελίδα του γραφείου στατιστικής της Νιγηρίας (<http://www.nigerianstat.gov.ng/report/253>), βρήκαμε ότι η τελευταία χρονιά που δίνονται στοιχεία για την φτώχεια είναι το 2010, για το οποίο αναφέρεται εθνικό ποσοστό φτώχειας κοντά στο 63%, ενώ για το 2004 το ποσοστό εμφανίζεται ελαφρώς (κατά 2,5% περίπου) αυξημένο (το δημοσίευμα του BBC το εμφανίζει μειωμένο). Οποια εκδοχή κι αν πάρει κανείς, θα διαπιστώσει ότι η φτώχεια στη Νιγηρία δεν μειώθηκε παρά τη ραγδαία οικονομική ανάπτυξη.

Γι' αυτό και οι αυστριακοί κυβερνώντες, που λίγο έλειψε στις πρόσφατες εκλογές να χάσουν

την εξουσία από τους ναζιστές, είναι πιο πρακτικοί. Αφησαν κατά μέρος τις ανθρωπιστικές μπουρδολογίες και διά στόματος του υπουργού Εξωτερικών ξεκαθάρισαν ότι κάθε «παράνομος» μετανάστης που έρχεται στην Ευρώπη μπαίνοντας μέσα σε μία βάρκα θα πρέπει να απελαύνεται άμεσα και να μη δικαιούται άσυλο! Ο 29χρονος αυστριακός ΥΠΕΞ, σε συνέντευξή του στην ελβετική εφημερίδα NZZ την περασμένη Κυριακή αιτιολόγησε αυτή τη θέση προβάλλοντας το παράδειγμα της Αυστραλίας από την οποία -όπως χαρακτηριστικά είπε- «έχουμε να μάθουμε πολλά». Η Αυστραλία στέλνει τους μετανάστες σε στρατόπεδα συγκέντρωσης σε απομονωμένα νησιά (κάτι σαν τη Μακρόνησο για να καταλαβαίνομαστε) όπως η Παπούα Νέα Γουινέα ή σε χώρες με μεγάλη φτώχεια όπως η Καμπότζη, αδιαφορώντας για τις συνεχείς κριτικές εναντίον της από διάφορες ΜΚΟ. Αυτό προτείνει να κάνει και η ΕΕ, φροντίζοντας παράλληλα και τη φήμη της σαν... «κοιτίδα της δημοκρατίας»!

στο ψαχνό

Ποιος θα βάλει τέρμα;

Ποιον θα πιστεύατε, τον Καμμένο που λέει ότι πάει, καθαρίσαμε με τα Μνημόνια, ή τον Στουρνάρα που λέει ότι πρέπει να γίνουν ακόμα πολλά και δεν υπάρχει περιθώριο επανάπαυσης;

Ακόμα και όσοι δε θέλετε να μπείτε στο δίλημμα της επιλογής, ακόμα κι αν δεν έχετε διαβάσει το τρίτο Μνημόνιο, το Μνημόνιο των Τσιπροκαμμένων, ακόμα κι αν δε θέλετε να δώσετε σημασία στις δηλώσεις που κάνει ο Σόιμπλε (προδιαγράφοντας Μνημόνια για πολλά χρόνια μετά το 2018), αρκεί να ανακαλέσετε στη μνήμη σας τα γεγονότα των τελευταίων εβδομάδων.

Ψήφισαν δύο πολυνομοσχέδια με μέτρα ύψους 5,4 δισ. Κακώς, όμως, περιοριζόμαστε μόνο σ' έναν αριθμό, που μπορεί να υποδηλώνει και προσωρινότητα. Γιατί οι λεγόμενες διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις θα σφραγίσουν μια ολόκληρη εποχή και όχι μερικά χρόνια κρίσης.

♦ Διέλυσαν -κυριολεκτικά- την Κοινωνική Ασφάλιση, θεσπίζοντας ένα σύστημα που ακόμα και οι νεοφιλελεύθεροι δεν είχαν φανταστεί ούτε στα πιο τρελά όνειρά τους.

♦ Πήραν ολόκληρη την κινητή και ακίνητη περιουσία του ελληνικού κράτους και τη μεταβίβασαν σε μια ανώνυμη εταιρία (ιδιωτικού δικαίου), διάρκειας ενός αιώνα, ελεγχόμενη απόλυτα από τους ιμπεριαλιστές δανειστές.

♦ Θέσπισαν έναν αυτόματο δημοσιονομικό «κόφτη», που θα οδηγεί σε μειώσεις μισθών, συντάξεων και κοινωνικών δαπανών, κάθε φορά που δε θα πιάνονται οι στόχοι που θέτουν οι δανειστές.

♦ Ολοκλήρωσαν μια σειρά ιδιωτικοποιήσεις, όπως ακριβώς απαιτούσαν οι δανειστές.

Και έπεται συνέχεια, βέβαια, καθώς θα ακολουθήσουν και άλλες αξιολογήσεις, με την επόμενη να τοποθετείται το Σεπτέμβρη, οπότε αναμένεται νέα επίθεση στις εργασιακές σχέσεις, για να σαρωθεί ό,τι απέμεινε από τις διαδοχικές επεμβάσεις των εφαρμοστικών νόμων των δύο προηγούμενων Μνημονίων.

Συνέβη όμως και κάτι άλλο, ιδιαίτερα αξιοσημείωτο, τις τελευταίες εβδομάδες. Είδαμε με τον πιο παραστατικό τρόπο τι σημαίνει κυβέρνηση νεο-αποικίας, κυβέρνηση μπανανίας. Ψήφισαν διατάξεις με τα πολυνομοσχέδια και μετά υποχρεώνονταν να τις πάρουν πίσω, γιατί δεν πέρασαν από τον δεύτερο έλεγχο της τρόικας. Κατέθεταν νυχτιάτικα τροπολογίες σε άσχετα νομοσχέδια, που όλες μαζί συνέθεταν ένα ακόμα πολυνομοσχέδιο, και τις ψήφισαν με συνοπτικές διαδικασίες μέσα σε λίγες ώρες.

Ούτε αυτό, όμως, ήταν αρκετό. Υποχρεώθηκαν να κόψουν συντάξεις ακόμα και με Υπουργικές Αποφάσεις για τις οποίες δεν υπάρχει πρόβλεψη νόμου! Υποχρεώθηκαν να υπογράψουν Μνημόνιο για την ιδιωτικοποίηση του Ελληνικού, ώστε οι παραπέρα διαδικασίες μέχρι την ολοκλήρωση της ιδιωτικοποίησης να μουν στον αυτόματο πιλότο.

Παρά ταύτα, η πολυπόθητη δόση δεν αποδεσμεύτηκε την Τετάρτη, γιατί όπως είπε σε μια επιτροπή της γερμανικής Βουλής ένας από τους υφυπουργούς Οικονομικών της Γερμανίας, «μένουν ακόμα ορισμένα μέτρα που δεν έχουν ολοκληρωθεί μέχρι στιγμής». Οι πληροφορίες λένε πως η Γερμανία ζητάει την πλήρη απεμπλοκή του ελληνικού δημοσίου από τον ΟΤΕ (κατέχει ένα 5% κι άλλο ένα 6% το ΙΚΑ).

Οπως αντιλαμβάνεστε, η συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων ξεπέρασε σε δουλικότητα κάθε προηγούμενη μνημονιακή κυβέρνηση. Ο κύκλος του πολιτικού σαλταδορισμού, των κάλπικων υποσχέσεων, των φρούδων ελπίδων έκλεισε. Είναι ολοφάνερο πως μόνο μια σφοδρή, θυελλώδης, σαρωτική επίθεση του ελληνικού λαού μπορεί να βάλει τέρμα σ' όλ' αυτά και να σημάνει την αντεπίθεση.

Ιστορίες ταξιδετικής τρέλας. Ο Σταύρος δεν ήθελε να καθήσει δίπλα στη Φώφη, γι' αυτό είπαν να τους βάλουν ανάμεσα τον Καμίνη. Προέκυψε όμως πρόβλημα με τον Θεοχαρόπουλο της ΔΗΜΑΡ (ναι, υπάρχει ακόμα ΔΗΜΑΡ, έστω και ως τσόντα του ΠΑΣΟΚ), που δεν ήθελε να καθήσει δίπλα στον «προδότη» Λυκούδη, που πήρε τους «μεταρρυθμιστές» του, έφυγε από τη ΔΗΜΑΡ και έγινε τσόντα του Ποταμιού. Έτσι, βρέθηκαν δύο ανάμεσα σε Σταύρο και Φώφη. Κι αφού χώρεσαν όλοι οι... ηγέτες της Κεντροαριστεράς στην πρώτη γραμμή, δόθηκε το σύνθημα για να ξεκινήσει η... ενωτική εκδήλωση. Ποιο ήταν το θέμα που εισηγήθηκαν οι τρεις ομιλητές; Κανένας δεν το θυμάται. Η μοναδική είδηση που βγήκε αφορά την ταξίθεσία της πρώτης σειράς του κεντρικού διαζώματος του αμφιθεάτρου.

KONTRES

TINA

TINA: ακρωνύμιο της φράσης «There Is No Alternative» (δεν υπάρχει εναλλακτική λύση), την οποία οι συριζαίοι στηλίτευαν με δριμύτητα την εποχή που κορδώνονταν ότι θα υποχρεώσουν τη Μέρκελ να δεχτεί το πρόγραμμά τους (και θα 'ναι ντάλα μεσημέρι) και ότι θα παίζουν λύρες και νταούλια και οι «αγορές» θα χορεύουν πεντοζάλι. Τώρα, υπερασπίζονται την TINA ακόμα και στα διαδικαστικά ζητήματα, σ' αυτά που αφορούν την ίδια την κοινοβουλευτική διαδικασία.

Την προηγούμενη εβδομάδα έφεραν ένα ολόκληρο πολυνομοσχέδιο, σπασμένο σε πέντε τροπολογίες, που τις κατέθεσαν σε άσχετα νομοσχέδια (κύρωση διεθνών συμβάσεων), και απαίτησαν να ψηφιστούν λίγες ώρες μετά την κατάθεσή τους. Βουλευτές της αντιπολίτευσης ζήτησαν να γίνει η ψήφιση επί των άρθρων μια μέρα μετά, για να μπορούν να υποβάλουν αίτημα ονομαστικής ψηφοφορίας. Η κυβέρνηση το απέρριψε και ο πρόεδρος της Βουλής Ν. Βούτσης ανέλαβε να εξηγήσει το λόγο.

Αυτό γινόταν και στο παρελθόν, ήταν το βασικό επιχείρημα Βούτση: «Από το 2010 μέχρι το 2014, τουλάχιστον σε είκοσι νομοσχέδια, κυρώσεις ή μη κυρώσεις, ακολουθήθηκε έκτακτη διαδικασία, την οποία γνωρίζετε και γι' αυτό και τοποθετήθηκε. Είναι τουλάχιστον είκοσι όπου έγιναν δεκτές τροπολογίες, υπουργικές ή βουλευτικές. Εκεί που είχαν γίνει δεκτές, μέχρι και τρεις ή τέσσερις υπουργικές και άλλες τόσες βουλευτικές, οι ψηφοφορίες γίνονταν την ίδια ημέρα».

«Αυτό δεν είναι σωστό να γίνει καθεστώς, ούτε το ότι αναφέρομαι σε αυτό το προγενέστερο διάστημα σημαίνει πως άνετα και συνεχώς θα πρέπει να ακολουθείται αυτή η διαδικασία», είπε με προσηγοιότητα ο Βούτσης. Και συνέχισε: «Εάν ήταν δυνατόν σήμερα να γίνει κάτι διαφορετικό, να είναι σίγουρος και ο κύριος συνάδελφος -όπως και όλοι μας- που έθεσε το θέμα, ότι θα γινόταν, ότι δηλαδή θα μπορούσαμε αύριο να πάμε σε μία

επί του συνόλου ψηφοφορία. Αυτό δεν είναι δυνατόν να συμβεί, με την έννοια ότι **υπάρχει ανάγκη να είναι ψηφισμένο σήμερα αυτό το νομοσχέδιο**. Είναι η πραγματική δικαιολόγηση επί του προκειμένου. Εχουμε μιλήσει και με τον υπουργό των Οικονομικών, δηλαδή με την κυβέρνηση, ως προς αυτό. **Δεν έχουμε αυτή την ευχέρεια**, που θα ήταν πιο σωστό, να πηγαίναμε έτσι. Το λέω ευθέως μέσα στην Ολομέλεια».

Και ο Βούτσης κατέληξε, επιβεβαιώνοντας ότι η συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων συνεχίζει την πολιτική των προηγούμενων μνημονιακών κυβερνήσεων και σ' αυτό το επίπεδο: «Θα παρακαλούσα, λοιπόν, και για αυτή τη σημερινή διαδικασία κατ' εξαίρεση, **όπως ήταν και τις προηγούμενες φορές**, και όχι κατά έθιμο ή κατά νομολογία που θα πρέπει να γίνεται, να γίνει δεκτό από την Αίθουσα και να προχωρήσουμε σύμφωνα με αυτά που είπατε εσείς».

Μεθόδευση

Σε επίπεδο κοινοβουλευτικής διαδικασίας όλα έγιναν μεθοδευμένα. Μπορούσαν να καταθέσουν τις τροπολογίες-πολυνομοσχέδιο μια μέρα πριν. Ετοιμες τις είχαν. Δεν ήθελαν, όμως, να βάλουν την κοινοβουλευτική τους ομάδα στη «δοκιμασία» να ψηφίσει και πάλι ονομαστικά «ναι σε όλα». Στο τέλος έμειναν στην αίθουσα μόνον οι κοινοβουλευτικοί εκπρόσωποι και ψήφισαν τις τροπολογίες-πολυνομοσχέδιο με τη βαριεστημένη κοινοβουλευτική διαδικασία, κατά την οποία τεκμαίρεται ότι ο κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος ή ο εισηγητής (όποιος μένει στην αίθουσα) εκπροσωπεί ολόκληρη την κοινοβουλευτική ομάδα.

ΥΓ. Πάντως, ο Βούτσης βρήκε σύμμαχο και στο πρόσωπο του πασόκου Κρεμαστινίου, που προήδρευε εκείνη τη στιγμή: «Με αυτό το σκεπτικό κινήθηκα κι εγώ, κύριε Πρόεδρε. Δεν νομίζω ότι υπάρχει θέμα», είπε. Φαίνεται πως ο αντιπρόεδρος της Βουλής Κρεμαστι-

νός δίνει μεγάλη σημασία στις καλές σχέσεις του με τον πρόεδρο Βούτση.

Τζάμπα φασαρία!

Τζάμπα φασαρία έκανε ο ΣΥΡΙΖΑ τόσα χρόνια, μιλώντας για τους «γύπες της αγοράς» (από τις αγαπημένες ατάκες του Τσίπρα), που караδοκούσαν ν' αρπάξουν τα σπίτια του κοσμάκη, αγοράζοντας τα κόκ-

Μετρημένα λόγια

Ο Σκουρλέτης δεν είναι πρωτάρης. Γι' αυτό και όταν σε συνέντευξή του κλήθηκε να σχολιάσει τα νταλαβέρια του ΣΥΡΙΖΑ με τη σοσιαλδημοκρατία, μέτρησε τις λέξεις του μία προς μία: «Θέλω να σας θυμίσω πως ο ΣΥΡΙΖΑ είναι μια σύγχρονη δύναμη της Αριστεράς. Μέλμά του είναι να διευρύνει και να ενδυναμώσει τα όρια της σύγχρονης Αριστεράς. Από εκεί και πέρα, η προώθηση ενός σχεδίου βαθιών διαρθρωτικών αλλαγών έξω από τα όρια των κυρίαρχων επιλογών **προϋποθέτει συμμαχίες**. Η κινητικότητα και οι προβληματισμοί στην ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία μετά από χρόνια παρουσιάζουν σήμερα ένα **εξαιρετικό ενδιαφέρον**. Φαίνεται πως αναπτύσσεται ένας προβληματισμός, που εμπεριέχει το **σπέρμα μιας πρώτης αμφισβήτησης των πολιτικών λιτότητας**. Αυτή η διαδικασία μας ενδιαφέρει και την παρακολουθούμε. Σωστά επισημάνετε πως η εγχώρια εκδοχή της σοσιαλδημοκρατίας δεν φαίνεται να έχει ξεκαθαρίσει τον βηματισμό της και να παρακολουθεί την ευρωπαϊκή κινητικότητα. Στην πραγματικότητα, οι εν Ελλάδι σοσιαλδημοκράτες, σε ένα μεγάλο μέρος τους κινούνται στον αστερισμό της Νέας Δημοκρατίας».

Συμπέρασμα: η ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία άρχισε να κινείται σε προοδευτική κατεύθυνση, όμως η ελληνική κινείται προς τα δεξιά. Αρα, εμείς θ' αντιπροσωπεύσουμε τη... γνήσια ελληνική σοσιαλδημοκρατία.

κινα δάνεια από τις τράπεζες. Δεν υπάρχει κανένας κίνδυνος και καλώς να ορίσουν οι «γύπες». Για το σοσιαλισμό θα δουλέψουν κι αυτοί, χωρίς να το καταλάβουν. Δεν το λέμε εμείς, το είπε στη Βουλή ο συριζαίος βουλευτής Κοζάνης Ιωάννης Θεοφύλακτος, προερχόμενος και αυτός από τη μεγάλη δεξαμενή του ΠΑΣΟΚ.

Θαυμάστε Θεοφύλακτο: «Λέω τώρα για τα funds, κύριε Πρόεδρε, και δεν θα καθυστερήσω περισσότερο. Πώς πρέπει δηλαδή να σκεφτούν οι δανειολήπτες αναφορικά με τα funds, εάν φτάσουμε να πωληθούν τα δάνεια του απλού κόσμου, γιατί εγώ πιστεύω ότι **τα funds θα ενδιαφερθούν μόνο για τα μεγάλα επιχειρηματικά ή εν γένει τα επιχειρηματικά δάνεια**. Οι μεν ενήμεροι δανειολήπτες δεν πρέπει να ανησυχούν καθόλου, γιατί **όπως έδιναν τη δόση τους στις ελληνικές τράπεζες, θα εξακολουθούν να τη δίνουν απλώς σε άλλο φορέα**. Οι δε “κόκκινοι”, αυτοί που είναι σε ρύθμιση και πιθανόν να χάσουν τη ρύθμιση, να γνωρίζουν –και για αυτό διαφωνώ με τον προηγούμενο ομιλητή– ότι ισχύει η σύμβαση που έχουν υπογράψει».

Όπως αντιλαμβάνεστε, ένας Θεοφύλακτος, ένας πρώην πασόκος και νυν συριζαίος, δεν μπορούσε να ολοκληρώσει παρά μόνο με πανηγυρική ιαχή, που προκάλεσε «χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ»: «Αυτά νομίζω έπρεπε να ξεκαθαριστούν, κύριε Πρόεδρε. Κλείνει η αξιολόγηση. Προχωράει η χώρα, **χωρίς το παλιό πολιτικό σύστημα**, το οποίο δεν πρέπει να επιτρέψουμε να ξαναζωντανέψει και με τις ίδιες παθογένειες να φέρει τα ίδια δεινά στη χώρα». Ο ίδιος δεν ανήκει στο παλιό πολιτικό σύστημα, καθώς την ώρα του ναυάγιου πρόλαβε και πήδηξε σε άλλη βάρκα.

Για τις παλιές αγάπες

Σπαρταριστός διάλογος Καμμένου-Μπουμπούκου στη Βουλή. Ξεκίνησε ο Καμμένος και ο Μπουμπούκος, μανούλα σε κάτι τέτοια, δεν άφησε ανεκμετάλλευτη την ευκαιρία.

Καμμένος: Ακούστε, σε αυτή την κυβέρνηση δεν «αδειάζει» κανείς κανέναν. Μου θυμίζει κάτι σκανδαλοθηρικά περιοδικά που γράφουν ότι το τάδε ζευγάρι χωρίζει κλπ. Εμείς δεν χωρίζουμε! Θα πορευτούμε μαζί μέχρι το τέλος. Τα δύσκολα τα περάσαμε, τώρα έρχονται τα εύκολα, έρχονται οι καλές μέρες. Δεν καταφέρατε να μας χωρίσετε εκεί που τα πράγματα ήταν δύσκολα. Τώρα τα πράγματα έχουν έρθει σε σημείο, χάρη στις προσπάθειες αυτής της κυβέρνησης, που να μπορεί ο ελληνικός λαός να δει αποτελέσματα από αυτή την πολιτική την οποία ασκήσαμε, και καλύτερες μέρες.

Μπουμπούκος: Θέλω, κύριε υπουργέ, να σας πω το εξής: Εχετε διαβάσει καθόλου τι έλεγαν οι του ΣΥΡΙΖΑ για εσάς; Ξέρετε πώς σας αποκαλούσε ο κ. Παπαδημούλης; Υπάρχει ακόμα αναρτημένο tweet του στο διαδίκτυο, που λέει ότι «μόνο παρανοϊκοί θα μπορούσαν να πουν ποτέ ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα συνεργαζόταν με έναν χουντοφασίστα σαν τον Καμμένο». Και εσείς κάθεστε στα ίδια υπογυγικά έδρανα με αυτούς.

Καμμένος: Ο κ. Παπαδημούλης μάς μπέρδεψε μάλλον εμάς τους δυο και έκανε το tweet!

Μπουμπούκος: Α, έτσι; Μας μπέρδεψε! Για σας το έγραψε πάντως!

Καμμένος: Ακούστε, όσον αφορά τα θέματα που έχουν να κάνουν με τις διαφορές που έχουμε με το συγκυβερνών κόμμα –και είναι διαφορετικές οι απόψεις μας σε πολλά θέματα–, να ξέρετε ότι και τα συζητούμε και εκεί όπου υπάρχουν ενστάσεις τις θέσεις μας τις λέμε ξεκάθαρα και υπερψηφίζουμε ή καταψηφίζουμε.

Μπουμπούκος: Και μετά το στηρίζετε!

Γλέντι

Ο Μπουμπούκος, όμως, γλέντησε και με τον Κουίκ: «Μια και παρίσταται ο αγαπημένος μου υφυπουργός Επικρατείας παρά τω πρωθυπουργώ, σας διαβάζω ένα tweet του κ. Κουίκ που κάθεται παραδίπλα: «Αν το ΤΑΙΠΕΔ κλείσει τα περιφερειακά αεροδρόμια με σχέδια τρόικας και Γερμανών, θα φύγουν από εκεί που ήρθαν κολυμπώντας». «Εσείς τα υπογράψατε! Εσείς!» φώναξε εκτός εαυτού ο Κουίκ. Ψύχραιμος ο Μπουμπούκος, συνέχισε: «Αφού τα είχαμε υπογράψει εμείς, ο κ. Κουίκ έλεγε ότι θα τους διώξουν κολυμπώντας. Αφού, λοιπόν, έλεγαν ότι θα τους διώξουν κολυμπώντας, κύριε Τσακαλώτε, έρχεστε και υπογράφετε όχι μόνο τα αεροδρόμια...». «Εσείς τα υπογράψατε!» επανέλαβε κατακόκκινος ο Κουίκ, λες και κόλλησε η βελόνα. «... ..αλλά το υπερταμείο, που εμείς δεν είχαμε υπογράψει, κύριε Κουίκ, με τη διοίκηση των ξένων», ολοκλήρωσε τη φράση του ο Μπουμπούκος, για να παραδώσει το πνεύμα ο Κουίκ: «Διακόσιες πενήντα δύο ψήφους πήρε αυτή η συμφωνία»!

Μιλάμε για κανονικό γλέντι, αφού ο Μπουμπούκος και οι άλλοι δεξιοί και πασόκοι δεν παρέστησαν ποτέ τους αντιμνημονιακούς. Είχαν αποφασίσει το ξεπούλημα των περιφερειακών αεροδρομίων, οπότε ψήφισαν τη θέση τους. Ο Κουίκ έλεγε διάφορα ηρωικά. Και δεν ήταν ο μόνος. Οι συριζαίοι έλεγαν χειρότερα (ακόμα και ο Σταθάκης, που είχε πρόβλημα με το αεροδρόμιο της εκλογικής του περιφέρειας στα Χανιά). Όμως ο Μπουμπούκος διάλεξε σκόπιμα τον Κουίκ, για να τον ξεφτιλίσει στο δεξιό ακροατήριο.

ZOOM

Συνταγματικά φληναφήματα

«Είναι σχετική η κυριαρχία της χώρας. Ενα μέρος της κυριαρχίας εκχωρήθηκε όταν η χώρα μπήκε στα Μνημόνια». Μπορεί να δείχνει γραφικός ο συριζαίος αντιπρόεδρος της Βουλής Γιώργος Βαρεμένος, αλλά δεν είναι. Έχει μια μακρά δημοσιογραφική καριέρα, που ξεκίνησε από τον «Ριζοσπάστη» του ενιαίου Περιεσού. Ξέρει πολύ καλά τι λέει. Και το λέει με κυνισμό, για να κόψει κάθε παραπέρα συζήτηση. Ας κρατήσουμε, λοιπόν, τη δήλωσή του, για να επανέλθουμε παρακάτω.

Με την κυβερνητική εκπρόσωπο Ολγα Γεροβασίλη δεν είναι ν' ασχολείται κανείς στα σοβαρά, γιατί συχνά δεν πολυκαταλαβαίνει τι της λένε να πει, γι' αυτό και δεν μπορεί να τα πει όπως πρέπει. Τη ρώτησαν αν η συνταγματική μεταρρύθμιση που ανήγγειλε θα τεθεί σε δημοψήφισμα και απάντησε ότι «είναι κάτι που δεν αποκλείουμε». Πού να ξέρει η δύστυχη πως το σύνταγμα αναθεωρείται με συγκεκριμένη διαδικασία, την οποία καθορίζει το ίδιο (άρθρο 110) και αυτές οι διαδικασίες δεν προβλέπουν δημοψήφισμα, αλλά ψηφοφορίες από δύο διαδοχικές Βουλές (για κάθε υπό αναθεώρηση διάταξη χρειάζονται 151 θετικές ψήφοι στη μία Βουλή και 180 στην άλλη); Ετσι, βγήκε την επομένη ο Βούτσης, για να πει ότι «το Σύνταγμα θα αναθεωρηθεί κατά τις πρόνοιες του Συντάγματος» και πως «η συνταγματική αναθεώρηση δεν πρόκειται να μπει σαν τέτοια σε δημοψήφισμα». Για να μην αφήσει, δε, εντελώς ακάλυπτη τη Γεροβασίλη, τα μπουρδούκλωσε λίγο, λέγοντας πως «οι ιδέες που υπάρχουν για λαϊκή ετυμηγορία, **ενδεχόμενη**, πάνω σε ζητήματα επιμέρους, που μπορεί να προκύψουν πάνω στη συζήτηση για το Σύνταγμα **ή άλλα**, είναι θέματα τα οποία θα πρέπει να μείνουν ανοιχτά, να εξεταστούν τότε ως διαδικασία».

Ο Κατρούγκαλος, όμως, δεν είναι Γεροβασίλη. Τα βασικά τα ξέρει, αφού εμφανίζεται ως συνταγματολόγος. Και μάλλον χρήστηκε επικεφαλής των συνταγματολόγων του ΣΥΡΙΖΑ, αν κρίνουμε από τη δήλωση που έκανε την περασμένη Δευτέρα, βγαίνοντας από το Μαξίμου, όπου είχε κληθεί μαζί με τον Κουρουμπλή: «*Τώρα που ολοκληρώθηκε με επιτυχία η αξιολόγηση και τέθηκε οριστικά τέρμα στην πολιτική αβεβαιότητα, έχει έρθει η ώρα για την ανάπτυξη στην οικονομία και την οικοδόμηση της νέας Ελλάδας, του νέου πολιτικού συστήματος. Τον οδικό χάρτη προς την κατεύθυνση αυτή συζητήσαμε σε σύσκεψη υπό τον Πρωθυπουργό, με τον συνάδελφο κύριο Κουρουμπλή: Για ένα **σύνταγμα των πολιτών** - και όχι απλώς των πολιτικών - που **θα συζητηθεί ευρέως από την ίδια την κοινωνία**, θα εισαγάγει **νέες μορφές άμεσης δημοκρατίας** και θα ανατάξει το πολιτικό σύστημα*».

Ο Κατρούγκαλος μίλησε απλώς για συζήτηση από τους πολίτες (ούτε καν υπαινίχτηκε δημοψήφισμα) και περιέγραψε ένα προπαγανδιστικό σόου: «*Προχωρούμε, λοιπόν, στην πλήρη επανεκκίνηση του πολιτικού συστήματος, για την **4η Ελληνική Δημοκρατία**, για μια βαθιά τομή, με συζήτηση δημοκρατίας μέσα στην κοινωνία και όχι πάνω από αυτήν*».

Με 153 βουλευτές, οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ το πολύ που μπορούν να κάνουν είναι να

καθορίσουν τις προς αναθεώρηση διατάξεις στην τρέχουσα Βουλή. Για να αναθεωρηθούν αυτές, θα πρέπει η επόμενη Βουλή να τις ψηφίσει με 181 ψήφους. Πώς, λοιπόν, θα γίνει η «βαθιά τομή», πώς θα παραμεριστεί «το παλιό πολιτικό σύστημα», όταν χωρίς τη θέληση αυτού του πολιτικού συστήματος δεν μπορεί να γίνει τίποτα;

Εκείνο που θα γίνει σίγουρα είναι μια φιάσα, που τόσο ανάγκη την έχει ο Τσίπρας. Στις 24 Ιούλη, ημερομηνία επαναφοράς του αστικού κοινοβουλευτισμού μετά την επταετία της χούντας, ο Κατρούγκαλος και οι υπόλοιποι συνταγματολόγοι και συνταγματολόγους του ΣΥΡΙΖΑ θα ετοιμάσουν ένα κείμενο, το οποίο θα εκφωνήσει ο Τσίπρας (οι πληροφορίες λένε ότι η φιάσα θα οργανωθεί εκεί που ήταν το ΕΑΤ-ΕΣΑ), ενώ το συριζαϊκό σύστημα προπαγάνδας θα... ανάψει πυροτεχνήματα. Βάζουμε στοίχημα πως τα υπόλοιπα κόμματα δε θ' ακολουθήσουν. Γιατί δεν έχουν κανένα λόγο ν' ακολουθήσουν. Θα είχαν λόγο, αν υπήρχε πειστική ανάγκη να αναθεωρηθούν κάποια άρθρα του συντάγματος, οπότε όλα τα αστικά κόμματα εξουσίας θα ήταν υποχρεωμένα να βρουν σημεία συμφωνίας μεταξύ τους. Τέτοιος λόγος, όμως, δεν υπάρχει, οπότε τα υπόλοιπα αστικά κόμματα δεν έχουν κανένα λόγο να στηρίξουν τη φιάσα του Τσίπρα (και του Κατρούγκαλου, που ειδικεύεται στις παπάρδες του τύπου «σύνταγμα των πολιτών και όχι απλώς των πολιτικών» - λες και υπάρχει αστικό σύνταγμα που δε θεσπίζεται στο όνομα των πολιτών).

Αντίθετα, πρέπει να θεωρούμε βέβαιο πως η ΝΔ θα καταθέσει τις δικές της προτάσεις πριν από τη φιάσα του Τσίπρα, ενώ δεν αποκλείεται να κάνει το ίδιο και το ΠΑΣΟΚ, που έχει στην κοινοβουλευτική του ομάδα δυο ικανούς συνταγματολόγους (Βενιζέλο και Λοβέρδο). Οπότε θα περάσουμε ένα διάστημα με συνταγματολογικούς διαξιφισμούς από τα ραδιοτηλεοπτικά πάνελ και τις στήλες των εφημερίδων. Θα είναι παράδοξο αν στο τέλος καταφέρουν να συμφωνήσουν στην αναθεώρηση μερικών διατάξεων, οι οποίες θα είναι δευτερεύουσας σημασίας. Τη μορφή του πολιτεύματος (π.χ. μετατροπή του συστήματος διακυβέρνησης από πρωθυπουργοκεντρικό σε προεδρικό) δεν πρόκειται να την αλλάξουν. Και βέβαια, στο τέλος αυτής της διαδικασίας κανένας δε θα θυμάται το «σύνταγμα των πολιτών» την «4η Ελληνική Δημοκρατία» και τις άλλες πομφόλυγες του Κατρούγκαλου.

Σε αντίθεση με τους κοινούς νόμους, τα συντάγματα έρχονται να ενσωματώσουν στην έννομη τάξη ενός κράτους αλλαγές που έχουν ήδη συντελεστεί. Ποιες είναι οι βασικές αλλαγές που έχουν συντελεστεί τα τελευταία χρόνια; Είναι το βάθεμα του αποικισμού της χώρας από τις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις, με βασικό εργαλείο τους το κρατικό χρέος και με όργανα όλες τις μνημονιακές κυβερνήσεις. Οπότε επανερχόμαστε στον κυνισμό του Βαρεμένου: «Είναι σχετική η κυριαρχία της χώρας. Ενα μέρος της κυριαρχίας εκχωρήθηκε όταν η χώρα μπήκε στα Μνημόνια». Υπάρχει ανάγκη συνταγματικής κατοχύρωσης αυτού του νέου στάτους; Ουδείς το έχει ισχυριστεί,

ουδείς το έχει ζητήσει, μολονότι δεν υπάρχει αντιπολίτευση που να μην έχει υποβάλει ένσταση αντισυνταγματικότητας κάθε που η κυβέρνηση προωθεί για ψήφιση με συνοπτικές διαδικασίες ένα μνημονιακό «πακέτο».

Ο Βαρεμένος έχει δίκιο. Με μια διόρθωση: «ένα μέρος της κυριαρχίας» δεν εκχωρήθηκε όταν η χώρα μπήκε στα Μνημόνια, αλλά πιο πριν. Όταν έγιναν οι συνταγματικές προσαρμογές που κρίθηκαν απαραίτητες για τη συμμετοχή της χώρας στην ΕΕ. Η Ζ' Αναθεωρητική Βουλή, με το Ψήφισμα της 6ης Απριλίου 2001, προσέθεσε στο Σύνταγμα την εξής ερμηνευτική δήλωση: «*Το άρθρο 28 αποτελεί θεμέλιο για τη συμμετοχή της Χώρας στις διαδικασίες της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης*». Στην πρώτη παράγραφο του άρθρου 28 διαβάζουμε: «*Οι γενικά παραδεγμένοι κανόνες του διεθνούς δικαίου, καθώς και οι διεθνείς συμβάσεις, από την επικύρωσή τους με νόμο και τη θέση τους σε ισχύ σύμφωνα με τους όρους καθεμιάς, αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού ελληνικού δικαίου και υπερισχύουν από κάθε άλλη αντίθετη διάταξη νόμου*». Και στην τρίτη παράγραφο: «*Η Ελλάδα προβαίνει ελεύθερα, με νόμο που ψηφίζεται από την απόλυτη πλειοψηφία του όλου αριθμού των βουλευτών, σε περιορισμούς ως προς την άσκηση της εθνικής κυριαρχίας της, εφόσον αυτό υπαγορεύεται από σπουδαίο εθνικό συμφέρον*».

Ο αποικισμός, στην πιο αισχρή μορφή του, είναι κατοχυρωμένος στο σύνταγμα της αστικής Ελλάδας. Το μόνο που δεν μπορούν να κάνουν οι ιμπεριαλιστές είναι να καθορίσουν τη μορφή του πολιτεύματος. Αυτό, όμως, δεν το χρειάζονται. Δεν χρειάζεται να προσφύγουν στην πολιτική των κανονιοφόρων, όπως κατά τις πρώτες δεκαετίες του προηγούμενου αιώνα. Το κοινοβουλευτικό σύστημα τους προσφέρει τη δυνατότητα να βαθαίνουν τον αποικισμό, αφού η μία μετά την άλλη οι αστικές κυβερνήσεις υπογράφουν δανειακές συμβάσεις που συνοδεύονται από αλυσίδα νομοθετημάτων που μέχρι πριν από μερικά χρόνια έμοιαζαν να ανήκουν σε πρώιμες φάσεις του νεοελληνικού κράτους.

Αντιλαμβάνεται κανείς πόση πολιτική αλητεία κρύβουν οι διακηρύξεις περί «συντάγματος των πολιτών» και «νέων μορφών άμεσης δημοκρατίας», όταν αυτοί που τα λένε έχουν βγάλει στο σφυρί το σύνολο της κινητής και ακίνητης περιουσίας του ελληνικού κράτους, μέσω μιας ανώνυμης εταιρίας πλήρως ελεγχόμενης από τους ιμπεριαλιστές δανειστές, τα στελέχη της οποίας έχουν στην πραγματικότητα πλήρες ακαταδίωκτο. Όταν οι ίδιοι νομοθετούν κατά παραγγελία, γράφοντας και σβήνοντας διατάξεις νόμων με διαφορά λίγων ημερών. Όταν δε διστάζουν να νομοθετήσουν μέσω υπουργικών αποφάσεων χωρίς εξουσιοδότηση νόμου (δείτε το αποκαλυπτικό δημοσίευμα στο σαλόνι αυτού του φύλλου), παραβιάζοντας στοιχειώδεις κανόνες της αστικής κοινοβουλευτικής δημοκρατίας.

Ας τους τρίψουμε στη μούρη όλα τα περί συντάγματος φληναφήματα. Όχι πια Χαχόλοι των Τσιπραίων.

Πέτρος Γιώτης

13ος και 14ος μισθός

Στόχος τους το βάθεμα της κινεζοποίησης

«Εμείς προσπαθούμε στην επόμενη συζήτηση για τα εργασιακά να κατοχυρώσουμε τα κοινωνικά δικαιώματα, κάτι που θα γίνει ούτως ή άλλως και στην συνταγματική αναθεώρηση. Και βασικός μας στόχος για τον Σεπτέμβρη είναι να ξαναέχουμε συλλογικές διαπραγματεύσεις, να ξαναφέρουμε την Ελλάδα πίσω στο ευρωπαϊκό κοινωνικό μοντέλο». Ομιλεί ο «πικραμένος μόδιστρος» της πολιτικής, κατά κόσμον Γιώργος Κατρούγκαλος. Και βέβαια, δεν τον πιστεύει κανένας. Αντίθετα, οι εργαζόμενοι, ιδιαίτερα εκείνοι που αναγκάζονται να δουλεύουν για ένα πεντακοσάριο το μήνα, είναι ανάστατοι από τότε που άρχισε η φιλολογία για κατάργηση του 13ου και 14ου μισθού. Όταν ο Κατρούγκαλος και η Γεροβασίλη δηλώνουν πως αυτά είναι κατασκευασμένες ειδήσεις του «παλιού πολιτικού συστήματος», που «εξακολουθούν να κρατούνται στην επιφάνεια από τα μέσα της διαπλοκής και της παραπληροφόρησης», οι εργαζόμενοι φτύνουν τον κόρφο τους. Γιατί ξέρουν πως μέχρι τώρα όσα διέψευδε η συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων, όσα βάφτισε «κόκκινες γραμμές», μετά από λίγο καιρό τα νομοθέτησε η ίδια. Οπότε, θεωρούν σίγουρο πως το ίδιο θα γίνει και με τα δώρα Χριστουγέννων και Πάσχα και το επίδομα άδειας.

Ο ίδιος ο Κατρούγκαλος, βέβαια, προσπαθώντας να βγάλει την ευθύνη από πάνω του, είπε ότι «αυτό το θέμα το έθεσε ο πρόεδρος του ΣΕΒ στην τελική του ομιλία στην Γενική Συνέλευση του ΣΕΒ. Δεν είναι κάτι που το συζήτά η κυβέρνηση». Μια μέρα μετά, έκανε διόρθωση: «Ακόμα και ο ΣΕΒ που είχε πει για την ενσωμάτωση, έβγαλε ανακoinώση χθες ότι ούτε καν το ζητάει». Επιβεβαίωσε έτσι, ότι το θέμα είναι πάνω στο τραπέζι. Αλλωστε, η ανακίνησή του από τα αστικά ΜΜΕ δεν έγινε για να προβοκάρει την κυβέρνηση, αλλά για να προετοιμάσει το κλίμα. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι το κουαρτέτο/τρίκα δεν είναι οι τέσσερις επικεφαλής που έρχονται για να ολοκληρώσουν τις διαπραγματεύσεις με τους υπουργούς στο «Χίλτον». Τα λεγόμενα τεχνικά κλιμάκια αποτελούνται από ολόκληρη στρατιά ανθρώπων, πολλοί από τους οποίους είναι Έλληνες. Μεγάλα δικηγορικά γραφεία, ειδικευμένα σε διάφορους τομείς του Δικαίου, αναλαμβάνουν εργολαβικά να φτιάξουν τα νομοσχέδια, τα οποία ακολουθώς παραδίδονται στους υπουργούς για να τα πρωθίσσουν για ψήφιση στη Βουλή. Αρα, πολλός κόσμος στην Αθήνα γνωρίζει ποια είναι τα ζητήματα που θ' ανοίξουν στην επόμενη φάση της διαπραγματεύσεως.

Όσο για τις διαβεβαιώσεις του Κατρούγκαλου, πέραν του μπειρικού κανόνα που τον κατατάσσει στη χορεία των μεγάλων πολιτικών φευτών, διαψεύδονται από το ίδιο το Μνημόνιο. «Βασικός μας στόχος για τον Σεπτέμβρη είναι να ξαναέχουμε συλλογικές διαπραγματεύσεις, να ξαναφέρουμε την Ελλάδα πίσω στο ευρωπαϊκό κοινωνικό μοντέλο» λέει ο Κατρούγκαλος βγαίνοντας από το Μαξίμου τη Δευτέρα. «Προσπαθούμε να γυρίσουμε πίσω στο κοινωνικό μοντέλο, είχαμε πάνω από 200 κλαδικές συμβάσεις και τώρα έχουμε λιγότερες από 10» λέει σε τηλεοπτική του εμφάνιση την Τρίτη. Τι λέει, όμως, το Μνημόνιο;

Εισαγωγικά στο σχετικό κεφάλαιο, οι Τσιπροκαμμένοι αποδέχονται πλήρως ότι οι ανατροπές των τελευταίων ετών στον τομέα των εργασιακών σχέσεων έχουν θετικό πρόσημο: «*Τα τελευταία έτη έχουν συντελεστεί*

μειζονες αλλαγές στους ελληνικούς θεσμούς της αγοράς εργασίας και στα συστήματα διαπραγμάτευσης των μισθών, ώστε να καταστεί η αγορά εργασίας πιο ευέλικτη». Η λεγόμενη ευελιξία, λοιπόν, όπως ονομάζουν την πλήρη απορρύθμιση των εργασιακών σχέσεων, αποτελεί το ευαγγέλιο που ασπάζονται ο «πικραμένος μόδιστρος» και η παρέα του.

Αυτά, όμως, δεν μένουν σε κάποιο θεωρητικό επίπεδο. Συνοδεύονται από δεσμεύσεις: **«Δεν θα πραγματοποιηθεί καμία αλλαγή στο τρέχον πλαίσιο συλλογικών διαπραγματεύσεων πριν από την ολοκλήρωση της επανεξέτασης**. Οι αλλαγές στις πολιτικές για την αγορά εργασίας **δεν θα πρέπει να συνεπάγονται την επιστροφή σε παλαιότερα πλαίσια πολιτικής**». Επομένως, όταν ο Κατρούγκαλος λέει πως θα παλέψει για επιστροφή στο «κοινωνικό μοντέλο», ψεύδεται ασύστολα. Και ο ίδιος και η κυβέρνησή του έχουν υπογράψει ότι τέτοια επιστροφή αποκλείεται.

Πού θα κινηθεί η διαπραγμάτευση του φτινόπωρου; Οχι βέβαια στην επιστροφή στο προ-μνημονιακό καθεστώς. Αρα, κάτι ακόμα θα προστεθεί για να βαθύνει η κινεζοποίηση. Θα είναι το σύνολο του 13ου και 14ου μισθού; Θα είναι τμήμα τους; Δεν μπορούμε να ξέρουμε. Το μόνο βέβαιο είναι πως «κάτι» θα κοπεί. Όταν ο 13ος και 14ος μισθός έχουν κοπεί στο δημόσιο, όπως έχουν κοπεί η 13η και 14η σύνταξη, γιατί να μην αρχίσει το ψαλίδισμα και στους εργαζόμενους του ιδιωτικού τομέα; Ο ίδιος ο ΣΥΡΙΖΑ έχει εμμέσως πλην σαφώς δείξει πως αυτά τα επιδόματα είναι... χαριστικά. Όταν κέρδισε τις εκλογές, έλεγε ότι θα δώσει εν είδει επιδόματος τη 13η σύνταξη μόνο στους χαμηλοσυνταξιούχους. Τελικά, δεν την έδωσαν ούτε σ' αυτούς, όμως η σύνδεσή της με το ύψος της σύνταξης έδειξε ότι την αντιμετώπιζον σαν προνοιακό βοήθημα. Αρα, από άποψη αρχών την ίδια αντίληψη έχουν και για τα δώρα στον ιδιωτικό τομέα. Οι δε πονηροί καπιταλιστές του ΣΕΒ μιλούν για ενσωμάτωση τους στο βασικό μισθό, έτσι που πολύ σύντομα να τα εξαφανίσουν.

Η γενική αναφορά στο Μνημόνιο είναι τέτοια που να χωράει τα πάντα: «*Η προσέγγιση αυτή πρέπει όχι μόνο να εξισορροπήσει την ευελιξία με τη δικαιοσύνη για εργαζόμενους και εργοδότες, αλλά και να λάβει υπόψη το πολύ υψηλό επίπεδο ανεργίας και την ανάγκη επιδιώξης βιώσιμης και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξης, καθώς και κοινωνικής δικαιοσύνης*». Και μόνο που γίνεται λόγος για «δικαιοσύνη για εργαζόμενους και εργοδότες» αρκεί. Οι καμμένοι οι καπιταλιστές υποφέρουν από την... αδικία. Όσο για το συσχετισμό με το υψηλό ποσοστό ανεργίας, αυτός οδηγεί κατευθείαν στη θεωρία της μείωσης των μισθών και μεροκάματων, προκειμένου οι καπιταλιστές να μπορούν να κάνουν προολήψεις!

Επί τη βάση αυτού του γενικού πλαισίου, που απαγορεύει μόνο την επιστροφή στο προηγούμενο καθεστώς εργασιακών σχέσεων, οι καπιταλιστές μπορούν να κρυφτούν πίσω από την τρόικα, με την οποία βρίσκονται σε άμεση επαφή. Η κυβέρνηση θα τραβήξει υποκριτικά τις «κόκκινες γραμμές» της και στο τέλος θα κάνει τον «έντιμο συμβιβασμό», επειδή «πρέπει να πάρουμε τη δόση». Θα παιχτεί δηλαδή για μια ακόμα φορά το γνωστό θέατρο ανάποδη στον κυνικούς τεχνοκράτες και στους δόξην εναισθητους πολιτικούς, που όλοι μαζί υπερασπίζονται τα συμφέροντα του μεγάλου κεφαλαίου.

Νομοθετούν περικοπές συντάξεων με Υπουργικές Αποφάσεις!

Το αντιασφαλιστικό έκτρωμα Κατρούγκαλου (Ν. 4387/2016) και οι τροποποιήσεις του έβαλαν την ταφό-πλάκα στην Κοινωνική Ασφάλιση. Όμως, υλοποιώντας το αντιασφαλιστικό τους μένος, οι Τσιπροκαμμένοι δε δίστασαν να προχωρήσουν σε νομοθέτηση με Υπουργικές Αποφάσεις, θεσιάζοντας αντιασφαλιστικές διατάξεις που δεν προβλέπονται καν από το νόμο 4387 και τις τροπολογίες του.

Διαβεβαίωσαν τους συνταξιούχους και τους εργαζόμενους που είχαν υποβάλει αίτηση συνταξιοδότησης από την 1η Γενάρη μέχρι τις 18 Αυγούστου του 2015 (όταν ψηφίστηκε το τρίτο Μνημόνιο), ότι οι συντάξεις τους θα υπολογιστούν με βάση την παλαιότερη νομοθεσία. Κι έρχεται τώρα ο υφυπουργός Εργασίας Α. Πετρόπουλος, ως αρμόδιος της κυβέρνησης, και νομοθετεί αντίθετα, με μια Υπουργική Απόφαση που δημοσιεύτηκε νυχτιάτικα στις 7 Αυγούστου και έχει τίτλο: «Αναπροσαρμογή καταβαλλόμενων συντάξεων του Ενιαίου Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης».

Εκδοση Υπουργικής Απόφασης μ' αυτό το περιεχόμενο δεν προβλέπεται από το αντιασφαλιστικό έκτρωμα Κατρούγκαλου. Και βέβαια, δικαίωμα νομοθέτησης έχει μόνο η Βουλή. Οι υπουργοί μπορούν να εκδίδουν μόνο Αποφάσεις εφαρμοστικές διατάξεων που έχουν ψηφιστεί και όχι Αποφάσεις που εισάγουν νέες διατάξεις. Ξεπερνώντας την ίδια την τυπική νομιμότητα, η συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων έβαλε τον Πετρόπουλο να νομοθετήσει, εξαπατώντας τους εργαζόμενους που θεωρούσαν ότι δε θα πειραχθούν από τις νέες αντιασφαλιστικές ανατροπές, αλλά θα συνταξιοδοτηθούν με βάση την ασφαλιστική νομοθεσία που ισχύε μέχρι τις 18 Αυγούστου του 2015.

Δύο είναι οι διατάξεις που εισάγονται με την Απόφαση του Πετρόπουλου.

◆ Η πρώτη αφορά τον υπολογισμό της επικουρικής σύνταξης όσων υπέβα-

λαν αίτηση συνταξιοδότησης πριν τις 18 Αυγούστου του 2015, ακόμα και πριν το 2014, και οι αιτήσεις τους εκκρεμούσαν. Αναφέρει η παράγραφος 5 του άρθρου 6 της Υπουργικής Απόφασης (οι εμφάνσεις είναι δικές μας):

«Η διαδικασία της παρούσας απόφασης εφαρμόζεται και σε όλες τις **εκκρεμείς αιτήσεις που έχουν κατατεθεί μέχρι 31.12.2014**. Για αιτήσεις που έχουν κατατεθεί από την **1.1.2015 και εφεξής** καθώς και για όσες κατατεθούν **μετά την έναρξη ισχύος του Ν. 4387/2016**, ο υπολογισμός του ποσού της δικαιούμενης επικουρικής σύνταξης **για τον χρόνο ασφάλισης που έχει πραγματοποιηθεί έως 31.12.2014** πραγματοποιείται σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 42 του Ν. 4052, όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του με την **παρ. 1 του άρθρου 96 του Ν. 4387 καθώς και στις παρ. 2 και 3 του άρθρου 96 του Ν. 4387/2016**».

Είναι σαφές, λοιπόν, ότι οι επικουρικές συντάξεις, όχι μόνο όσων θα συνταξιοδοτηθούν μετά τη δημοσίευση του εκτρώματος Κατρούγκαλου, αλλά και όσων ο υπολογισμός της σύνταξης εκκρεμούσε, ακόμα και αυτών που υπέβα-

λαν αίτηση συνταξιοδότησης και πριν τις 31.12.2014, θα υπολογιστούν με βάση τον αντιασφαλιστικό νόμο 4387/2016 που κατακραυγοποιεί την Κοινωνική Ασφάλιση. Κακώς οι εργαζόμενοι αυτοί έδωσαν βάση στις διαβεβαιώσεις των πολιτικών απαιτώντων του ΣΥΡΙΖΑ και δεν κινητοποιήθηκαν για να μην περάσει το έκτρωμα Κατρούγκαλου.

◆ Η δεύτερη διάταξη αφορά τους συνταξιούχους των οποίων το άθροισμα κύριας και επικουρικής σύνταξης είναι **ίσο ή μικρότερο των 1.300 ευρώ**.

Στην παράγραφο 10 του άρθρου 96 του πρόσφατα ψηφισμένου Ν. 4387/2016, προβλέπεται «αναπροσαρμογή» (δηλαδή πετσόκομμα) των επικουρικών συντάξεων εκείνων των συνταξιούχων που το άθροισμα κύριας και επικουρικής σύνταξης τους ξεπερνά τα 1.300 ευρώ.

Η διάταξη είναι η εξής: «Οι ήδη καταβαλλόμενες κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου επικουρικές συντάξεις αναπροσαρμόζονται με εφαρμογή του παρόντος άρθρου, **εφόσον το άθροισμα κύριας και επικουρικής σύνταξης του δικαιούχου υπερβαίνει το ποσό των 1.300 ευρώ**. Τα ανωτέρω στοιχάζονται **αυτοπυκνώνται από 1.1.2018** για κάθε ασφαλισμένο στο οικείο πληροφοριακό σύστημα».

Ηρθε, λοιπόν, με το «έτσι γουστάρω» ο υφυπουργός Πετρόπουλος (όχι με προσωπική του πρωτοβουλία, φυσικά) και προσέθεσε στην Απόφασή του διάταξη που αφορά και τους συνταξιούχους των οποίων το άθροισμα κύριας και επικουρικής σύνταξης είναι μικρότερο από 1.300 ευρώ. Η διάταξη είναι η εξής: «Εφόσον το άθροισμα κύριων και επικουρικών συντάξεων των **ήδη καταβαλλόμενων πριν**

Εξαπάτησαν αδίστακτα τους συνταξιούχους οι Τσιπροκαμμένοι

χους και να συνεχιστεί ο παροπλισμός τους. Αυτή η «προσωπική διαφορά» σημαίνει ότι ένα κομμάτι της επικουρικής τους σύνταξης «δεν το δικαιούνται» και είναι αυτό από το οποίο θα γίνει το επόμενο πετσόκομμα (που είναι παραπάνω από σίγουρο).

Η τακτική να επιδιώκεται ο παροπλισμός των εργαζόμενων μέσω της εξαπάτησης είναι σύμφυτη με την πολιτική συμπεριφορά των Τσιπραίων. Είναι πολλά τα παραδείγματα, αλλά θα αναφερθούμε μόνο σε ένα, που αφορά το χρόνο εφαρμογής των αντιασφαλιστικών διατάξεων.

◆ Στο διάταξη του Ν. 4387/2016, που παραθέσαμε παραπάνω, αναφέρεται ότι η αναπροσαρμογή των επικουρικών συντάξεων εκείνων των συνταξιούχων που παίρνουν αθροιστικά από κύρια και επικουρική σύνταξη πάνω από 1.300 ευρώ θα αποτυπώνεται για κάθε ασφαλισμένο στο οικείο πληροφοριακό σύστημα από 1.1.2018. Με το πακέτο τροπολογιών που ψηφίστηκαν με συνοπτικές διαδικασίες μετά την ψήφιση του δεύτερου πολυνομοσχεδίου και περιλαμβάνονται στο νόμο 4393/2016 (άρθρο 2, παράγραφος 10α), η φράση «από 1.1.2018» απαλείφθηκε. Στις 6 Ιούνη δημοσιεύτηκε αυτός ο νόμος, ενώ στις 7 Ιούνη δημοσιεύτηκε η Απόφαση Πετρόπουλου με την οποία ο επανακαθορισμός των επικουρικών συντάξεων μπαίνει μπροστά **άμεσα**, από τον Ιούνη του 2016 και όχι από 1.1.2018! Αναφέρει χαρακτηριστικά η Απόφαση Πετρόπουλου (άρθρο 7, παράγραφος 2): «*Η διαδικασία επανυπολογισμού και αναπροσαρμογής των επικουρικών συντάξεων εφαρμόζεται από τις **πληρωμές μηνός Ιουνίου 2016**. Τα υπερβάλλοντα ποσά που καταβάλλονται μέχρι την πλήρη εφαρμογή της διαδικασίας παρακρατούνται σε ισόποσες δόσεις το αργότερο μέχρι τις πληρωμές μηνός Δεκεμβρίου 2016*».

Όπως βλέπουμε, εξαπάτησαν τους συνταξιούχους ότι το πετσόκομμα των

επικουρικών συντάξεων θ' άρχισει από το 2018 και μέσα σε λίγες μέρες άλλαξαν τη σχετική διάταξη και επιτάχυναν το πετσόκομμα των επικουρικών συντάξεων κατά 19 μήνες! Και βέβαια, αυτή δεν είναι η μόνη αλλαγή προς το χειρότερο του αντιασφαλιστικού Νόμου 4387/2016. Σε διάστημα τριών εβδομάδων, πρώτα με το δεύτερο πολυνομοσχέδιο (Ν. 4389/2016) και μετά με το πακέτο των τροπολογιών (Ν. 4393/2016) έκαναν τροποποιήσεις στον μολίς ψηφισμένο νόμο, χειροτερεύοντας ακόμα περισσότερο το αντιασφαλιστικό τοπίο. Σε κάποιες απ' αυτές τις τροποιήσεις αναφερθήκαμε την προηγούμενη εβδομάδα, σε κάποιες άλλες αναφερόμαστε σε διπλάνες στήλες.

Από τα παραπάνω βγαίνουν δύο συμπεράσματα γενικότερης σημασίας.

Πρώτο, ότι οι αντιασφαλιστικές ανατροπές, με αιχμή τα πετσόκομματα συντάξεων, θα συνεχιστούν. Δε θα χρειαστεί να φτάσουμε στο 2018. Πολύ πιο πριν, από την επόμενη κιόλας χρονιά, στο όνομα της εξασφάλισης της αναλογιστικής ισορροπίας και της βιωσιμότητας του συστήματος (δηλαδή του εκ γενετής χρεοκοπημένου Ενιαίου Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης - ΕΦΚΑ), θα έχουμε **νέα πετσόκομματα συντάξεων**. Οι λεγόμενες «προσωπικές διαφορές» διαμορφώνονται για ν' αποτελέσουν τη δεξαμενή άντλησης των νέων περικοπών επικουρικών και κύριων συντάξεων.

Δεύτερο, ότι οι εργαζόμενοι δε δικαιούνται πλέον να μην είναι «ψυλλιασμένοι». Το παραμυθιστικό από τους Τσιπροκαμμένους είναι πλέον ανεπίτρεπτο. Εργαζόμενοι και συνταξιούχοι οφείλουν να πάρουν την υπερασπίση στα χέρια τους και να αγωνιστούν για **πλήρη Κοινωνική Ασφάλιση για όλους και πλήρη χρηματοδότησή της από τους καπιταλιστές και το κράτος**, γιατί οι εργαζόμενοι παράγουν όλο τον κοινωνικό πλούτο, που τον αρπάζουν τα παράσιτα της κεφαλαιοκρατίας.

αοιδότακτοι υπηρέτες του κεφαλαίου, που φτάνουν στο σημείο να κόβουν μισό χρόνο ασφάλισης, μη τυχόν και πάρει ο εργαζόμενος κάνα δεκάριο σύνταξη παραπάνω, δε θα διστάσουν να προχωρήσουν στο πετσόκομμα της περιβόητης «προσωπικής διαφοράς» των παλιών συνταξιούχων. Έτσι όπως έχουν διαμορφώσει το ασφαλιστικό σύστημα, με το κράτος να περιορίζεται αποκλειστικά στην καταβολή της δόσης της ασφαλιστικής σύνταξης, με ένα εκατομμύριο συνταξιούχους που τελειώνω σε εξάμηνο, αυτό το εξάμηνο λογιζόταν ως ολόκληρος χρόνος ασφάλισης. Ηρθαν τώρα οι Τσιπροκαμμένοι και κατήργησαν αυτή τη στρογγυλοποίηση, με αποτέλεσμα οι εργαζόμενοι να χάνουν μισό έτος ασφάλισης!

Από την αντιασφαλιστική τους μανία δεν ξέφυγαν ούτε τέτοιες λεπτομέρειες. Όπως αναλαμβάνεστε, αυτοί οι ξεδιάντροποι πολιτικάντηδες, οι αοιδότακτοι υπηρέτες του κεφαλαίου, που φτάνουν στο σημείο να κόβουν μισό χρόνο ασφάλισης, μη τυχόν και πάρει ο εργαζόμενος κάνα δεκάριο σύνταξη παραπάνω, δε θα διστάσουν να προχωρήσουν στο πετσόκομμα της περιβόητης «προσωπικής διαφοράς» των παλιών συνταξιούχων. Έτσι όπως έχουν διαμορφώσει το ασφαλιστικό σύστημα, με το κράτος να περιορίζεται αποκλειστικά στην καταβολή της δόσης της ασφαλιστικής σύνταξης, με ένα εκατομμύριο συνταξιούχους που τελειώνω σε εξάμηνο, αυτό το εξάμηνο λογιζόταν ως ολόκληρος χρόνος ασφάλισης. Ηρθαν τώρα οι Τσιπροκαμμένοι και κατήργησαν αυτή τη στρογγυλοποίηση, με αποτέλεσμα οι εργαζόμενοι να χάνουν μισό έτος ασφάλισης!

Τα «ισοδύναμα» των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ

Με απύθμενο θράσος τα στελέχη των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ μας λένε ότι «δε δικαιούμαστε για να ομιλούμε», δε δικαιούμαστε να τους θυμίζουμε τι έλεγαν στο παρελθόν, γιατί αυτά που νομοθετούν κατά ριπάς περιλαμβάνονται στο τρίτο Μνημόνιο, μετά το οποίο έκαναν εκλογές και πήραν την έγκριση της πλειοψηφίας του ελληνικού λαού. Αφήνοντας στην άκρη το γεγονός ότι έχουν ψηφιστεί μόνο από μια μειοψηφία, θυμίζουμε πως ακόμα και αυτή η μειοψηφία τους ψήφισε επειδή πίστεψε το παραμύθι περί «ανοιχτής συμφωνίας», που θα τη διαπραγματευθούν (σε αντίθεση με τους προηγούμενους, που τους έστελνε η τρόικα έτοιμα τα νομοσχέδια και το μόνο που έκαναν ήταν να τα μεταφράζουν), μειώνοντας τις επιπτώσεις της και βρίσκοντας ισοδύναμα ώστε να μην πληγούν οι εργαζόμενοι και οι φτωχοί.

Το παραμύθι των ισοδυνάμων παίχτηκε τους πρώτους μήνες μετά τις εκλογές του Σεπτέμβρη του 2015. Ισοδύναμα για τον ΦΠΑ στην ιδιωτική εκπαίδευση, ισοδύναμα για τον ΦΠΑ στα νησιά, ισοδύναμα για την αύξηση των συντελεστών φορολόγησης εισοδημάτων από ενοίκια και πάει λέγοντας. Μπορεί να μη βρέθηκε κανένα ισοδύναμο και όλα να νομοθετήθηκαν όπως προβλέπονταν, όμως η κυβερνητική συμμορία επανήλθε, από τη στιγμή που η τρόικα δέχτηκε να τους δώσει μερικούς μήνες αναβολή για το πάγωμα των ωρμίσεων στα ειδικά μισθολόγια.

Σε ό,τι αφορά το μισθολόγιο των στρατιωτικών, που ως εκλογική πελατεία ενδιαφέρουν ιδιαίτερα τον Καμμένο, ειπώθηκε ότι τα ισοδύναμα θα βρεθούν από άλλους κωδικούς των στρατιωτικών δαπανών. Δεν ξέρουμε πόσο εύκολο είναι ακόμα κι αυτό, όμως υπάρχουν και τα υπόλοιπα ειδικά μισθολόγια. Τι ισοδύναμα μπορούν να βρεθούν για να μην παγώσουν οι ωρμίανσεις τους; Τι «λύση» τη βρήκε ο Καμμένος και την παρουσιάζει μιλώντας στη Βουλή όχι ως μέλος της κυβέρνησης, αλλά ως πρόεδρος των ΑΝΕΛ, όπως διευκρίνισε.

Πρότενη την «ανοικτοποίηση» ήσσονος σημασίας πλημμελημάτων, όπως παραβάσεις του Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας, υγειονομικών και άλλων παραβάσεων ειδικού ποινικού νόμου και αντικατάστασή τους με διοικητικά πρόστιμα. Τα πρόστιμα, όπως είπε, θα είναι ανάλογα με την ποινή φυλάκισης και θα μπαίνουν σε ειδικό λογαριασμό για να καλύψουν τις ανάγκες για την εφαρμογή της αποφάσεως του Συμβουλίου της Επικρατείας για τους δικαστές! Δηλαδή, και να είχε μια ελπίδα να απαλλαγεί κάποιος στο δικαστήριο, τώρα θα έχει σίγουρη την κατάδική, αφού ο δικαστής θα ξέρει ότι από την κατάδική του ποτέ δεν πρότιμα θα εξαρτάται η αύξηση που αυτός θα πάρει. Όσο περισσότερους και σε όσο μεγαλύτερο πρόστιμο καταδικάζουν τόσο περισσότερα λεφτά θα πάρουν ως δικαστές!

Όταν ο Καμμένος παίρνει όφρα, δεν κρατιέται: «Σε όλα τα πλημμελήματα αρμοδιότητας μονομελούς πλημμελειοδικείου να επιβάλλεται μόνο χρηματική ποινή και όχι φυλάκιση. Θα έχουμε αποσυμφόρηση των φυλακών, αύξηση των δημοσίων εσοδών!» Οι φυλακές δεν έχουν γεμίσει από καταδικασμένους σε μονομελή πλημμελειοδικεία, αν υποθέσουμε όμως ότι ισχύει κάτι τέτοιο, σημαίνει πως οι άνθρωποι δεν έχουν να πληρώσουν την ποινή φυλάκισης (που κατά κανόνα είναι μετατρέψιμη) και πηγαίνουν αναγκαστικά στη φυλακή για να την εκτίσουν. Γιατί θα έχουν να πληρώσουν το πρόστιμο; Κι αν δεν έχουν να το πληρώσουν, για πόσο καιρό θα πάνε φυλακή, δεδομένου ότι το πρόστιμο δε θα προκύπτει από μετατροπή ημερών φυλάκισης αλλά θα είναι από την αρχή χρηματικό;

Είχε και συνέχεια το παραλήρημα: «Και βεβαίως μπορούμε να εμπλέξουμε σε αυτού του είδους τα αδικήματα που εμπλέκεται και η Ελληνική Αστυνομία και το Λιμενικό Σώμα, αντίστοιχα έσοδα για το προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας και του Λιμενικού Σώματος!» Αρπάξτε τα μπλοκ, βγείτε στη γύρα και τσакίστε τον κόσμο στα πρόστιμα, γιατί απ' αυτά τα πρόστιμα θα εξαρτάται ο μισθός σας. Κι ακόμα: Η τέταρτη πρόταση αφορά το Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη. Να ληφθεί μέριμνα, ώστε να διατεθούν οι αναγκαίες αστυνομικές δυνάμεις για την εκτέλεση των επί μακροχρόνιο διαστημάτων ανεκτελέστων δικαστικών αποφάσεων. Με αυτά τα χρίσματα και τα ταμεία του δημόσιου θα ενισχυθούν και μπορεί ένα ποσοστό απ' αυτά να πηγαίνει στα ταμεία του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη και, βεβαίως, θα γίνει πιο αποπελασματική η απονομή της δικαιοσύνης και η είσπραξη των δημοσίων εσοδών. Αντίστοιχα μέτρα μπορεί να παρθούν σε όλα τα Υπουργεία. Υπάρχουν δυνατότητες τεράστιες μέχρι τον Σεπτέμβριο όλα αυτά να τα θεσμοθετήσουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι».

Μην βιαστείτε να πείτε «Καμμένος είναι, καμνιές λέει», διότι εισέπραξε τα εύσημα από τον συριζαίο Βίτοσα: «Εμείς δεν θέλουμε -και δεν θα κάνουμε- πάγωμα των ειδικών μισθολογίων. Αρα, εμείς -και αυτό συζητάμε στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας και ο υπουργός προηγούμενα και ως πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων έβαλε και μια σειρά ιδέες και για τα άλλα Υπουργεία». Σκέφτονται, αλήθεια, να πάνε σ' ένα σύστημα που ο μηχανισμός καταστολής θα πληρώνεται ανάλογα με τα πρόστιμα που βάζει στο λαουτζίκo;

Κατηγορίες ΤΕΙ και μεταπτυχιακών, κινητικότητα φοιτητών

Ο «εθνικός διάλογος» για την Παιδεία έλαβε τέλος με τη δημοσιοποίηση και του πορίσματος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής για τον «Ενιαίο Χώρο Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης και Ερευνας».

Σ' αυτό, μεταξύ άλλων προτείνεται:

- Ο διαχωρισμός των ΤΕΙ σε τρεις κατηγορίες. Ο διαχωρισμός θα γίνει μετά από αξιολόγηση από ολιγομελή επιτροπή, που θα λάβει, λέει, υπόψη της την ποιότητα των προγραμμάτων, την ερευνητική δραστηριότητα, κ.λπ.

Όλοι, βεβαίως, θυμόμαστε πώς έγινε η περίφημη «ανωτατοποίηση» των ΤΕΙ από τις επιτροπές κρίσεων με διαδικασίες «περάστε, ψηφίστε, τελειώσαμε».

Δεν θέλουμε να πούμε με αυτό ότι δεν υπάρχουν και αξιόλογα τμήματα ΤΕΙ, όμως η πολιτική σκοπιμότητα είναι το κύριο στοιχείο που καθορίζει κάθε φορά το αποτέλεσμα της «αξιολόγησης», όπως και το γεγονός ότι υπάρχουν τα ΤΕΙ ή ΤΕΙ με αντικείμενο ταυτόσημο με τα Πανεπιστήμια για το λόγο ότι η αστική τάξη επιθυμεί να εκτρέψει τα παιδιά της εργατικής τάξης από το δρόμο για τα ΑΕΙ και όχι γιατί έτσι απαιτεί το επίπεδο ανάπτυξης του ελληνικού καπιταλισμού.

Οι τρεις κατηγορίες στις οποίες θα διαχωριστούν τα ΤΕΙ είναι οι εξής:

α) Αυτά που είναι ήδη (ακαδημαϊκώς) ισοδύναμα με αντίστοιχα πανεπιστημιακά Τμήματα, ή καλύπτουν επιστημονικά πεδία που δεν θεραπεύονται στα Πανεπιστήμια.

β) Αυτά που δεν πληρούν τις παραπάνω προϋποθέσεις, αλλά θα μπορούσαν να τις καλύψουν στη διάρκεια μιας τριετίας (όχι απαραίτητα στο τέλος της).

γ) Αυτά που θα μπορούσαν να συνεχίσουν να υπάρχουν στα ΤΕΙ ως Τμήματα που παρέχουν τεχνολογική εκπαίδευση, περισσότερο συμβατή με τον αρχικό σκοπό ίδρυσης των ΤΕΙ.

Τα Τμήματα που εντάσσονται στην πρώτη κατηγορία (και αυτά της δεύτερης που θα ενταχθούν στη διάρκεια της τριετίας στην πρώτη), θα έχουν άμεσα το δικαίωμα να οργανώσουν σπουδές 3ου κύκλου (δηλαδή διδακτορικό) και να διερευνήσουν, επίσης άμεσα τις δυνατότητες μελλοντικής ένταξης σε ένα «ομόλογο» πανεπιστημιακό Τμήμα ή να αποτελέσουν ένα αυτοτελές Τμήμα σε ένα Πανεπιστήμιο.

Όσα ΤΕΙ δεν περάσουν την «αξιολόγηση» θα υποβαθμιστούν, καθώς στο πόρισμα αναφέρεται χαρακτηριστικά ότι «εφόσον υπάρχουν Τμήματα για τα οποία θα φανεί ότι δεν υφίστανται αντικειμενικά, ούτε σε μακροπρόθεσμο ορίζοντα, δυνατότητες διεξαγωγής σπουδών 3ου κύκλου, θα πρέπει να υπάρξει αναπροσαρμογή στα προγράμματα σπουδών, την απαιτούμενη διάρκεια σπουδών και στο είδος του πτυχίου που θα παρέχουν».

Το ίδιο μέλλον, όμως, επιφυλάσσεται και για πανεπιστημιακά τμήματα: «Ρυθμίσεις ανάλογες με αυτές που αναφέρθηκαν παραπάνω θα μπορούσαν να ισχύσουν προκειμένου περί πανεπιστημιακών Τμημάτων που αντιμετωπίζουν προβλήματα ανάλογα με εκείνα που καταγράφονται στα ΤΕΙ».

- Στο πόρισμα αναφέρεται:

«Σε ό,τι αφορά τα ΑΕΙ, ένα επιπρόσθετο πρόβλημα είναι η αυξανόμενη μετακίνηση των φοιτητών που δεν είναι ικανοποιημένοι από το αντικείμενο σπουδών που επέλεξαν στην αρχή των σπουδών τους. Μία μεταρρυθμιστική πρόταση θα ήταν να προβλεφτεί η δυνατότητα «μεταγραφής» σε συγγενές τμήμα ή/ και η δυνατότητα απόκτησης ενός τίτλου σπουδών του τύπου «joint degree», δηλαδή πτυχίο διπλής εξειδίκευσης».

Πώς θα γίνει αυτό; Με την εφαρμογή, προφανώς, του συστήματος των πιστωτικών μονάδων (Διακήρυξη της Μπόλντια) και με σπουδές δομημένες όχι πάνω σε ένα γνωστικό αντικείμενο, αλλά σπουδές-σούπα, με αποτέλεσμα πτυχία πολλών ταχυτήτων.

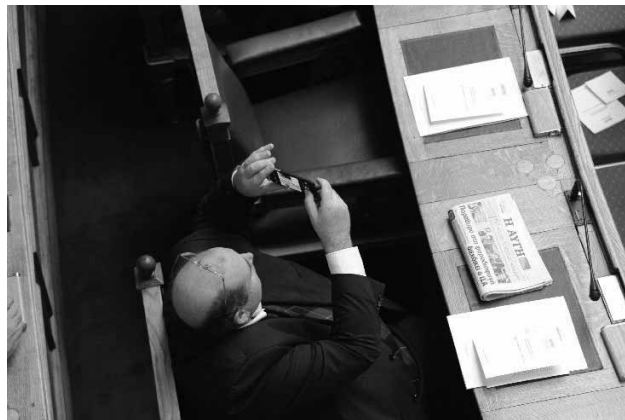
- Η πρόταση για τα μεταπτυχιακά είναι η ακόλουθη:

«Θα πρέπει να επανακαθοριστούν με σαφήνεια οι ακαδημαϊκοί στόχοι που εξυπηρετούν τα Π.Μ.Σ., το είδος συνεργασίας ανάμεσα σε Πανεπιστήμια, ΤΕΙ και ΕΚ για τη συγκρότηση και λειτουργία Π.Μ.Σ., ζητήματα που αφορούν στα δίδακτρα, όπως το ανώτατο όριο διδασκόντων και το ποσοστό των εσόδων που διοχετεύεται στη φοιτητική μέριμνα, τα κριτήρια και η διαδικασία αξιολόγησης, καθώς και οι ώρες εβδομαδιαίως που θα μπορεί να αφιερώσει ένα μέλος ΔΕΠ σε διδασκαλία στο πλαίσιο του Π.Μ.Σ.».

Κοντολογίς, θα έχουμε και κατηγοριοποίηση μεταπτυχιακών. Ξεκάθαρα λέγεται ότι θα υπάρχουν και μεταπτυχιακά με δίδακτρα (θα υπάρχει ανώτατο πλάφόν), καθώς το πόρισμα αναφέρει ότι αυτό αποτελεί συνισταμένη του γεγονότος ότι «θα πρέπει να διασφαλίζεται η ελεύθερη πρόσβαση των φοιτητών ανεξάρτητα από την εισοδηματική τους κατάσταση» από τη μια, «αλλά και η κάλυψη των λειτουργικών εξόδων του προγράμματος -που αναπόφευκτα περιλαμβάνει τόσο αναλώσιμα υλικά, όσο και μετακινήσεις ή «συμβολικές αμοιβές» του τύπου «honorarium» από την άλλη.

Ρυθμίσεις για την ιδιωτική εκπαίδευση

Στο άγνωστο με βάρκα την ελπίδα

Τέσσερα νομοσχέδια λέει ο Φίλης ότι θα φέρει προς ψήφιση στη Βουλή μέσα στο καλοκαίρι (για την οργάνωση των μεταπτυχιακών σπουδών, για το κρατικό πιστοποιητικό γλωσσομάθειας και το πιστοποιητικό ικανότητας χρήσης υπολογιστών, για την ελληνόγλωσση εκπαίδευση των ελλήνων του εξωτερικού και τη δι-απολιτισμική εκπαίδευση και τέλος για το Ταμείο Ερευνας και Καινοτομίας με τη συγχρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων), όμως και πάλι η ρύθμιση για τα ιδιωτικά σχολεία παραπέμπεται στο άγνωστο μέλλον.

«Υπάρχει η πρόθεσή μας να προχωρήσουμε στη ρύθμιση της ιδιωτικής εκπαίδευσης και είμαστε σε διαβούλευση για να αναρτηθεί το νομοσχέδιο. Είναι έξω από κάθε εκπαιδευτική αντίληψη να μην υπάρξει ρύθμιση για τα ιδιωτικά σχολεία αλλά και τα φροντιστήρια όπου δουλεύουν δεκάδες χιλιάδες νέοι εκπαιδευτικοί, σε πολλές περιπτώσεις χωρίς εργασιακά δικαιώματα και αξιολογες αμοιβές», δήλωσε για μια ακόμη φορά ο υπουργός Παιδείας (συνέντευξη στην Αυγή), χωρίς ωστόσο να προσδιορίσει τον χρόνο της εκ νέου δημοσιοποίησης της ρύθμισης.

Προφανώς, ο υπουργός θεωρεί ότι απευθύνεται σε Χαχόλους, που έχουν μνήμη σκίπας και δεν θυμούνται τις διαρκείς παλινωδίες της κυβέρνησης που κρατούν ακόμη από την εποχή της «πρώτη φορά Αριστεράς» όταν το δί-δυμο Μπαλτά-Κουράκη ήταν επικεφαλής του υπουργείου Παιδείας.

Θεωρεί ότι μπορεί να χειρίζεται χωρίς σοβαρές αντιστάσεις τους ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς, καλλιεργώντας τους σκόπιμα ελπίδες, έχοντας ταυτόχρονα τα νώτα του καλυμμένα μιας και η συνδικαλιστική τους γραφειοκρατία (ΟΙΕΛΕ) αποφεύγει να του ασκήσει οποιαδήποτε δημόσια κριτική.

Ο Ν. Φίλης ισχυρίζεται μήνες τώρα ότι η εν λόγω ρύθμιση βρίσκεται σε διαβούλευση. Εδώ χιλιάδες σελίδες αντεργατικών και αντιλαϊκών ρυθμίσεων ψηφίστηκαν με διαδικασίες fast track από τη Βουλή και ο υπουργός Παιδείας θέλει να μας πείσει ότι οι διατάξεις για την ιδιωτική εκπαίδευση καθυστερούν γιατί το υπουργείο διαβουλευέται με τους εμπλεκόμενους (σ.σ.: τον έναν εταίρο, τους σχολάρχες, γιατί τους άλλους, τους ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς, η κυβέρνηση τους έχει γραμμένους).

Όμως στην πρώτη περίπτωση - την ψήφιση των αντιλαϊ-

κών μέτρων - είχαμε την ικανοποίηση των απαιτήσεων του μεγάλου κεφαλαίου, ντόπιου και ξένου, ενώ στη δεύτερη πρόκειται για τη στοιχειώδη ικανοποίηση κάποιων εργασιακών δικαιωμάτων μιας μερίδας εργαζόμενων και τον στοιχειώδη έλεγχο στα μαγαζιά των εμπόρων της γνώσης.

Γι' αυτό και οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ ανέκρουσαν πρύμναν ολοταχώς και στις δυο απόπειρες προώθησης των σχετικών επιχειρηματιών των ιδιωτικών σχολείων, καθώς και όλος ο εσμός του νεοφιλελευθερισμού που είναι αναφανδόν και χωρίς αναστολές υπέρ των εμπόρων της γνώσης, βγήκαν στα κάγκελα.

Οι συριζαίοι, διατηρώντας μακρόχρονο δεσμό με την ηγετική ομάδα της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας των ιδιωτικών εκπαιδευτικών, επεχείρησαν να πάρουν κάποια μέτρα προστασίας των εργαζόμενων στα ιδιωτικά σχολεία, πλην, όμως και σ' αυτό το πεδίο στάθηκε αδύνατο να νομοθετήσουν, επιλέγοντας τελικά την οπισθοχώρηση αφού δεν θέλουν να συγκρουστούν με το κεφάλαιο (σε όλους τους τομείς).

Από τη μεριά τους οι αστο-γραφειοκράτες της ΟΙΕΛΕ

επιχειρούν να δώσουν «επιχειρήματα» στην κυβέρνηση να προχωρήσει τις ρυθμίσεις.

Εστειλαν επιστολή στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή ζητώντας να ενημερωθούν για το αν η ΜΚΟ με το όνομα ECNAIS, η οποία εκπροσωπεί ανεξάρτητα ιδιωτικά σχολεία, «απολαμβάνει συμβουλευτικό status στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή», όπως ισχυρίζεται στην ηλεκτρονική της ταυτότητα. Η εν λόγω ΜΚΟ, στην οποία ανήκει και ο Σύνδεσμος των ελλήνων σχολαρχών είχε ζητήσει με ανοικτή επιστολή προς την κυβέρνηση, τη Βουλή, τα κόμματα, τα ΜΜΕ και τον Τύπο, τη μη ψήφιση της σχετικής ρύθμισης για την ιδιωτική εκπαίδευση.

Στην επίσημη απάντησή της η Κομισιόν αναφέρει ότι η «η ECNAIS δεν είναι ένας αναγνωρισμένος ευρωπαϊκός οργανισμός των κοινωνικών εταίρων (που εκπροσωπεί τους εργοδότες) και κατά πάσα πιθανότητα δεν θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως τέτοια με δεδομένη την αποστολή της, το αντικείμενο και τους στόχους της, όπως διατυπώνονται στην ιστοσελίδα της». Ξεκαθαρίζει δηλαδή ότι πρόκειται για ΜΚΟ-μαϊμού.

Η ΟΙΕΛΕ θέλει να παρουσιάσει τα πράγματα ως μια

επιχείρηση εξαπάτησης της κυβέρνησης, του υπουργείου Παιδείας, των ΜΜΕ και των υπόλοιπων αστικών κομμάτων (κυρίως της ΝΔ) που συντάχθηκαν με την παρέμβαση της ECNAIS, θεωρώντας λίγο πολύ ότι αυτή αποτελεί οδηγία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Η ΟΙΕΛΕ δίνει δηλαδή συγχωροχάρτι στην κυβέρνηση και στα αστικά κόμματα για τη στάση τους να μη νομοθετήσουν τη ρύθμιση.

Ακόμη, όμως, κι αν έτσι φαίνονται τα πράγματα, η βαθύτερη ουσία είναι άλλη: Είναι η συνειδητή απόφαση των συριζαίων να μην χαλούν το χατίρι των καπιταλιστών και των παρατρεχάμενων τους ακόμη και για τα πολύ μικρά, προκειμένου να παραμείνουν στην εξουσία, η φύση της ΝΔ ως διαχρονικά φανερός βραχίονας του μεγάλου κεφαλαίου και ο ρόλος των συστημικών ΜΜΕ, που μέτρησαν τελικά στην απόσυρση της ρύθμισης.

Θυμίζουμε τις βασικές διατάξεις για την ιδιωτική εκπαίδευση, όπως αυτές εισήχθησαν αρχικά στο νομοσχέδιο για την Έρευνα για να αποσυρθούν στη συνέχεια:

◆ Στα ιδιωτικά σχολεία απαγορεύεται η χορήγηση άδειας φροντιστηρίου και άδειας κέντρου ξένων γλωσσών.

◆ Τα φροντιστήρια και τα κέντρα ξένων γλωσσών καταθέτουν στις οικείες διευθύνσεις εκπαίδευσης του υπουργείου Παιδείας το αναλυτικό εβδομαδιαίο ωρολόγιο πρόγραμμα μαθημάτων, από όπου πρέπει να προκύπτει ο αριθμός των τμημάτων και των μαθητών του κάθε τμήματος, οι ώρες διδασκαλίας κάθε μαθήματος και ο διδάσκων κάθε διδακτικής ώρας.

◆ Οι ημέρες διακοπών των

Το χαβά του ο Φίλης

«Είναι εύστοχη η ερώτηση, γιατί πράγματι το 2,8% του ΑΕΠ που δαπανούμε σήμερα είναι λίγο. Όμως οι προηγούμενοι είχαν συμφωνήσει να πέσει στο 1,9% του ΑΕΠ. Θέλωμε να αυξηθούν οι δαπάνες στον μέσο όρο της Ευρωζώνης. Κι αυτό θα εκφραστεί πρώτα με τους διορισμούς μόνιμου προσωπικού που θα κάνουμε του χρόνου, ώστε να σταματήσει και το καθεστώς της “πολιτικής ομηρείας” των αναπληρωτών».

Δεν πτοείται ο Φίλης. Επαναλαμβάνει συνεχώς την παραπλανητική κυβερνητική παραγάνδα ότι θα υπάρξουν μόνιμοι διορισμοί στην εκπαίδευση την επόμενη χρονιά, ενώ μόλις προ λίγων εβδομάδων είχε αναγκαστεί να παραδεχτεί ότι ούτε την επόμενη σχολική χρονιά θα υπάρξουν τέτοιοι. Και έχει το θράσος να κομπορρημονεί ότι οι συριζαίοι διατήρησαν το εξαιρετιστικό ποσοστό των δαπανών για την Παιδεία στο 2,8%!

Την ίδια στιγμή προχωρεί, όπως ανακοίνωσε και στη συνάντηση με την ΟΛΜΕ, στη «λελογισμένη διεύρυνση των δεύτερων αναθέσεων ορισμένων κλάδων» και στην ελάφρυνση του εβδομαδιαίου ωρολογίου προγράμματος κατά 3 ώρες, με στόχο την εξοικονόμηση εκπαιδευτικού προσωπικού.

Και ενώ αναμένονται οι αποφάσεις της κυβέρνησης για τις αλλαγές στην εκπαίδευση, ο υπουργός Παιδείας σπεύδει να ανακοινώσει την εφαρμογή της περιγραφικής αξιολόγησης σε πιλοτικό επίπεδο στο Γυμνάσιο που θα συνοδεύει όμως την αριθμητική (το πόρισμα Λιάκου της Επιτροπής Διαλόγου μιλά για κατάργηση των εξετάσεων στο Γυμνάσιο στο τέλος της χρονιάς και διασκόρπιση τους σε όλη τη διάρκεια της, τετραετές Γυμνάσιο και αξιολογική διαδικασία στην Δ τάξη) και τον περιορισμό των μαθημάτων τα οποία θα εξετάζονται γραπτώς στις προαγωγικές και απολυτήριες εξετάσεις του Ιουνίου.

φροντιστηρίων καθορίζονται όπως στα δημόσια σχολεία.

Κατά τις ημέρες αργιών και διακοπών οι καθηγητές δεν υποχρεούνται να παρέχουν την εργασία τους δικαιούμενοι των αντίστοιχων αποδοχών. Σε περίπτωση απασχόλησης των καθηγητών σε ημέρες Κυριακής, οι αποδοχές των εργαζομένων προσαυξάνονται σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία.

♦ Το εβδομαδιαίο ωράριο πλήρους διδασκαλίας στα φροντιστήρια και στα κέντρα ξένων γλωσσών καθορίζεται στις 21 ώρες. Η συμπλήρωση πλήρους εβδομαδιαίου ωραρίου συνεπάγεται την απονομή 25 ενσήμων μηνιαίως, ανεξαρτήτως της κατανομής των διδακτικών ωρών μέσα στην εβδομάδα.

♦ Επιτρέπονται παρέκκλιση ως προς το ωρολόγιο πρόγραμμα διδασκαλίας και πρόσθετες εκπαιδευτικές δραστηριότητες πέραν του ωρολογίου προγράμματος, κατόπιν σχετικής έγκρισης και ελέγχου τήρησης των απαραίτητων προϋποθέσεων από τα αρμόδια όργανα του υπουργείου Παιδείας.

♦ Οι ιδιωτικοί εκπαιδευτικοί λαμβάνουν αποζημίωση για εργασία καθ' υπέρβαση ή προς συμπλήρωση του πλήρους τους ωραρίου τουλάχιστον ίση με την εκάστοτε οριζόμενη για τους δημόσιους εκπαιδευτικούς.

♦ Οι ιδιοκτήτες των φροντιστηρίων και των κέντρων ξένων γλωσσών καταθέτουν στις οικείες διευθύνσεις εκπαίδευσης αντίγραφα των συμβάσεων εργασίας που συνάπτουν με τους διδασκόντες.

♦ Οι εκπαιδευτικοί προσλαμβάνονται με υποχρεωτική διάρκεια σύμβασης δύο ετών. Μέσα στη διετία, ο ιδιοκτήτης μπορεί να καταγγείλει τη σύμβαση εκπαιδευτικού, με καταβολή αποζημίωσης δύο μηνών. Μετά τη διετία, η σύμβαση ανανεώνεται αυτοδικαίως για τέσσερα ακόμη έτη. Μετά την πάροδο τετραετίας, η σύμβαση μετατρέπεται αυτοδικαίως σε αορίστου χρόνου, οπότε είναι δυνατόν να καταγγελθεί μόνο για διαταραχή του εκπαιδευτικού κλίματος, η αιτιολόγηση της οποίας θα κριθεί από τριμελή επιτροπή, στην οποία συμμετέχουν ένας σύμβουλος του Ινστιτούτου Εκπαιδευτικής Πολιτικής του υπουργείου Παιδείας, ένας εκπρόσωπος της ΟΙΕΛΕ και ένας εκπρόσωπος των σχολάρχων. Μετά, ο ιδιοκτήτης του σχολείου μπορεί να καταγγείλει χωρίς αιτιολογία τη σύμβαση μόνο για το 33% των εκπαιδευτικών, οι οποίοι συμπληρώνουν εξαετή υπηρεσία. Στις περιπτώσεις απολύσεων, Υπηρεσιακό Συμβούλιο του υπουργείου Παιδείας ελέγχει τη νομιμότητα της καταγγελίας της σύμβασης εργασίας και την ενδεχόμενη καταχρηστική άσκηση του δικαιώματος.

Πάγωσαν την ΚΥΑ για το εβαπορέ γάλα!

Μετά το αποκαλυπτικό δημοσίευμα της «Κόντρας» (δημοσιεύτηκε στο προηγούμενο φύλλο) και τη σκληρή καταγγελία της ΠΟΓΕΔΥ (Πανελλήνια Ομοσπονδία Γεωτεχνικών Δημοσίων Υπαλλήλων), που ακολούθησε, για την Κοινή Υπουργική Απόφαση που ανοίγει το δρόμο για την εκτεταμένη χρήση συμυκνωμένου (εβαπορέ) γάλακτος από την ελληνική γαλακτοβιομηχανία, τα ραχά επικράτησε στα ηγετικά κλιμάκια του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων. Τα «τέλεια» μεταξύ έκτου και δευτέρου ορόφου του υπουργείου, όπου κατοικοεδρεύουν ο υπουργός Βαγγέλης Αποστόλου και ο αναπληρωτής υπουργός Μάρκος Μπόλαρης, αντίστοιχα, άναψαν. Η υπόθεση έφτασε μέχρι το Μαξίμου, απ' όπου δόθηκε τελικά η εντολή **να παγώσει η ΚΥΑ και να μην σταλεί για δημοσίευση στο ΦΕΚ** (όπως αποκαλύψαμε, η ΚΥΑ είχε ήδη υπογραφεί από Τσακαλώτο και Μπόλαρη και είχε πάρει τον Κωδικό Αριθμό Δημοσίευσης 39776).

Μπορεί η αποκαλυπτική δημοσιογραφία της «Κόντρας» να έκανε τη δουλειά της, όμως η σημερινή εξέλιξη δεν αποτελεί εχέγγυο για το τι θα συμβεί στο μέλλον. Είναι γνωστή η τακτική των συριζαίων να αναδιπλώνονται όταν δέχονται πίεση και να επανέρχονται σε ευθετότερο χρόνο, όταν κρίνουν ότι η συγκυρία τους ευνοεί.

Γι' αυτό δεν χωρά καμιά επανάπαυση. Οι κτηνοτρόφοι, που θα δεχτούν βαρύ πλήγμα αν δημοσιευτεί αυτή η ΚΥΑ, θα έπρεπε να έχουν ήδη ανεβεί

στα κάγκελα. Δεν είδαμε, όμως, καμιά αντίδραση από τους συνδικαλιστικούς τους εκπροσώπους, μολονότι ενημερώθηκαν από εμάς για την υπογραφή της ΚΥΑ και την επικείμενη δημοσίευσή της στο ΦΕΚ.

Όσο για τους γαλακτοβιομήχανους, απέδειξαν για μια φορά ακόμα ότι σκέφτονται και ενεργούν με τη λογική της αρπαχτής. Από τη μια διαμαρτύρονται για τον κίνδυνο να χαθεί η φέτα ως ΠΟΠ και από την άλλη, προκειμένου να μεγαλώσουν την άμεση κερδοφορία τους, θέλουν να νομιμοποιήσουν το αίσχος της εισαγωγής αυτών των τεράστιων ποσοτήτων εβαπορέ γάλακτος, που με μαθηματική ακρίβεια θα οδηγήσει όχι μόνο να χαθεί το ελληνικό γιαούρτι ως προϊόν, αλλά και τα ΠΟΠ τυριά που παράγονται στην Ελλάδα.

Για μας, η συγκεκριμένη ΚΥΑ δεν πρέπει μόνο να παγώσει, αλλά **να πεταχτεί στα σκουπίδια**. Κι όχι μόνον αυτό, αλλά να εφαρμοστεί ό,τι προβλέπει ο Κώδικας Τροφίμων και Ποτών. Να πάψει το ΥΠΑΑΤ να κάνει πλάτες στους γαλακτοβιομήχανους που εισάγουν παράνομα εβαπορέ γάλα. Και οι ελεγκτικοί μηχανισμοί να κάνουν τη δουλειά τους και όχι τα στραβά μάτια: να ελέγξουν αυστηρά τα Ισοζύγια Γάλακτος, τα βιβλία και τα παραστατικά των γαλακτοβιομηχανιών και να επιβάλουν αυστηρά πρόστιμα για την εδώ και χρόνια παράνομη χρήση εβαπορέ γάλακτος και πρωτεΐνης γάλακτος. **Το αίσχος της χρήσης εβαπορέ γάλακτος για την παραγωγή γιαουρτιού, τυριών,**

λοιπών γαλακτοκομικών προϊόντων, ακόμα και γάλακτος που πωλείται ως νωπό, πρέπει να τερματιστεί εδώ και τώρα.

Η ανακοίνωση της ΠΟΓΕΔΥ

Δημοσιεύουμε παρακάτω ολόκληρη την ανακοίνωση της ΠΟΓΕΔΥ, η οποία –όπως μπορεί να διαπιστώσει ο αναγνώστης– έρχεται να επιβεβαιώσει απόλυτα το αποκαλυπτικό ρεπορτάζ της εφημερίδας μας.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ
ΓΕΩΤΕΧΝΙΚΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ
ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ (ΠΟΓΕΔΥ)
ΓΕΩΠΟΝΟΙ - ΔΑΣΟΛΟΓΟΙ -
ΚΤΗΝΙΑΤΡΟΙ - ΙΧΘΥΟΛΟΓΟΙ -
ΓΕΩΛΟΓΟΙ

Αθήνα 6-6-2016
ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Σκάνδαλο τεράστιων διαστάσεων και με πολλές πτυχές αποτελεί η υπογραφή από τους Ε. Τσακαλώτο και Μ. Μπόλαρη της Κοινής Υπουργικής Απόφασης για την παρασκευή γιαουρτιού με χρήση συμυκνωμένου (εβαπορέ) γάλακτος και πρωτεΐνης γάλακτος. Μπαίνει έτσι ταφόπλακα στην Ελληνική Κτηνοτροφία, καθώς οι Κτηνοτρόφοι γίνονται έρμαια των γαλακτοβιομηχανιών και θ' αρχίσουν να εγκαταλείπουν την Κτηνοτροφία. Ανοίγει η κερκόπορτα για την υποβάθμιση των ελληνικών γαλακτοκομικών προϊόντων (όχι μόνο του γιαουρτιού, αλλά και των τυριών ΠΟΠ). Πώς να υπερασπιστείς το χαρακτηρισμό ΠΟΠ,

για παράδειγμα, όταν οι ανταγωνιστές θα μπορούν να επικαλεστούν το επιχείρημα της εισαγωγής τεράστιων ποσοτήτων εβαπορέ γάλακτος από ευρωπαϊκές χώρες, οι οποίες κατά τεκμήριο χρησιμοποιούνται για την παραγωγή τυριών; Όταν εισάγεται σε μεγάλες ποσότητες έτοιμο «μπασκί», που είναι επεξεργασμένο μείγμα για την παραγωγή ημί-σκληρων τυριών;

Η συγκεκριμένη ΚΥΑ νομιμοποιεί τη χρήση εβαπορέ γάλακτος και πρωτεΐνης γάλακτος στην παραγωγή γιαουρτιού.

Υπάρχει αφελής που να πιστέψει ότι η ΚΥΑ αυτή εμφορείται από αγνά αισθήματα υπεράσπισης της παραγωγικής παράδοσης, της αγνότητας των προϊόντων και της κορυφαίας ποιότητας και όχι από το χαμερπές αίσθημα της εξασφάλισης του μέγιστου κέρδους, για τους επιτηδευτές του μεγάλου κεφαλαίου;

Η ΠΟΓΕΔΥ για ακόμα μία φορά θα σταθεί εμπόδιο στην εξαφάνιση της Ελληνικής Κτηνοτροφίας και θα ακυρώσει στην πράξη αυτή την απαράδεκτη ΚΥΑ.

ΥΓ. Ο υπουργός ΑΑΤ Β. Αποστόλου, εξέδωσε μια εκτεταμένη ανακοίνωση για ν' απαντήσει στην Πανελλήνια Ένωση Κτηνοτρόφων, που τον κάλεσε ή ν' ασκήσει βέτο για το ζήτημα της φέτας ή να παραιτηθεί. Στη μακροσκελέστατη ανακοίνωσή του δεν βρήκε ούτε λέξη να πει για την ταμπακέρα της νομιμοποίησης της χρήσης εβαπορέ γάλακτος.

Εξακολουθούν να χαιδεύουν τους νεοναζί

Κακόγουστο αστείο έχουν καταντήσει τα ρεπορτάζ για τα επεισόδια που προκαλούν οι νεοναζί στη Βουλή, βρίζοντας πεζοδρομιακά κάποιους ή και όλους τους βουλευτές των άλλων κομμάτων. Κάνουν τα επεισόδια συνήθως σε κάποια Επιτροπή, φεύγουν από την αίθουσα ή τους διώχνει το προεδρείο και την επομένη το επεισόδιο έχει ξεχαστεί. Στην Ολομέλεια της Βουλής όλα είναι μέλι-γάλα, οι δε προεδρεύοντες χαριεντίζονται με τους νεοναζί όπως με τους υπόλοιπους βουλευτές. Μέχρι και τον παραπάνω χρόνο που ζητούν τους δίνουν, ενώ αν ήθελαν θα μπορούσαν να εφαρμόσουν -μόνο γι' αυτούς- άκαμπτα τον Κανονισμό, κλείνοντάς τους τα μικρόφωνα. Κι άμα αρχίσουν τις φωνές, να φωνάξουν τη φρουρά και να τους πετάξουν έξω, εφαρμόζοντας σε βάρος τους ό,τι προβλέπει ο Κανονισμός της Βουλής.

Τα άρθρα 77 έως 81 του Κανονισμού της Βουλής προβλέπουν μια σειρά πειθαρχικά μέτρα που μπορούν να επιβληθούν στους βουλευτές «για ανεπίτρεπτη ή ανάρμοστη συμπεριφορά». Τα μέτρα είναι η ανάκληση στην τάξη, η στέρηση του λόγου, η μομφή για αντικοινοβουλευτική

συμπεριφορά και ο προσωπικός αποκλεισμός από τις συνεδριάσεις. Σε σχέση με το τελευταίο μέτρο, το άρθρο 81 παράγραφος 3 προβλέπει ότι η Βουλή, στην αμέσως επόμενη συνεδρίαση, μπορεί με πρόταση του προέδρου της ή του ενός εικοστού των βουλευτών (δηλαδή 15 βουλευτών) να επεκτείνει τον αποκλεισμό από τις συνεδριάσεις έως δεκαπέντε μέρες. Αυτό συνεπάγεται αυ-

τοδικαίως τη στέρηση του δικαιώματος να συμμετέχει και στις συνεδριάσεις Επιτροπών, καθώς και περικοπή του μισού της βουλευτικής αποζημίωσης.

Μια φορά έδιωξαν τους νεοναζί από μια Επιτροπή, εφαρμόζοντας το μέτρο του αποκλεισμού (επειδή έβριζαν τον Καμμένο και τους αρχηγούς των ένοπλων δυνάμεων που παρευρίσκονταν στη συνεδρίαση), όμως δε συνέχι-

σαν επιβάλλοντάς τους αποκλεισμό από τις συνεδριάσεις και στέρηση της παχυλής βουλευτικής αποζημίωσης. Αν κάθε φορά που αρχίζουν τις αλητείες εφάρμοζαν αυτό το μέτρο, θα βλέπαμε αν θα συνέχιζαν να κάνουν τους μάγκες. Είναι πολύτιμο το παραδάκι, βλέπετε.

Τη μέρα που αποφυλακίζονταν ο δολοφόνος Ρουπακιάς, ο πρόεδρος της Βουλής Ν.

Βούτσης έδινε συνέντευξη στην ιστοσελίδα «News247», στην οποία ρωτήθηκε «αν προτίθεται να κάνει κάτι περισσότερο» πέρα «από τις σχετικές πρωτοβουλίες που έχει ήδη πάρει». Παίρνοντας πάσα από την αβανταδόρικη ερώτηση, είπε: «*Η Βουλή μπορεί με βάση τον κανονισμό της -δεν χρειάζονται επιπλέον μέτρα- να λαμβάνει απόφαση π.χ. για την απομάκρυνση κάποιων βουλευτών ή και για τον αποκλεισμό τους για ένα χρονικό διάστημα από συζητήσεις ή να υπάρξουν και μισθολογικές επιπτώσεις καθώς και μια σειρά από μέτρα πέραν της απλής παρατήρησης. Υπάρχει η διάθεση να ληφθούν τέτοια μέτρα*».

Πήρε μέτρα κατά των νεοναζί; Οχι βέβαια. Και αυτοί αποθρασύνθηκαν. Έχουν καταλάβει, βλέπετε, ότι ο ΣΥΡΙΖΑ μπορεί να τους σιχαίνεται, ταυτόχρονα όμως τους θεωρεί πολύτιμους γιατί κόβουν ψήφους από τη ΝΔ. Γι' αυτό και θα εξακολουθήσει να τους φέρει με το γάντι. Πέρα από τους ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, που ως πλειοψηφία έχουν την πρώτη ευθύνη, δεν είναι άμοιρα ευθυνών και τα άλλα κόμματα που έχουν 15 βουλευτές και θα μπορούσαν να κάνουν προτάσεις και ναβάλουν και την πλειοψηφία προ των ευθυνών της.

Πολιτικο-δικαστικός βόρβορος

Σκηνές απείρου κάλλους διαδραματίστηκαν στην περασμένη Τρίτη στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής, όπου ολοκληρώθηκε η ακρόαση του περιβόητου αναπληρωτή υπουργού Δικαιοσύνης Δ. Παπαγγελόπουλου για τη γνωστή υπόθεση με την εισαγγελέα Τσατάνη. Παπαγγελόπουλος και Αθανασίου, αλληλοκατηγορούμενοι, επιβεβαίωσαν ότι ο καυγάς γίνεται για τον έλεγχο του δικαστικού σώματος.

Ο Παπαγγελόπουλος είπε πως η σε βάρος του αναφορά διαβιβάστηκε σε χρόνο ρεκόρ από την Εισαγγελία του Αρείου Πάγου, ενώ υπήρχε άλλη αναφορά, σε βάρος του Αθανασίου, η οποία διαβιβάστηκε αργότερα. Δέχτηκε ένα τηλεφώνημα και ένα μήνυμα, είπε ο Παπαγγελόπουλος, αρνούμενος να πει από ποιους, διότι... εμπίπτει στη σφαίρα της ιδιωτικής συνομιλίας, όπως είπε (τότε γιατί έκανε αναφορά!).

Όταν ο Αθανασίου τον ρώτησε από ποιον ήταν το μήνυμα, ο Παπαγγελόπουλος απάντησε: «Το μήνυμα ήταν από εσάς, κύριε Αθανασίου, αλλά δεν θα αναφερθώ!» «Το μήνυμα που σας έστειλα έλεγε:

“Δεν θα σας αφήσω να διαλύσετε τη Δικαιοσύνη”, είπε ο Αθανασίου, συμπληρώνοντας: «Ήμουν ένας από αυτούς που βοήθησαν να εκλεγείτε και ήσαστε καλός προϊστάμενος!» Όσον αφορά τη σε βάρος του καταγγελία, ο Αθανασίου είπε πως την έκανε ο γνωστός φασίστας Κ. Πλεύρης, τον οποίο είχε δεχτεί στο υπουργείο «με παράκληση του ιδίου του κυρίου Πλεύρη και του συγγενικού του περιβάλλοντος» (του υιού Πλεύρη, που ήταν βουλευτής της ΝΔ;), αλλά δεν τα βρήκαν και ο Πλεύρης του έκανε μήνυση ότι τον εκβίασε μαζί με έναν ακόμα υπουργό και τον πρόεδρο της Λιβύης!

Πρώην φιλαράκια, στελέχη του «γαλάζιου» μηχανισμού στο δικαστικό μηχανισμό, Αθανασίου και Παπαγγελόπουλος χώρισαν και τώρα αποκαλύπτουν ψήγματα από το βορβορώδες παρασκήνιο των μεταξύ τους επικοινωνιών, αφήνοντας υπαινιγμούς. Εν αναμονή της κατάθεσης της εισαγγελέας Τσατάνη στην Επιτροπή, σημειώνουμε απλά πως ο καραδεξιός Παπαγγελόπουλος, με το γνωστό παρελθόν, είναι πλέον εξ απορρήτων του Τσίπρα. Άνθρωπος ειδικών αποστολών.

ανTIKYNΩNIKA

Δύο χιλιάδες δεκαέξι
είσαι ο μπάτλερ τους, Αλέξη

Ως πλουραλιστική, ακομπλεξάριστη και κουλ (επιταγή των καιρών γαρ) στήλη, οφείλουμε να σημειώσουμε για τους λάτρες των κοινωνικών και άλλων εκδηλώσεων ότι την Τρίτη κλείνει τα εβδομήντα χρόνια του ο αμερικανός δισεκατομμυριούχος επιχειρηματίας, μεγαλοκτηματομεσίτης, ιδιοκτήτης καζίνο, επίδοξος πλανητάρχης και άλλα πολλά, Ντόναλντ Τραμπ.

Οι ζεσουίδες (εκ του «je suis») κατάπιαν τις γλώσσες τους και τώρα πια δεν είναι όλοι Γάλλοι. Για την ακρίβεια είναι ελάχιστοι, οι υπόλοιποι έγιναν γάλλοι (το αρσενικό της γαλοπούλας) και διάνοι και κούρκοι που γουργουρίζουν επί του καναπέως. Κότες λειράτες επί το απλούστερον. Με πρωτοστάτες τους τηλεοπτικούς έχοντες το γενικό πρόσταγμα βεβαίως-βεβαίως.

Καλά που υπάρχει και η επίσημη ιστοσελίδα της πρώτης φοράς αριστερά (τη συνδρομή της ακροδεξιάς) και κάνει λόγο για τους «ανυποχώρητους αγώνες των Γάλλων εργαζομένων». Σώζοντας την κατάσταση, φουσκώνοντας τα στήθη μας και φέρνοντας δάκρυα συγκίνησης στο αριστερό μάτι μας.

«Οι διαδηλώσεις των τελευταίων μηνών καλέστηκαν γιατί η αδιαφορία είναι ανυπόφορη, γιατί έχουμε αγανακτήσει, είμαστε θυμωμένοι, σοκαρισμένοι. Αυτός ο κόσμος δεν είναι φτιαγμένος για εμάς μα θέλουμε ωστόσο μια θέση στον ήλιο, και πάνω απ' όλα εάν για να την έχουμε χρειάζεται να βγάλουμε από τον δρόμο μας διαφημιστικές πινακίδες, τράπεζες και μπάτσους, θα το κάνουμε» (από γράμμα νεαρών γάλλων εξεγερμένων στους γονείς τους).

Παραθέτουμε ενδιαφέροντα αποσπάσματα της επιστολής του υποψήφιου βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ στις εκλογές του 2012 και προέδρου του Νομαρχιακού Τμήματος Ροδόπης της ΑΔΕΔΥ Γιώργου Τριανταφυλλόπουλου, με την οποία αποχώρησε ηχηρά από τον ΣΥΡΙΖΑ: «Δυστυχώς «το παιχνίδι ήταν στημένο και από πριν ξεπουλημένο (...). Όταν εντάχθηκα κομματικά στον ΣΥΡΙΖΑ, ήλπιζα ότι σε έναν αριστερό χώρο θα έβρισκα να γίνεται πολιτική αναζήτηση και δημιουργία, με σκοπό την ανάπτυξη του λαϊκού κινήματος. Μέχρι σήμερα ούτε πολιτική δημιουργία υπήρχε και το κυριότερο ανακόπηκαν οι όποιες κινηματικές προσπάθειες. Γι' αυτό έχουν δίκιο όσοι υποστήριξαν ότι το "παιχνίδι" δεν χάθηκε μετά τις εκλογές του Γενάρη του 2015, αλλά στο κρίσιμο διάστημα μεταξύ του 2012 έως τις εκλογές όπου ο ΣΥΡΙΖΑ έγινε κυβέρνηση. Ειδικά μετά τις εκλογές του Γενάρη του 2015, το κόμμα τέθηκε πλήρως στην αδράνεια με την δικαιολογία ότι "τώρα εν μέσω διαπραγματεύσεων δεν μπορούμε να ασχοληθούμε με τίποτα άλλο" (...) Ήταν συνειδητή επιλογή της ηγετικής ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ, να θέσει στο περιθώριο την κομματική βάση για να ελαχιστοποιήσει και να ελέγξει τις αντιδράσεις (...) Δυστυχώς, επιβεβαιώνουν αυτό που λέει ο λαός "ότι μόνο μια αριστερή κυβέρνηση μπορούσε να περάσει αυτά τα μέτρα". Και ακόμη χειρότερα αμαυρώνοντας την ιδέα της αριστεράς, περνάμε το εγκληματικό μήνυμα ότι ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΗ! Οι ακολουθούμενες πολιτικές είναι μονόδρομος και εμείς πρέπει να σκύψουμε το κεφάλι και να αποδεχτούμε φρόνιμα τη μοίρα μας. Εξάλλου ο ίδιος ο Τσίπρας το ομολόγησε ωμά ότι δεν μπορούμε σήμερα να ασχολούμαστε με φαντασιώσεις για μια άλλη κοινωνία και πλέον δεν απευθυνόμαστε στο "αριστεροχώρι", αλλά σε ευρύτερους χώρους. Με λίγα λόγια λέει ότι όποιος από το κόμμα αντιστέκεται θα τον φάει η μαρμάγκα. Επομένως ή υποτάσσεσαι και γλύφεις ή πετιέσαι στον Καιάδα. Το γνωστό δηλαδή του Μπους "ή είσαι μαζί μας ή εναντίον μας" (...) Με αυτό τον τρόπο κατάφεραν να μας αποπροσανατολίσουν για να ελέγξουν το όποιο κίνημα πάει να αναπτυχθεί, εξυπηρετώντας έτσι τα ξένα και ντόπια συμφέροντα των ισχυρών. Όμως, όπως πολύ καλά έχουμε συνειδητοποιήσει, δεν παίζει ρόλο ούτε η απλή εναλλαγή προσώπων, ούτε οι όποιες ιδεολογικές ταμπέλες για να παραπλανήσουν τον λαό. Το σύστημα έχει πολλά αποθέματα εφεδρειών και εργαλείων για να διαχειριστεί τις αντιδράσεις μας».

Λοιπόν, με δεδομένη την τυμπανιαία κατάσταση στην οποία περιέρχονται οι γαστέρες των επί Γης εκπροσώπων του θεού απ' ενός, και τις συχνές επαφές του αρμόδιου υπουργού - πολιτικού προϊσταμένου τους μαζί τους απ' ετέρου (και απ' εταίρου), η στήλη θεωρεί πως βρίσκεται πολύ κοντά σε επίσημο ανακοινωθέν σημαντικών ευρημάτων...

Κοκκινόσκουφίτσα

Αναγκάστηκαν να μην εγκρίνουν το σχέδιο καταστροφής

Τον περασμένο Φλεβάρη αποκαλύψαμε ένα κυοφορούμενο έγκλημα σε βάρος του σημαντικού υδροβιότοπου της λίμνης Στυμφαλίας. Η Τράπεζα Πειραιώς μαζί με τοπικούς παράγοντες της Κορινθίας που συμμετέχουν στο πρόγραμμα LIFE Styμφalia, θέλουν να μετατρέψουν τον υγρότοπο της λίμνης σε αγρότοπο, κόβοντας περιοδικά τα καλάμια σε μεγάλη έκταση (600 στρέμματα το 2016, 900 στρέμματα το 2017 κ.ο.κ.), προκειμένου να εξασφαλίσουν φτηνή βιομάζα για την παραγωγή πέλετ.

Η ένταξη στο πρόγραμμα LIFE Styμφalia είχε γίνει χωρίς να ρωτηθεί η αρμόδια δασική υπηρεσία και έτσι το εν λόγω πρόγραμμα ήταν στον αέρα. Στελέχη της Τράπεζας Πειραιώς που ήταν χρωμένα με το πρόγραμμα, μαζί με ανώτατους υπηρεσιακούς παράγοντες της Γενικής Διεύθυνσης Δασών του ΥΠΕΝ και της Γενικής Διεύθυνσης Δασών της Αποκεντρωμένης Διοίκησης

Πελοποννήσου, αγνοούσαν εν ψυχρώ τις μελέτες και την τριαντάχρονη δουλιά του προϊστάμενου της Διεύθυνσης Δασών Κορίνθου Π. Καλλίρη για την ανάπτυξη του υγρότοπου της Στυμφαλίας και πίεζαν υπηρεσιακούς παράγοντες της αρμόδιας Διεύθυνσης της Γενικής Διεύθυνσης Δασών προκειμένου να ενδώσουν και να εισηγηθούν αντίθετα από τις επιστημονικές μελέτες του καθ' όλα αρμόδιου προϊσταμένου της Διεύθυνσης Δασών Κορίνθου, προκειμένου ν' ανοίξουν το δρόμο στη νομιμοποίηση της καταστροφικής επέμβασης στον υγρότοπο της λίμνης.

Όπως έχουμε τονίσει, τέτοιες επεμβάσεις απαγορεύονται στον υγρότοπο της λίμνης Στυμφαλίας, γιατί έχει χαρακτηριστεί ΚΑΖ (Καταφύγιο Αγρίας Ζωής). Κι ενώ αυτό ήταν γνωστό σε όλους τους υπηρεσιακούς παράγοντες και τους υψηλά ιστάμενους, οι τελευταίοι πίεζαν προς την κατεύθυνση της νομιμοποίησης

της της καταστροφικής επέμβασης.

Παρά τις αφόρητες πιέσεις, όμως, οι υπηρεσιακοί παράγοντες δεν ενέδωσαν και δεν νομιμοποίησαν τις απαιτήσεις των υψηλά ιστάμενων υπηρεσιακών παραγόντων. Όταν ενημερωθήκαμε για το κυοφορούμενο σκάνδαλο, αρχίσαμε κι εμείς να αρθρογραφούμε από τις στήλες της «Κόντρας» (τα σχετικά δημοσιεύματά μας γνώρισαν ευρεία διάδοση στο Διαδίκτυο), καλώντας τους υψηλά ιστάμενους υπηρεσιακούς παράγοντες να σταματήσουν τις παράνομες πιέσεις τους και να εφαρμόσουν τη νομιμότητα, υπερασπιζόμενοι μια λίμνη με ιστορία πάνω από τρεις αιώνες.

Με τα πολλά, ο Γενικός Διευθυντής Προστασίας Δασών αναγκάστηκε να συγκαλέσει στην Αθήνα, την Πέμπτη 2 Ιούνη, σύσκεψη υπηρεσιακών παραγόντων από την Αθήνα και την Πάτρα, για να δοθεί οριστική απάντηση στους

συμμετέχοντες στο πρόγραμμα LIFE Styμφalia, ότι αυτή η επέμβαση δεν μπορεί να επιτραπεί στο υγρότοπο της λίμνης Στυμφαλίας και ότι αν θέλουν να κάνουν επέμβαση θα πρέπει να φέρουν νέα Διαχειριστική Μελέτη, που θα εγκριθεί από τον προϊστάμενο της Διεύθυνσης Δασών Κορίνθου. Αυτή η απάντηση πρέπει να δοθεί από τον Γενικό Γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Πελοποννήσου, Δυτικής Ελλάδας και Ιονίων Νήσων, μετά από εισήγηση της Γενικής Διεύθυνσης Δασών, στελέχη της οποίας είναι οι Ν. Μπακουλόπουλος και Α. Καταρτζόπουλος.

Αναγκάστηκαν, λοιπόν, να μην εγκρίνουν την καταστροφική επέμβαση στον υγρότοπο της Στυμφαλίας και έτσι να σωθεί, προς το παρόν, η λίμνη. Επειδή, όμως, τα καπιταλιστικά συμφέροντα ποτέ δεν παραιτούνται, θα επαγρυπνούμε συνεχώς.

Γεράσιμος Λιόντος

Αλέξη εσύ σούπερσταρ

Ο Βαλς εξομολογείται στους γάλλους δημοσιογράφους που τον συνόδευαν στο ταξίδι του στην Αθήνα, ότι εξέφρασε στον Τσίπρα τη ζήλια του που αυτός (ο Τσίπρας) κατάφερε να περάσει από τη Βουλή ένα κείμενο 7.500 σελίδων, χωρίς τροποποιήσεις και χωρίς απεργίες.

Οικονομικός σύμβουλος του Ομπάμα εξομολογείται σε κυπριακή αντιπροσωπία ότι οι Αμερικανοί είναι απόλυτα ικανοποιημένοι από τον Τσίπρα, καθώς κατάφερε να διώξει τους ακραίους από το κόμμα του και από την κυβέρνηση του και τώρα η Ελλάδα να έχει μία ισχυρή, οριακή αλλά πειθαρχημένη πλειοψηφία η οποία είναι υπέρ των μεταρρυθμίσεων και της Ευρώπης.

Δηλώσεις θαυμασμού για τον Τσίπρα έκανε και ο «ξινός» Ντεϊ-σελμπλούμ (σοσιαλδημοκράτης, για να μην ξεχνιόμαστε και τον πε-

ράσουμε για συντηρητικό, επειδή είναι το δεξί χέρι του Σόιμπλε), ενώ η κυρίαρχη μερίδα της ευρωπαϊκής σοσιαλδημοκρατίας (Ολάντ, Ρέντσι, Σάντσεθ κ.ά.) έχει ήδη ενσωματώσει τον Τσίπρα στις συνάξεις της, αδιαφορώντας για τη γκρίνια των πασόκων του μονοψήφιου εκλογικού ποσοστού.

Αν αξίζει να σχολιάσουμε κάτι εν προκειμένω δεν είναι ο θαυμασμός ιμπεριαλιστών πολιτικών για τον Τσίπρα (που θα γίνει περιφρόνηση, μόλις ο Τσίπρας βρεθεί στα αζήτητα, όπως και οι προκάτοχοί του), αλλά ο λόγος αυτού του θαυμασμού: περνάει την ιμπεριαλιστική πολιτική χωρίς απεργίες και πολιτική αναταραχή. Ας θυμηθούμε, λοιπόν, τους στίχους από ένα παλιό επαναστατικό τραγούδι: **Ντροπή στον εργάτη, στο σκλάβο ντροπή, στο αίμα αν δεν πνίξει μια τέτοια ζωή.**

Στον παλιό, καλό δρόμο της ξενοδολείας

«Η επένδυση, που συνεπάγεται η υλοποίηση έκαστης Σύμβασης Παραχώρησης που κυρώνεται με τον παρόντα νόμο και τα σχετικά κεφάλαια που θα εισαχθούν για το σκοπό αυτό από το εξωτερικό υπάγονται στις διατάξεις του ν.δ. 2687/1953 "περί επενδύσεων και προστασίας κεφαλαίων εξωτερικού" (Α' 317) δια της εκδόσεως Προεδρικού Διατάγματος, σύμφωνα με σχετικό αίτημα του παραχωρησιούχου έκαστης Σύμβασης Παραχώρησης και σε πλήρη συμμόρφωση με τους κανόνες περί κρατικών ενισχύσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης».

Αυτά προβλέπει το άρθρο 224 του Νόμου 4389/2016 (δεύτερο πολυνομοσχέδιο με προαπαιτούμενα). Οι Τσιπροκαμμένοι βαδίζουν περήφανοι στον παλιό, καλό δρόμο της ξενοδολείας, εντάσσοντας και τις συμβάσεις για τα 14 αεροδρόμια στο νόμο-σύμβολο της ξενοδολείας, το Νόμο 2687/1953, που προσφέρει προνόμια και αυξημένη προστασία (συνταγματική προστασία) στο ξένο κεφάλαιο που επενδύεται στην Ελλάδα.

Επί δεκαετίες το κομμουνιστικό και λαϊκοδημοκρατικό κίνημα έστρεφε τα βέλη του ενάντια σ' αυτό το νομικό τερατούργημα. Το ίδιο έκαναν ακόμα και αστοί παράγοντες που δεν μπορούσαν ν' αντέξουν τόση ξενοδολεία (ή που έκλεβαν τις προγραμματικές διακηρύξεις της αριστεράς, όπως το ΠΑΣΟΚ μετά το 1974). Πλειάδα βιβλίων έχουν γραφεί αναφερόμενα σ' αυτό το νόμο, που απετέλεσε το θεμέλιο για τη δημιουργία ενός συστήματος αυξημένης προστασίας του ξένου κεφαλαίου. Ενός συστήματος που θεωρούνταν «λογικό» την περίοδο του μοναρχοφασισμού, μετά τη στρατιωτική ήττα του ΔΣΕ, στη συνέχεια όμως (ιδιαίτερα μετά την πτώση της χούντας) αμφισβητήθηκε ακόμα και από αστικές δυνάμεις, καθώς θεωρήθηκε ότι δε συνάδει με την εικόνα μιας ανεξάρτητης χώρας, αλλά παραπέμπει σε μπανανία. Τώρα, με τη χώρα να παίρνει και τυπικά την εικόνα μπανανίας, ο ΣΥΡΙΖΑ ντύνει με τον προστατευτικό μανδύα αυτού του νόμου το ξεπούλημα της κρατικής περιουσίας σε μονοπώλια τύπου γερμανικής Fraport.

Ενώ ο Τσίπρας γλείφει τους εφοπλιστές και τους υπόσχεται «γην και ύδωρ»

Υπουργοί γλείφουν απεργούς

Ο κύριος της φωτογραφίας πριν από ενάμιση χρόνο ψηφοθηρούσε στον Πειραιά συμμετέχοντας σε κάθε διαδήλωση ενάντια στην ιδιωτικοποίηση του ΟΛΠ. Ως υπουργός Ναυτιλίας πρωτοδιάβηκε το κατώφλι του υπουργείου με τη «δέσμευση» ότι η διαδικασία ιδιωτικοποίησης σταματά. Με χαρακτηριστική ξετσιπωσιά κορόιδευε τους εργαζόμενους μέχρι και πρόσφατα, εμφανιζόμενος ως δήθεν αντιστεκόμενος στην ιδιωτικοποίηση του ΟΛΠ. Αφού έβαλε φαρδιά-πλατιά την υπογραφή του κάτω από το ξεπούλημα στην Cosco, το οποίο μάλιστα υπογράφηκε στο μέγαρο Μαξίμου, τώρα αναπέμπει δημόσιες εκκλήσεις προς τους εργαζόμενους στα λιμάνια της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης να σταματήσουν τις απεργιακές κινητοποιήσεις τους, εμπιστευόμενοι την κυβέρνηση και τον ίδιο!

Τα συνδικάτα στα λιμάνια (ΟΜΥΛΕ, Ένωση Λιμενεργατών και Σύνδεσμος Εποπτών-Αρχιεργατών) δεν είναι τίποτα ταξικά-επαναστατικά συνδικάτα. Το έχουν πάρει απόφαση ότι θα γίνουν οι ιδιωτικοποιήσεις και απεργούν ζητώντας «κατοχυρωμένες θεσπισμένες εργασιακές θέσεις και εργασιακή σταθερότητα, που σε κάθε περίπτωση προκύπτει από το εργασιακό μας ιστορικό στον ΟΛΠ και ΟΛΘ». Καταγγέλλουν, δε, ότι στις συναντήσεις τους με Δρίτσα και Κατρούγκαλο, οι υπουργοί αναγνωρίζουν μεν ότι θα υπάρξει πρόβλημα με την αναγνώριση των δικαιωμάτων τους στο νέο ιδιοκτησιακό καθεστώς που θα προκύψει μετά την ιδιωτικοποίηση, όμως δεν προχωρούν σε συγκεκριμένες νομοθετικές ρυθμίσεις. Αντίθετα, όταν η συνδικαλιστική γραφειοκρατία τους προτείνει λύσεις νομοθετικής παρέμβασης, πετούν τη μπάλα στην κερκίδα, επιφυλασσόμενοι να τη... μελετήσουν.

Δρίτσας, Τσακαλώτος και Κατρούγκαλος (υποδείγματα ειλικρινείας και συνέπειας όλοι τους!) έκαναν κοινή δήλωση για να πουν ότι «στη διαδικασία υλοποίησης των δεσμευτικών, με βάση τη συμφωνία με τους δανειστές, ιδιωτικοποιήσεων, **βασικό μέλημα** παραμένει η προστασία των εργασιακών σχέσεων». Γι' αυτό και «όχι μόνο υπερασπίζονται προς κάθε κατεύθυνση την ανάγκη διατήρησης ασφαλώς και σταθερών σχέσεων εργασίας στα λιμάνια, αλλά επί μήνες τώρα, σχεδόν καθημερινά, έχουν αναλάβει σειρά πρωτοβουλιών και έχουν προβεί σε σειρά παρεμβάσεων για τη θεσμική και πραγματική κατοχύρωσή

τους». Τι έχουν κάνει; Τίποτα απολύτως. Οι ίδιοι το παραδέχονται έμμεσα, γράφοντας ότι «ήδη βρισκόμαστε σε φάση ολοκλήρωσης αυτών των πρωτοβουλιών και παρεμβάσεων».

Καλούν, λοιπόν, τους εργαζόμενους «να αξιολογήσουν θετικά την έμπρακτη ανταπόκριση της κυβέρνησης και να συνεισφέρουν δημιουργικά δίνοντας στήριξη στην προ-

Προσκυλούν τους γκάνγκστερ

«Αποτελεί παράδειγμα για εμάς ο τρόπος με τον οποίο οι συντελεστές της ναυτιλίας μετουσίωσαν την άρρηκτη σχέση του Έλληνα με την θάλασσα σε συγκριτικό πλεονέκτημα. Επένδυσαν πάνω σε αυτό. Ο ελληνόκτητος στόλος κατατάσσεται στις υψηλότερες θέσεις παγκοσμίως σε αριθμό πλοίων, ενώ σε επίπεδο χωρητικότητας και ηλικίας, διαχρονικά, φλερτάρει με την κορυφή. Δεν μπορούμε όμως να αγνοήσουμε και την συνεισφορά στην ελληνική οικονομία».

Οι μάσκες έπεσαν. Δείχνοντας τη δολοφροσύνη του απέναντι στο εφοπλιστικό λόμπι ακόμα και στο επίπεδο της γλώσσας (μίλησε αγγλικά, πράγμα που δε συνηθίζεται από πρωθυπουργούς, σε ομιλίες τους, εντός ή εκτός της χώρας τους), ο Τσίπρας δεν περιορίστηκε απλά σ' ένα ελεεινό γλείψιμό τους, αλλά παρουσίασε την εφοπλιστική επιχειρηματικότητα ως πρότυπο. «Οι έλληνες πλοιοκτήτες χαρακτηρίζονται από εξωστρέφεια, διορατικότητα και καινοτομία στις επενδύσεις και στον τρόπο λήψης αποφάσεων. Πρωτοπορούν, ανοίγοντας συνεχώς νέους δρόμους και νέες προοπτικές για τον κλάδο αυτό, τον τόσο δυναμικό», είπε «εξανώντας» το προκλητικό φορολογικό καθεστώς που απολαμβάνει εδώ και δεκαετίες το εφοπλιστικό κεφάλαιο.

Αφού, λοιπόν, ο εφοπλισμός αποτελεί «παράδειγμα», επ' αυτού του παραδείγματος θα στηριχθούν και οι υπόλοιπες επενδύσεις, που ο πρωθυπουργός κάλεσε τους εφοπλιστές να κάνουν. «Επενδύσεις για την βελτίωση των υποδομών», καθώς και «επενδύσεις που θα ευνοήσουν παράλληλα και τον τουρισμό αλλά και την δυνατότητα ανάπτυξης επιχειρηματικών συστάδων (clusters), με έδρα ένα διευρυμένο ναυτιλιακό κέντρο, όπου θα επιτευχθεί η ανασύσταση της ναυπηγοεπισκευαστικής δραστηριότητας, συνδυαστικά με την παροχή λιμενικών, ναυτιλιακών και εμπορικών υπηρεσιών».

Σ' ένα κρεσέντο δολοπρέπειας, ο Τσίπρας παρουσίασε την κυβέρνησή του ως πιο φιλο-εφοπλιστική απ' όλες τις προηγούμενες: «Στο παρελθόν, πέρα από τα ευχολόγια, η εκάστοτε πολιτική ηγεσία έβρισκε την ευκαιρία να κάνει έκκληση για επενδύσεις και να ζητάει από τους εφοπλιστές να συνδράμουν. Εμείς νιώθουμε την ανάγκη να πείσουμε τους έλληνες εφοπλιστές να μας εμπιστευτούν. Οτι καταβάλλουμε προσπάθειες να μεταρρυθμίσουμε την ελληνική οικονομία. Να δημιουργήσουμε ένα οικονομικό περιβάλλον το οποίο παρέχει αξία στο εθνικό συγκριτικό πλεονέκτημα και βέβαια χαρακτηρίζεται από υψηλή προστιθέμενη αξία, ενώ, παράλληλα, έχουν και χαρακτήρα εντάσεως εργασίας!»

σπάθεια για ρεαλιστική και βιώσιμη λύση». Λες και δεν είναι το κόμμα τους στην κυβέρνηση (και οι ίδιοι υπουργοί), αλλά άλλο κόμμα, καλούν «όλους τους φορείς, δημόσιους και ιδιωτικούς, που εμπλέκονται άμεσα ή έμμεσα και με οποιοδήποτε τρόπο στην παραγωγική λειτουργία των λιμανιών του Πειραιά και της Θεσσαλονίκης να βοηθήσουν στην προσπάθεια για μια **δίκαιη λύση** που άμεσα και μακροπρόθεσμα θα αποβεί **σε όφελος όλων**».

Λύσεις γενικά δίκαιες, λύσεις σε όφελος όλων δεν υπάρχουν ούτε μπορούν να υπάρξουν. 'Η θα κατοχυρωθούν τα συμφέροντα των εργαζόμενων ή αυτοί θα αφεθούν έρμαιοι στις ορέξεις της κάθε Cosco, που οι πάντες γνωρίζουν πλέον (διότι έχει τόσα χρόνια δική της μία προβλήτα στο λιμάνι του Πειραιά). Αν ήταν να κατοχυρώσουν τα δικαιώματα που έχουν οι εργαζόμενοι του ΟΛΠ και του ΟΛΘ, είχαν όλη την άνεση να το κάνουν. Ψήφισαν δύο ογκωδέστατα πολυνομοσχέδια, ψήφισαν ογκωδέστατες διορθωτικές τροπολογίες, με συνοπτικές διαδικασίες, σε άσχετα νομοσχέδια, κουρέλιασαν τις κοινοβουλευτικές διαδικασίες. Δεν το κάνουν, γιατί έχουν αναλάβει την υποχρέωση να μην το κάνουν. Ακόμα και οι πέτρες σ' αυτή τη χώρα ξέρουν πως η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ δεν μπορεί να νομοθετήσει τίποτα, αν προηγουμένως δεν το εγκρίνει η τρόικα. Όσο για τα εργασιακά θέματα, το τρίτο Μνημόνιο είναι σαφέστατο: «Οι αλλαγές στις πολιτικές για την αγορά εργασίας **δεν θα πρέπει να συνεπαγόνται την επιστροφή σε παλαιότερα πλαίσια πολιτικής**».

Όταν οι τρεις υπουργοί γράφουν ότι «καμία κυβέρνηση στο παρελθόν, μάλιστα σε τόσο δύσκολες, αντιφατικές και αντίξοες συνθήκες, δεν έχει δώσει τόσο σαφή και συστηματικά δείγματα γραφής στην κοινή με τους εργαζόμενους προσπάθεια για την επίτευξη στόχων με σταθερότητα και προοπτική», κοροϊδεύουν τον κόσμο. Οι διαβεβαιώσεις τους έχουν τόση αξία όση είχαν οι προεκλογικές διαβεβαιώσεις τους ότι θα σκίσουν τα Μνημόνια ή οι μέχρι πρόσφατα διαβεβαιώσεις του Δρίτσα ότι ο ΟΛΠ δεν ιδιωτικοποιείται και πως για όλα φταίει ο Πιτσιόρλας του ΤΑΙΠΕΔ. Το μόνο που θέλουν είναι να σταματήσουν οι 48ωρες επαναλαμβανόμενες απεργίες. Κι αν δεν τις σταματήσουν τα συνδικάτα, να δημιουργήσουν ένα κλίμα κοινωνικής αποδοχής της καταστολής τους.

Χειροκροτήματα αθλίων!

Δύο φορές είναι καταγεγραμμένα στα πρακτικά της Βουλής «Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ» κατά την ομιλία της ανελαίας υφυπουργού Χρυσοβελώνη στη Βουλή, στις 2 Ιούνη. Τι είπε η Χρυσοβελώνη και ξεσήκωσε ενθουσιασμό στους συριζαίους; Οτι για την Εγνατία Οδό δε θα ισχύσει η εξαίρεση σε σχέση με τα διόδια, αλλά θα εφαρμοστούν αμέσως μετωπικά διόδια. «Όπως φαίνεται», είπε η Χρυσοβελώνη, «δεν είχαν την ίδια άποψη οι Θεσμοί, οι οποίοι αντί να στηρίζουν την όσο πιο γρήγορη εφαρμογή του συστήματος, το οποίο θα καταστήσει πιο ελκυστικούς, πιο ασφαλείς και βιώσιμους τους εθνικούς αυτοκινητοδρόμους, εν τούτοις πιέζουν πάρα πολύ σθεναρά, **με πρόσχημα την τρέχουσα δόση**, να εξαιρεθεί από την παρούσα διάταξη η Εγνατία Οδός και να εφαρμοστεί πλήρως η εν λόγω ΚΥΑ του 2014, η οποία **οδηγεί -είναι γεγονός- σε απαξίωση** ένα πολύ σημαντικό δίκτυο διεθνών μεταφορών στην Ελλάδα».

Ποια είναι η «παρούσα διάταξη»; Η παράγραφος 7 του άρθρου 2 του Νόμου 4388/2016, που προβλέπει ότι «από την έναρξη ισχύος του παρόντος, απαγορεύεται η εγκατάσταση και λειτουργία νέων μετωπικών σταθμών διοδίων». Και πότε δημοσιεύτηκε; Δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ στις 27 Μάη! Στις 27 Μάη η... περήφανη συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ ψήφισε διάταξη που απαγόρευε να δημιουργηθούν διόδια στην Εγνατία, μέχρις ότου λειτουργήσει το σύστημα των ηλεκτρονικών διοδίων και στις 2 Ιούνη, δηλαδή έξι μέρες μετά, η ίδια... περήφανη συγκυβέρνηση κατήργησε τη διάταξη που μόλις είχε ψηφίσει! Και οι άθλιες μαριονέτες του κυβερνητικού κοινοβουλευτικού λόχου, αντί να σκύψουν ντροπιασμένες το κεφάλι για την ξεφτίλα του «ψηφίζω-ξεψηφίζω» ξέσπασαν σε χειροκροτήματα!

Θα πιαστούν, βέβαια, από τη... δέσμευση της Χρυσοβελώνη: «Σε κάθε περίπτωση δεσμευόμαστε ρητά να προχωρήσουμε **άμεσα** στην εγκατάσταση αναλογικών διοδίων ξεκινώντας από τον εν λόγω αυτοκινητόδρομο, δηλαδή από την Εγνατία Οδό». Άμεσα θα γίνουν τα μετωπικού τύπου διόδια στην Εγνατία και άμεσα θα λειτουργήσουν και τα ηλεκτρονικά διόδια με την αναλογική χρέωση! Είναι τρελοί αυτοί οι τροϊκανοί; Βάζουν τη συγκυβέρνηση να νομοθετήσει κάτι το πρακτικά άχρηστο; Όχι, δεν είναι τρελοί. Η ιστορία με τα ηλεκτρονικά διόδια θα πάρει καιρό για να λειτουργήσει. Αν δε κανείς τη σχετική ρύθμιση, με τη γραφειοκρατική διαδικασία που προβλέπει (συγκρότηση αυτοτελούς υπηρεσίας, υπουργική απόφαση, προεδρικό διάταγμα για τη διάρθρωση της υπηρεσίας, συν άλλες τρεις υπουργικές αποφάσεις, θα αντιληφθεί ότι αυτό θα πάρει πολύ καιρό. Αντίθετα, το άνοιγμα μετωπικών διοδίων (παλιού τύπου) στην Εγνατία θα γίνει άμεσα για να γεμίσει τα ταμεία των εργολάβων που θα την πάρουν.

Είναι γνωστό ότι το ΤΑΙΠΕΔ έχει προκηρύξει διαγωνισμό για την πρόσληψη χρηματοοικονομικού, τεχνικού και νομικού συμβούλου για την ιδιωτικοποίηση της Εγνατίας, με σκοπό να βάλει μπροστά τις διαδικασίες ιδιωτικοποίησης το Σεπτέμβριο. Το ΔΣ της εταιρίας έχει πάρει απόφαση για τη δημιουργία 11 νέων σταθμών διοδίων, που θ' αποτελούν την «προϊκία» για τους εργολάβους που θα πάρουν με σύμβαση την εκμετάλλευση του δρόμου. Με τη ρύθμιση που είχε ψηφίσει ο Σπίρτζης, η δημιουργία διοδίων πέρασε στην αποκλειστική ευθύνη του υπουργείου. Αυτή τη ρύθμιση η τρόικα τους υποχρέωσε να την κάνουν μασούρι και να τηβάλουν εκεί που ξέρουν και ο Σπίρτζης, μολονότι η τροπολογία φέρει φαρδιά-πλατιά την υπογραφή του, προφασιζόμενος ταξίδι στο εξωτερικό, έστειλε τη Χρυσοβελώνη να φάει το κράξιμο από τους δεξιο-πασόκους.

Όταν, λοιπόν, άρχισε το δούλεμα, η Χρυσοβελώνη στην αρχή είπε «δεν κάνουμε διάλογο, κύριε Βρούτση» και μετά το γύρισε στο καλαματιανό: «Αν δεν καταλαβαίνετε, αυτό το οποίο διάγει η χώρα, τώρα, αυτήν τη στιγμή, είναι αυτό που εσείς προκαλέσατε και το οποίο εμείς προσπαθούμε να το διαχειριστούμε». Και τότε οι συριζαίοι χειροκρότησαν για δεύτερη φορά!

Αυτή η αντίδραση, το χειροκρότημα, δείχνει ότι δεν έχουν κανένα πρόβλημα με τον εξευτελισμό τους. Οτι δεν έχουν ίχνος προσωπικής αξιοπρέπειας. Γιατί ένας άνθρωπος με αξιοπρέπεια δεν αλλάζει την ψήφο του μέσα σε μια εβδομάδα πάνω σε θέματα που είναι σαφή και δε σηκώνουν ερμηνείες. 'Η καταψηφίζει τη δεύτερη φορά ή παίρνει το καπελάκι του και φεύγει, παραιτείται. Δείχνει, όμως, και κάτι άλλο το χειροκρότημα. Δείχνει πολιτική και συνειδησιακή εξαχρείωση και λογική επιβητόρων της εξουσίας. Αν αισθάνεσαι ότι σε εκβιάζουν και πρέπει να υποχωρήσεις, είτε το παραδέχεσαι είτε σιωπάς και ψηφίζεις σφίγγοντας τα δόντια και χαμηλώνοντας το βλέμμα. Όταν χειροκροτάς, σημαίνει πως δεν έχεις τίποτα και πως είσαι αποφασισμένος και έτοιμος να ψηφίσεις τα πάντα, φτάνει να παραμείνεις στην εξουσία. Οπότε, χειροκροτώντας δίνει ο ένας θάρρος στον άλλο.

Για την τακτική των ιμπεριαλιστών δανειστών δε χρειάζεται να προσθέσουμε τίποτα στα όσα γράψαμε την περασμένη εβδομάδα. Εχουν μισθωμένα γραφεία στην Ελλάδα και είναι σε θέση να «ξεσκονίζουν» γρήγορα ακόμα και λεπτομέρειες, μην επιτρέποντας στη συγκυβέρνηση να κινηθεί ρούπι χωρίς την έγκρισή τους.

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Κ «Δεν σκοπεύω να πολεμήσω τους Βιετκόνγκ. Αλλάωστε κανείς Βιετκόνγκ δεν με έχει αποκαλέσει ποτέ αράπη». Ο Μοχάμεντ Αλι αρχίζει να εξηγεί γιατί δε θα πάει να πολεμήσει στο Βιετνάμ προκαλώντας νευρική κρίση στους καθωσπρέπει λευκούς ρατσιστές αμερικανούς και συνεχίζει: «Μου ζητάνε να ταξιδέψω δεκάδες χιλιόμετρα μακριά για να ρίξω σφαίρες και βόμβες σε ανθρώπους που έχουν σχεδόν το ίδιο χρώμα δέρματος με μένα. Και στη γενέτειρά μου, το Λούισβιλ, συμπεριφέρονται στους μαύρους σαν να είναι σκυλιά».

Με τα λόγια αυτά ο 24χρονος ολυμπιονίκης και παγκόσμιος πρωταθλητής στην επαγγελματική πυγμαχία τσακίζει τα επιχειρήματα όσων είναι υπέρ του πολέμου του Βιετνάμ, γίνεται ένα από τα ινδάλματα της μαύρης κοινότητας και των αντιρατσιστών και δίνει ώθηση και κουράγιο σε όσους αγωνίζονται ενάντια στον πόλεμο και για τα δικαιώματα των αφροαμερικανών.

Για την άρνησή του να πολεμήσει στο Βιετνάμ τιμωρείται με τετραετή αποκλεισμό από τους αγώνες, ενώ το κατεστημένο της εποχής δεν τολμάει να τον φυλακίσει, υπό το φόβο μιας μαζικής εξέγερσης της μαύρης κοινότητας και των υποστηρικτών του αντιπολεμικού κινήματος. Παρά το γεγονός ότι χάνει μερικά από τα καλύτερα αγωνιστικά του χρόνια, καταφέρνει να δημιουργήσει το μύθο του και στην πυγμαχία, αφού θεωρείται ο καλύτερος μποξέρ όλων των εποχών.

Ταυτόχρονα με το μποξ και αφού έχει ασπαστεί το Ισλάμ, συνεχίζει την κοινωνική του δράση, παλεύοντας για τα ανθρώπινα δικαιώματα αλλά και για τη βελτίωση του ρόλου των γυναικών στις μουσουλμανικές κοινωνίες, αποτελώντας το παράδειγμα για πολλούς αθλητές που ακολουθούν το δρόμο που χάραξε. Η αγωνιστική του καριέρα ολοκληρώνεται το 1981, όταν αρχίζει να εμφανίζεται η νόσος του Πάρκινσον, η οποία τον ακολουθεί ως το θάνατό του, χωρίς όμως να περιορίζει την κοινωνική του δράση στην οποία υπάρχουν και ορισμένες «στιγμές» που δεν συνάδουν με την προσωπικότητά του, όπως η υποστήριξη του Ρέιγκαν στις προεδρικές εκλογές του 1984 και το ταξίδι του στο Αφγανιστάν του 2002 για να εμψυχώσει τους αμερικανούς στρατιώτες.

Δημιούργημα μιας εποχής, ο Μοχάμεντ Αλι αποτελεί τυπικό δείγμα αντιφατικότητας. Όμως, η μαύρη κοινότητα τον λάτρεψε όχι για τα караγκιοζιλίκια του, αλλά για τη γενναία στάση του τότε.

Αν δεν μπει το χέρι στην τσέπη, αλλαγή δε γίνεται

Για μια ακόμα φορά, το ελληνικό ποδόσφαιρο βρίσκεται στην ευρωπαϊκή αθλητική επικαιρότητα, όχι όμως για ευχάριστο λόγο. Το κορυφαίο γαλλικό ποδοσφαιρικό περιοδικό France Football εξαπέλυσε επίθεση εναντίον του νεοεκλεγέντα προέδρου της ΦΙΦΑ Τζιάνι Ινφαντίνο και μεταξύ των κατηγοριών που του προσάπτει είναι και η «ανάρμοστη σχέση» του με τον Βαγγέλη Μαρινάκη.

Οι Ερικ Σαμπέλ και Φιλίπ Οκλέρ, που υπογράφουν το κείμενο, θεωρούν ότι ο Ινφαντίνο «απέκτησε μέσα σε 100 μέρες στην προεδρία της FIFA τόσο κακή φήμη όσο ο προκάτοχός του Σεπ Μπλάτερ είχε αποκτήσει μέσα σε 30 χρόνια!». Υποστηρίζουν ότι ένα από τα σκάνδαλα στις πρώτες 100 μέρες του νέου προέδρου είναι και αυτό της μη τιμωρίας του Ολυμπιακού. Σύμφωνα με το ρεπορτάζ τους, ο Ινφαντίνο είναι υπόλογος γιατί δεν έχει ασχοληθεί με τα προβλήματα του παγκόσμιου ποδοσφαίρου και δεν έχει πάρει δραστικά μέτρα για να εξαλειφθεί η διαφθορά και τα παρακλώματα από το ποδόσφαιρο. Για να υποστηρίξουν το συμπέρασμά τους αναλύουν μια σειρά υποθέσεις στις οποίες ο Ινφαντίνο δεν έχει αρθεί στο ύψος των περιστάσεων.

Πρώτη στη σχετική λίστα είναι η υποψηφιότητα της Σενε-

γαλέζας Φατίμα Σαμουρά στο πόστο του γενικού γραμματέα της ΦΙΦΑ, η οποία αν και αρχικά θεωρήθηκε ρήξη με το κατεστημένο, στη συνέχεια -και με δεδομένη την παντελή έλλειψη εμπειρίας της στα θέματα του ποδοσφαίρου- θεωρείται ότι εμπεριέχει τον κίνδυνο να γίνει υποχείριο των «ειδικών» και των εξωθεσμικών κέντρων. Ακολουθεί η υπόθεση απομάκρυνσης του προέδρου της Επιτροπής Ελέγχου και Συμμόρφωσης Ντομένικο Σκάλα, ο οποίος στο πρόσφατο συνέδριο της ΦΙΦΑ ζήτησε εγγυήσεις για την υλοποίηση των προεκλογικών δεσμεύσεων του Ινφαντίνο, γεγονός που ενόχλησε τον πρόεδρο. Για την υπόθεση, σύμφωνα με το ρεπορτάζ του γαλλικού περιοδικού, υπάρχει απομαγνητοφωνημένο υλικό που αποδεικνύει μεθόδευση σε βάρος του Σκάλα. Από το ηλεκτρονικό αρχείο της ΦΙΦΑ φαίνεται να έχουν σβηστεί email που έχουν σχέση με την υπόθεση και αν αυτές οι πληροφορίες αποδειχτούν αληθινές ο Ινφαντίνο κινδυνεύει με ποινή παύσης από τα καθήκοντά του για 90 μέρες.

Τέλος, λαβράκια ετοιμάζονται να βγουν και από τα δρώμενα στην ΟΥΕΦΑ, αφού αρκετά ευρωπαϊκά ΜΜΕ ερευνούν το επίπεδο πληροφόρησης και το ρόλο που έπαιξε ο Ινφαντίνο στην αδιαφανή ανά-

θεση του Euro 2012 στην Πολωνία και την Ουκρανία στις 18 Απριλίου του 2007, καθώς και στο ρόλο του για το σκάνδαλο των στημένων αγώνων στο ελληνικό πρωτάθλημα (υπόθεση Koriopolis). Οι δυο συντάκτες του άρθρου αναφέρουν ότι ενώ η ελληνική δικαιοσύνη έχει απαγγείλει κατηγορίες σε βάρος του προέδρου της ΠΑΕ Ολυμπιακός, η ελληνική ομάδα έχει αποφύγει οποιαδήποτε ποινή και αναρωτιούνται αν αυτό γίνεται επειδή έχει φίλους υψηλά ιστάμενους και με επιρροή εντός της ΟΥΕΦΑ και ποιος είναι ο ρόλος του Θόδωρου Θεοδωρίδη, σημερινού γενικού γραμματέα της ευρωπαϊκής ομοσπονδίας, που είναι γιος του αντιπροέδρου του Ολυμπιακού.

Το δημοσίευμα του γαλλικού περιοδικού είναι φανερό ότι μειώνει τη δυνατότητα της «άμυνας» που παίζει το τελευταίο χρονικό διάστημα ο Μαρινάκης για να αποφυγεί τα «χτυπήματα» από τους Μελισσανίδη και Σαββίδη. Επίσης, μειώνει σημαντικά την προσπάθεια της σημερινής διοίκησης της ΕΠΟ να παραμείνει στην κορυφή του ελληνικού ποδοσφαίρου. Όπως γράψαμε σε προηγούμενο φύλλο, ο Κοντονής, αναγνώρισε στην ΟΥΕΦΑ και στη ΦΙΦΑ το δικαίωμα να έχουν τον πρώτο και τον τελευταίο ρόλο στα δρώμενα του ελληνικού ποδοσφαίρου και αυτές σαν αντάλλαγμα θα τον αφήσουν να ξεκινήσει τη διαδικασία «εξυγίανσης» του ποδοσφαίρου από την «παράγκα», πάντοτε βέβαια υπό την εποπτεία τους.

Όπως έχουμε τονίσει και στο παρελθόν, η πίεση που ασκείται στον Μαρινάκη και την παρέα του δεν είναι αρκετή από μόνη της να δημιουργήσει συνθήκες ανατροπής της ερυθρόλευκης κυριαρχίας. Οι ανιδοτελείς εργάτες του ελληνικού ποδοσφαίρου, αν και είναι υπεράνω χρημάτων και δεν απαιτούν υλικές απολαβές για να διακοινήσουν το ποδόσφαιρο, ως άνθρωποι έχουν και βιολογικές ανάγκες που για να καλυφθούν απαιτούν και ένα μικρό χαρτζιλίκι. Κατά συνέπεια, όσο Μελισσανίδης και Σαββίδης δε βάζουν το χέρι στην τσέπη, η πολυπόθητη αλλαγή θα αργεί και οι συντάκτες του γαλλικού περιοδικού θα αναρωτιούνται πώς είναι δυνατόν να συνεχίζεται η κυριαρχία των ερυθρόλευκων τη στιγμή που ο πρόεδρος τους είναι υπόδικος.

Κος Πάπιας
 papias@eksegersi.gr

ΣΙΝΕΜΑ

ANTREI BAINTA

Η γη της επαγγελίας

Η εβδομάδα υποδέχεται μια παλιά (1975) πολωνική ταινία του διδάσμου Αντρέι Βάιντα. Μέσα από την ταινία, ο σκηνοθέτης αποπειράται να αποτυπώσει τα ήθη και τα έθιμα μιας ολόκληρης εποχής, η οποία περιστρέφεται γύρω από τη μετάβαση της χώρας του από τη φεουδαρχία στον καπιταλισμό. Η ιστορία της ταινίας διαδραματίζεται στην πόλη του Λοτς, ένα από τα μεγαλύτερα ευρωπαϊκά κέντρα υφαντουργίας του 19ου αιώνα, που βρίσκεται σε ραγδαία ανάπτυξη. Η ψαλίδα μεταξύ εργοστασιαρχών -συνήθως Γερμανών, Εβραίων, Πολωνών- και εργατικής τάξης ολοένα και ανοίγει. Τρεις νέοι φίλοι, ένας Πολωνός, ένας Εβραίος κι ένας Γερμανός, κυνηγώντας τα όνειρα και τις φιλοδοξίες τους για κοινωνική άνοδο κι επιτυχία, αποφασίζουν με τα όποια χρήματά τους να φτιάξουν ένα εργοστάσιο. Οι νομοτελειακές απαιτήσεις για την κερδοφόρα λειτουργία του εργοστασίου, όμως, τους κάνουν να απομακρύνονται βήμα βήμα από τις αρχές τους.

Το σενάριο της ταινίας βασίζεται στο μυθιστόρημα του Βλαντίσλαφ Ρέιμοντ (ο οποίος έχει κερδίσει Νόμπελ λογοτεχνίας). Η συγκεκριμένη ταινία (όπως και τρεις ακόμα του Βάιντα) προτάθηκε για το Όσκαρ Καλύτερης Ξενόγλωσσας Ταινίας, χωρίς να το κερδίσει. Ως σκηνοθέτης ο Βάιντα έχει αναμφισβήτητα κάποιες αρετές, πολλές από τις οποίες είναι εμφανείς και στη συγκεκριμένη ταινία. Ξέρει να δημιουργεί ατμόσφαιρα, παίζοντας με ιδέες από διάφορα κινηματογραφικά ρεύματα. Η ικανότητά του αυτή τον οδηγεί σε ένα στιβαρό, πολύπλευρο και γεμάτο φαντασία αποτέλεσμα. Η κεντρική του αδυναμία είναι η έλλειψη στέρεης πολιτικής τοποθέτησης (όταν δεν ρέπει στον αντικομμουνισμό) και βαθιάς κατανόησης των φαινομένων με τα οποία καταπιάνεται, γεγονός που σα φυσική συνέπεια έχει την αποδυνάμωση του τελικού αποτελέσματος.

ΣΕΣΚ ΓΚΑΙ

Τρούμαν

Δύο παιδικοί φίλοι συναντιούνται έπειτα από πολλά χρόνια, γνωρίζοντας ότι αυτή τους η συνάντηση είναι η τελευταία. Ο Χουλιάν έχει καρκίνο στο τελευταίο στάδιο, έχει αποφασίσει να σταματήσει κάθε θεραπεία και ασχολείται αποκλειστικά με τις εκκρεμότητές του. Ο Τόμας έρχεται από τον Καναδά να περάσει μερικές μέρες μαζί του. Ένα από τα κύρια μέληματα του Χουλιάν είναι να εξασφαλίσει το μέλλον του αγαπημένου σκύλου του, Τρούμαν. Η κοινή εμπειρία αυτών των ημερών θα αποτελέσει μια γλυκόπικρη αφορμή για επανασύνδεση των ανθρώπινων σχέσεων.

Ο καταλανός σκηνοθέτης παρουσιάζει την έβδομη και πιο ώριμη ταινία του. Πολύ δυνατό χαρτί στα χέρια του αποτελεί το μεσοτό σενάριο (το υπογράφει ο ίδιος). Το γεγονός ότι εστιάζει αποκλειστικά σε δυο ανθρώπους κι ένα σκύλο αποδεικνύεται καλή επιλογή, καθώς αποφεύγεται η αέναη και άστοχη περιπλάνηση στον κόσμο των σχέσεων. Εδώ ο σκηνοθέτης φαίνεται να έχει τον απόλυτο έλεγχο των χαρακτήρων και της εξέλιξης της ταινίας. Ο Γκάι ισορροπεί καλά μεταξύ δράματος και κωμωδίας, τον ενδιαφέρει να κάνει μια συγκινητική ταινία, αποφεύγει όμως τεχνηέντως τις φτηνές λύσεις.

Σπάνια τέτοιες ταινίες καταφέρνουν να σπάσουν το φράγμα της

Στο προηγούμενο φύλλο παραθέσαμε μια δήλωση του Βλαντίμιρ Τσατσένκο, την οποία αλιεύσαμε από το βιβλίο «Για πάντα ΕΣΣΔ». Σκασμένος στα γέλια ο συγγραφέας, επικοινωνώντας για να μας πει πως η φράση υπήρξε δική του κατασκευή, προκειμένου να βοηθήσει την πλοκή του βιβλίου και πως είμαστε οι δεύτεροι που την πατάμε (έχει προηγηθεί ραδιοφωνική εκπομπή). Μπράβο στο συγγραφέα που κατάφερε να σκαρώσει κάτι τόσο αληθοφανές. Όσο για μας, πρέπει να προσέχουμε περισσότερο.

Όσον αφορά την ουσία, όμως, δεν αλλάζει τίποτα επειδή είμαστε μείον ένα επιχείρημα. Υπάρχουν πολλά που μας επιτρέπουν να στηρίζουμε την «αιρετική» άποψή μας για τον Γκάλη. Στη συνάντησή του με τον Τσίπρα στο Μαξίμου, που έγινε για να προετοιμαστεί η φιάστα με τονονομασίς του ΟΑΚΑ σε «Νίκος Γκάλης», ο Τσίπρας επανέλαβε την επιχειρηματολογία του μπασκετικού κατεστημένου, σύμφωνα με την οποία το μπάσκετ στην Ελλάδα ξεκίνησε να υπάρχει μετά τον Γκάλη. Λογικό από την πλευρά του, αν σκεφτούμε ότι η κυβέρνηση σχεδιάζει να στηρίξει μια φιάστα με στόχο να βελτιώσει την επικοινωνιακή εικόνα του Τσίπρα, χρησιμοποιώντας τον Γκάλη σαν «γκεστ σταρ».

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

**Ιδού το θαύμα του γερμανικού καπιταλισμού: αυξήθηκε ο αριθμός του
1.500.000 παιδιών που ζουν από το βοήθημα που παίρνουν οι γονείς τους...**

Grazy Little Thing (called Love)

Και τι σου ζητάνε; Μια δήλωση και μια υπογραφή.

Τρομοκράτες και ληστές είναι οι καπιταλιστές.

Όταν τη μαγεία (ή και πολλάκις αφιόνι...) της επαγγελματικής μπάλας «επισκιάζει» ο βρυχηθμός των διαδηλώσεων (Γαλλία)

GREVE ET BLOCAGE JUSQU' AU RETRAIT!

Μάχομαι μέχρι τέλους!

► Ούτε ίχνος -έστω- κριτικής για τη διαχείριση του βενεζουελάνικου καπιταλισμού από τον Τσάβες στο μήνυμα του Περισσού προς το «Κ»Κ Βενεζουέλας (Ριζοσπάστης online, 4/6/2016, ΔΙΕΘΝΗ).

► Από τους 12.500 επιτυγχόντες/ούσες του ΑΣΕΠ '98 μόνο 2.280 αιτήσεις για «επανεξέταση». Η σιγουριά του δημοσίου...

► «Μακρόχρονη θυσία τα εργατικά δικαιώματα στο βωμό της ανάκαμψης του κεφαλαίου» - Ριζοσπάστης, πρωτοσέλιδο, 5/6/2016. Αποκαλύψεις...

► Ο Κηφισός -λέει- θα γίνει... οικολογικό υπόδειγμα (πάντως οι καταστροφές του περασμένου Οκτώβρη δεν έχουν «δει» ακόμα αποζημίωση... Προφανώς, υπεύθυνοι δεν υπάρχουν).

► 15.000 θέσεις εργασίας ANA-MENETAI να δημιουργήσει ο νέος αναπτυξιακός (τα γέλια απαγορεύονται) νόμος μέχρι το... 2022 (ζήσε Μάη μου...). Ταύτα έφη Σταθάκης. Wow! που θα λεγε και ο Μπαρούφ.

► The smell of gas around - Lynyrd Skynyrd.

► Σχεδόν κλείνει η κάνουλα της πρόσβασης των λαϊκών στρωμάτων στην ανώτατη εκπαίδευση.

► «Διαψεύδει κατάργηση 13ου-14ου μισθού ο Κατρούγκαλος» (tanea.gr, 6/6/2016). Ουφ! Ησυχάσαμε...

► Μειωμένο κονδύλι για τις αεροπορικές συνδέσεις απομακρυσμένων περιοχών (περιοχή κατά 62%) = δραστικές περικοπές των δρομολογίων (άλλη μία πρωτιά...).

► Unidos Po(r)demos (Ενωμένοι Μπορούμε) να διαχειριστούμε τον ισπανικό καπιταλισμό!

► Δε μας χέζεις, ρε Μίκυ Μάους, με τα σνικοφκαλά σου!

προβλεψιμότητας και να δώσουν μια ιδιαίτερη πτυχή στο κινηματογραφικό θέμα τους. Το συγκεκριμένο είδος, στην πλειοψηφία του, αποτελείται από ταινίες που σκοπό έχουν να συγκινήσουν ελαφρά το θεατή (μην του κάτσει και πολύ βαριά...), ενδεχομένως περιγράφοντας καταστάσεις που λίγο πολύ αποτελούν κοινό τόπο, με τρόπο που να γεννά συγκίνηση, ταυτόχρονα όμως, χωρίς κανένα φιλοσοφικό ή θεωρητικό βάθος. Η συγκεκριμένη ταινία, με πέντε βραβεία Γκόγια στο ενεργητικό της, αποτελεί τυπικό δείγμα του είδους της.

Ελένη Π.

Ριζοσπάστης ο Γερμανός

► Το «En Marche!» (Εμπρός!) του Εμμανουέλ Μακρόν ευτύχησε στην επαφή του με τα λαϊκά στρώματα: ο κ. Μακρόν εδέχθη πυρά... αυτών και εδήλωσε ότι δεν συνομιλεί με απεργούς (τω όντι κατήγγειλε τη «βία» και την «επιθετικότητα» των διαδηλωτών. Σε επαναστάσεις κάποιοι υπουργοί έχουν χάσει και τα κεφάλια τους. Σε επαναστάσεις).

► Επειδή κάποιοι μας τάπηξαν με την... άμεση δημοκρατία της Ελβετίας: στο πρόσφατο δημοψήφισμα συμμετείχε το 46% των εγγεγραμμένων, ήγουν ΑΠΟΧΗ 54%... Αειντε... Αποστειρωμένη κοινωνία γαρ η Ζβίτσερα.

► Να υπενθυμίσουμε ότι ο Χ. Γιανναράς καθηγητής Θεολογίας των κατέχει έδρα Φιλοσοφίας...

► Η αντιπροσωπεία του ΠΑΜΕ στη Γαλλία πήγε να δώσει τα «φώτα» της σχετικά με την... ανυπαρξία απεργιακού κινήματος;

► Είχαν γράψει ΤΑ ΝΕΑ (online) - 30/12/2015: «Οι 400 πλουσιότεροι άνθρωποι έγιναν πιο φτωχοί κατά 19 δισ. δολάρια» - να βοηθήσουμε, ρε παιδιά, να

δώσουμε από το υστέρημά μας στους πλούσιους που «φτωχύναν»...

► Μπάμπι και Αγία Σοφία.

► Στο κύριο, λοιπόν, άρθρο της εφημερίδας kathimerini.gr, 5/6/2016, «Θα πέσει σε τσίχο», μαθαίνουμε ότι είμαστε όλοι «πολίτες» και «επιχειρήσεις» που «δεν μπορούν να επιβιώσουν», «αναζητούν τρόπους να μεταφέρουν δραστηριότητες στο εξωτερικό». Και ποιοι/ποιες μπορεί να είναι αυτοί που ΜΠΟΡΟΥΝ να μεταφέρουν δραστηριότητες στο εξωτερικό; ΜΟΝΟ οι καπιταλιστές και μέρος των μεσαίων στρωμάτων. Η εργατική τάξη (μαζί με τους ανέργους της) δεν έχει ούτε τα προς επιβίωση.

► Εκτός των άλλων και ο τωρινός διευθυντής του ΑΠΕ/ΜΠΕ (Αθηναϊκό -Μακεδονικό Πρακτορείο Ειδήσεων) Μ. Ψύλλος είχε βγάλει το 2014 βιβλίο με τον βαρύγδουπο τίτλο «Από τον Ράιχενμπαχ του Οθωνος στον Ράιχενμπαχ της Μέρκελ» - όταν η καγκελάρια δεν ήταν τόσο «προσιτή»...

► «Ασκήσεις ισορροπίας στην σύναξη της Κεντροαριστεράς» (tanea.gr, 7/6/2016). Κοινώς σαλτιμπάγκοι (πολιτικοί). Όσο για τη σύναξη: σιγά τους αρματωλούς, δηλαδή.

► Να τον συνδράμουμε τον Γιάννο (Παπαντωνίου) που έμεινε από ρευστό, εμείς που έχουμε

ρεύσει όρθιοι...

► Μάθαμε, προσφάτως, ότι υπάρχουν «αυγά ελευθέρως βοσκής» και μειδιάσαμε. Τώρα μένει να μάθουμε πού βοσκάνε αυτά τα αυγά...

► Στην ταβέρνα του κουφού, δίπλα στη μικρή φουφού. Καθιστοί δίχως μιλά, στην ανάγκης τα κελιά.

► Το γάλα-γάλα, ή προσθήκες με όλα τα καλά τα άλλα;

► Some Kind of Magic (Queen).

► «Η ιδιωτικοποίηση του Ελληνικού και η στροφή στον ρεαλισμό» - tanea.gr, 8/6/2016. Εύσημα στη συγκυβέρνηση.

► Χρησιμοποίησε μια φράση του Μωρίς Τορέζ για να υπενθυμίσει στη CGT το παρελθόν της και να την «διευκολύνει» να κλείσει τον απεργιακό χορό; Δράστης ο Φ. Ολάντ.

► Το ξεπούλημα δημόσιας (ό,τι αυτό σημαίνει στον καπιταλισμό) περιουσίας η avgι.gr, 8/6/2016, το «σερβίρει» ως «προτεραιότητα στο πράσινο».

► Inter, Zhonguo (κινέζος, γαρ, ο καπιταλιστής).

► Και «αύξηση μισθών» το 2015 ανεκάλυψε το ΒΗΜΑ (tonima.gr, 8/6/2016, Κ. Μήλας). Ζητάει μάλιστα «προσαρμογή στους ονομαστικούς μισθούς», ήτοι μειώσεις.

► «Ποσοτική χαλάρωση»... το τρώει και ζορίζεται.

► Πλειστηριασμός για το Athens Ledra, πλείστοι όσοι άνεργοι...

► Εν τω μεταξύ έχουμε αύξηση χρεών κατά 700 εκ. ευρώ τον Απρίλιο.

► Απεργία και μπλοκάρισμα μέχρι να αποσυρθεί! (Ο νόμος Κομρί).

► Τα πιο καλά μας χρόνια.

► Αγάντα, Αλέξη (κατά το «αγάντα, Ρόμελ» των δοσιλογομαυραγοριτών της κατοχής).

► Για να βάνεις τον μαρξισμό στον τίτλο σου θα πρέπει να απεχθάνεσαι -όπως ο Μαρξ- τους «μαρξιστές»... (διότι άλλο philosophy και άλλο χυλόςophy).
Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Δεν ξέρουμε πόσο αυθόρμητη είναι η πρωτοβουλία που μέσω των «τοιχών» του facebook καλεί την επόμενη Τετάρτη σε συγκέντρωση με αντικυβερνητικό περιεχόμενο στο Σύνταγμα. Το «ούτε χρώματα-ούτε κόμματα-ούτε συνδικάτα-πολίτες μόνο» έχει ξαναπαίξει, την περίοδο των «αγανακτισμένων», το καλοκαίρι του 2011. Και ξέρουμε πολύ καλά ότι -ανεξάρτητα από την πολιτική αφέλεια που σίγουρα χαρακτηρίζει κάποιους- εκείνοι που έκαναν κουμάντο και χρώματα είχαν, και σε κόμματα ανήκαν, και σε συνδικάτα. Απλά, έβαλαν τις κομματικές ταυτότητες στην κωλότσεπη και παρίσταναν τους ακοιμάτιστους. Και βέβαια, ο ΣΥΡΙΖΑ έκανε μεγάλη πολιτική αποθεματοποίηση εκείνη την περίοδο. Ήταν ο μεγάλος κερδισμένος. Κέρδη έβγαλε και ο Καμμένος, ακόμα και οι νεοναζί, που παρίσταναν τους «αγνούς πατριώτες» στην πάνω πλατεία. Ηρθε η ώρα να πληρώσει η ΝΔ τον ΣΥΡΙΖΑ με το ίδιο νόμισμα; Δεν μπορούμε να το πούμε. Αλλωστε, οι δεξιοί δε φημίζονται για την ικανότητά τους να σπεκουλάρουν με τέτοιου τύπου εκδηλώσεις. Ο,τι και να γίνει στις 15 Ιούνη, πάντως, είτε συμμετάσχουν λίγοι είτε πολλοί στο... «χωρίς χρώματα, κόμματα και συνδικάτα» συλλαλητήριο, για τον ΣΥΡΙΖΑ και το συνεταιράκι του, τους ΑΝΕΛ, είναι ένα ακόμη σημάδι της πλήρους απομόνωσής τους από το λαό. Πριν από ένα χρόνο, βούλιαζε το Σύνταγμα από δεκάδες χιλιάδες ανθρώπων, που πίστεψαν ότι με το Όχι στο δημοψήφισμα η συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων αντιστέκεται στους ιμπεριαλιστές δανειστές και αντιπαλεύει τα Μνημόνια. Τώρα, το μόνο κάλεσμα που γίνεται έχει τίτλο «παραιτηθείτε».

◆ Για την εταιρία που έφτιαξε το σποτάκι είναι το ίδιο είτε γυρίζει τσόντα, είτε διαφημιστικό για αντηλιακό, είτε σποτάκι για την προβολή της εθελοντικής αιμοδοσίας. Αυτό ξέρουν, αυτό φτιάχνουν: γυναίκες-Μπάμπι με αποκαλυπτικά ντεκολτέ που κοιτάζουν ξελιωμένες κάποιον «δυναμικό άντρα». Αυτό είναι το στερεότυπο της αστικής διαφήμισης, αυτό το στερεότυπο ξεπηδά από κάθε πόρο της κοινωνίας μας, οι διαφημιστές δε διανοήθηκαν να χρησιμοποιήσουν κάτι άλλο στο σποτάκι που τους παρήγγειλαν. Ούτε μπορούσαν αυτά τα ανθρωποειδή της διαφήμισης να διανοηθούν πόσο προσέβαλαν τις νοσηλεύτριες που εργάζονται στις πιο αντίξοες συνθήκες (μέρα και νύχτα, Σαββατοκύριακα και αργίες), προσπαθώντας να φέρουν σε πέρας την τόσο σημαντική δουλειά τους. Αν υπάρχει ένα θέμα (τεράστιο μάλιστα), αυτό έχει να κάνει με την κρατική υπηρεσία που παρήγγειλε το σποτάκι (Εθνικό Κέντρο Αιμοδοσίας), με την επιλογή της εταιρίας παραγωγής, με την έγκριση του σενάριου και με την παραλαβή του τελικού «προϊόντος». Κι επειδή αυτές οι δουλειές δε γίνονται τζάμπα, θα θέλαμε να ξέρουμε όλες τις λεπτομέρειες. Πώς έγινε η ανάθεση, από ποιους και πότε, πόσο κόστισε το «έργο τέχνης», ποιοι το παρέλαβαν, ποια η εταιρία παραγωγής κτλ. Εμείς να σημειώσουμε ότι πρόεδρος του ΔΣ του ΕΚΕΑ είναι γυναίκα: η αιματολόγος Χάρης Ματσούκα, διευθύντρια στο «Αλεξάνδρα» και υπεύθυνη του Κοινωνικού Ιατρείου-Φαρμακείου Αθήνας, που τοποθετήθηκε σ' αυτό το πόστο από τη συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ. Αυτό το σκάνδαλο είναι όλο δικό τους, καθώς φαίνεται.

Το πρωτοσέλιδο της «Αυγής» την περασμένη Τετάρτη αποτύπωσε με χαρακτηριστικό τρόπο την εξέλιξη που έχει υπάρξει στη συριζαϊκή προπαγάνδα τον τελευταίο χρόνο. Όταν υπέγραφαν το τρίτο Μνημόνιο, μιλούσαν για πραξικόπημα, για εκβιασμό με το πιστόλι στον κρόταφο, για μια συμφωνία που δεν την πιστεύουν και που θα προσπαθίσουν να την επαναδιαπραγματευθούν κτλ. Πλέον γλείφουν εκεί που έφτυναν, αποδεικνύοντας ότι έχουν «υιοθετήσει» (ή αλλιώς «ενστερνιστεί») το Μνημόνιο, όπως ακριβώς απαιτούσαν οι δανειστές. Καμαρώνουν ακόμα και όταν υλοποιούν δωσιλογικά μέτρα που επί χρόνια κατείχαν μια εξόχως συμβολική θέση στην προπαγάνδα τους. Το Ελληνικό ήταν ένα απ' αυτά. Είχαν επενδύσει πολλά πολιτικά, δεδομένου ότι στον ομώνυμο δήμο είχαν για

Κυβέρνηση Κουίσλινγκ

ένα φεγγάρι ως δήμαρχο ένα ιδιαίτερα δραστήριο στέλεχος του ΣΥΡΙΖΑ. Δικοί τους άνθρωποι είχαν κάνει τη μελέτη του Πολυτεχνείου για τη δημιουργία μητροπολιτικού πάρκου, δικός τους είναι και ο Σπίρτζης που ως πρόεδρος του ΤΕΕ είχε παρουσιάσει μελέτη σύμφωνα με την οποία η αξία της έκτασης είναι υπερτριπλάσια από το συμφωνημένο τίμημα.

Ολα αυτά πετάχτηκαν στα σκουπίδια. Κι επειδή η καλύτερη άμυνα είναι η επίθεση, προσπαθούν με προπαγάνδα σαν αυτή του πρωτοσέλιδου της «Αυγής» να κάνουν το μαύρο άσπρο. Πλην όμως, αυτά δεν περνάνε πια. Κανέναν δεν μπορούν να κοροϊδέψουν. Το Ελληνικό ξεπουλήθηκε στο τίμημα που είχε συμφωνήσει η προηγούμενη κυβέρνηση, ενώ τα περισσότερα απ' αυτά που παρουσιάζουν ως δήθεν βελτιώσεις υπήρχαν ήδη στις ανακρίσεις που έκανε το ΤΑΙΠΕΔ επί Σαμαροβενζέλων. Για να διαλυθούν οι ισχυρισμοί της προπαγάνδας τους, αρκεί να βάλουμε ένα απλό ερώτημα: αφού η συμφωνία είναι τόσο συμφέρουσα για το κράτος και τον ελληνικό λαό, τότε γιατί προσπαθούσαν να την καθυστερήσουν και χρειάστηκε ο ωμός εκβιασμός του EWG (Euro Working Group) για να την υπογράψουν;

Δεν χρειάζεται να διαβάσει κανείς τις προστυχίες της «Αυγής» ή το μακροσκελές non paper με το οποίο το Μαξίμου προσπάθησε να πε-

ράσει «γραμμή» στα ΜΜΕ. Αρκεί η πρώτη παράγραφος της ανακοίνωσης της Lamda Development: «*Η σημερινή συμφωνία, που **συγκεκριμενοποιεί** βασικές σχεδιαστικές προδιαγραφές και οικονομικές παραμέτρους του Έργου, αποτελεί **ορόσημο***». Οι εργολάβοι μιλούν με νόημα για συγκεκριμενοποίηση των βασικών σχεδιαστικών και οικονομικών παραμέτρων της μπιζνας τους και θεωρούν τη συμφωνία ορόσημο.

Εχουμε να κάνουμε με μια κυβέρνηση Κουίσλινγκ, η οποία υπακούει σε ό,τι τη διατάζουν τ' αφεντικά της. Η περίπτωση του Ελληνικού είναι -πέραν των άλλων- και χαρακτηριστική περίπτωση διαπλοκής. Διαπλοκής την οποία κατήγγειλε στο παρελθόν ο Τσίπρας. Το τεράστιο αυτό φιλέτο αστικής-τουριστικής γης, ένα από τα καλύτερα της Ευρώπης, «χτύπησε» ένα κοινοπρακτικό σχήμα στο οποίο βιτρίνα είναι η εταιρία του Λάτση, μια αραβική και μια κινέζικη εταιρία. Αρα, κάποιες ευρωπαϊκές εταιρίες κρύβονται από πίσω. Κάποιοι ξεπλένουν χρήμα μέσω αυτής της τεράστιας μπιζνας. Γι' αυτό και ασκήθηκαν τόσο μεγάλες πιέσεις για να υπογραφεί ΜοU.

Ομως, δεν είναι μόνο το Ελληνικό. Οι διαδικασίες ανάμεσα στη συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων και τους ιμπεριαλιστές δανειστές, μετά το Eurogroup της 24ης του Μάη αποκαλύπτουν μια σχέση διευθυντών-υπαλλήλων. Οι διευθυντές δίνουν καθημερινά

νέες εντολές, επιπλήττοντας τους υπαλλήλους ότι δεν εκτελούν σωστά και με πληρότητα τις εντολές τους.

Τα χαράματα της 25ης Μάη, ο Τσακαλώτος ανακοίνωσε με non paper: «*Η αξιολόγηση ολοκληρώθηκε και **θα υπάρξει εκταμίευση συνολικού ύψους 10,3 δισ. ευρώ** σε δύο τμήματα - **Ρυθμίζεται άμεσα, από αύριο, το θέμα του χρέους***». Ελεγε ψέματα και στα δύο σκέλη. Για το χρέος τα έχουμε πει πολλές φορές (αυτό που συμφωνήθηκε είναι ότι θα το ξαναδούν στα μέσα του 2018, όταν θα τελειώνει το τρίτο Μνημόνιο - για να βάλουν μπροστά το τέταρτο). Ομως ούτε η αξιολόγηση είχε ολοκληρωθεί. Η ανακοίνωση ήταν σαφής: «*Το Eurogroup έδωσε εντολή στο EWG **να επιβεβαιώσει τις επόμενες ημέρες την πλήρη εφαρμογή όλων των προαπαιτούμενων** και ειδικότερα τις διορθώσεις στη νομοθεσία για το άνοιγμα της αγοράς πώλησης δανείων, της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης αλλά και την ολοκλήρωση όλων των προαπαιτούμενων από το μέτωπο των αποκρατικοποιήσεων*». Και άρχισε ο εξευτελισμός της συγκυβέρνησης των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ.

Πρώτα ψήφισαν με κατεπείγουσες διαδικασίες ένα ολόκληρο πολυνομοσχέδιο (με τη μορφή ενός συνόλου πέντε τροπολογιών) με συμπληρωματικά προαπαιτούμενα. Αυτό, όμως, δεν ήταν αρκετό. Τους ζητήθηκε να υπογράψουν Μνημόνιο Κατανόησης με την

Κοινοπραξία των εταιριών που αρπάζουν το Ελληνικό. Ούτε αυτό, όμως, κρίθηκε αρκετό από τους ιμπεριαλιστές δανειστές. Ζητήθηκε να εκδώσουν και τις υπουργικές αποφάσεις για το πετσόκομμα των συντάξεων. Οπως αποκαλύπτουμε στο «σαλόνι» αυτού του φύλλου, με τις υπουργικές αποφάσεις δεν εφαρμόζουν απλά αυτά που περιλαμβάνονται στον αντιασφαλιστικό νόμο, αλλά **πηγαίνουν και πέρα από το νόμο!** Γι' αυτό τις δημοσίευσαν νύχτα και χωρίς να κάνουν καμιά ανακοίνωση.

Ούτε αυτό ήταν αρκετό, μολονότι η Γεροβασίλη βγήκε καμαρωτή την Τετάρτη και ανακοίνωσε ότι διευθετήθηκαν και οι τελευταίες λεπτομέρειες για την εκταμίευση της δόσης. Οι γερμανοί ιμπεριαλιστές επεφύλαξαν στη συγκυβέρνηση έναν ακόμα εξευτελισμό. Την ίδια μέρα (Τετάρτη) συγκα-

λεσαν την Επιτροπή Προϋπολογισμού της Μπούντεσταγκ, η οποία ενημερώθηκε από τον υφυπουργό Οικονομικών Γιεנס Σπαν ότι ναι μεν υλοποιήθηκε το μεγαλύτερο μέρος των μέτρων που προέβλεπε το πρόγραμμα, όμως απομένουν ακόμα ορισμένα μέτρα που δεν έχουν ολοκληρωθεί. Γι' αυτό ανέβαλαν τη συνεδρίαση της Επιτροπής της Μπούντεσταγκ για την Παρασκευή (χτες).

Τι απαιτούν οι Γερμανοί; Απαιτούν να μεταβιβάσει η ελληνική κυβέρνηση το 5% των μετοχών του ΟΤΕ στο ΤΑΙΠΕΔ (και μέσω αυτού στη νέα ανώνυμη εταιρία ξεπουλήματος, που έχει ως θυγατρική της και το ΤΑΙΠΕΔ), αλλά και να απεμπλακεί πλήρως το ελληνικό δημόσιο από το μετοχικό κεφάλαιο του ΟΤΕ (έχει δυνατότητα επαναγοράς ενός 4% που ανήκει στο ΙΚΑ). Οι σχετικές πληροφορίες διοχετεύθηκαν και από το Βερολίνο και από τις Βρυξέλλες όπου συνεδρίασε το EWG.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι οι τελευταίες ρυθμίσεις θα γίνουν και η δόση θα εκταμιευθεί. Ενδεχομένως αυτό να έχει γίνει όταν θα διαβάζετε αυτές τις γραμμές. Ομως ο συνεχής εξευτελισμός της συγκυβέρνησης Τσίπρα-Καμμένου από τους ιμπεριαλιστές δανειστές δείχνει πόσο έχει βαθύνει η αποικιοποίηση της καπιταλιστικής Ελλάδας. Οι ιμπεριαλιστές θα στηρίξουν αυτή την κυβέρνηση, γιατί τους κάνει τη δουλειά παραπάνω από τέλεια.

βαθύ κόκκινο

Μεταρρύθμιση

Αλλοτε, η λέξη μεταρρύθμιση είχε καταρχήν προοδευτικό χαρακτήρα. Σήμαινε μια αλλαγή προς όφελος των ανθρώπων της εργασίας. Μια αλλαγή που συνήθως ερχόταν ως κατάκτηση μετά από αγωνιστικές κινητοποιήσεις τους. Κάπως έτσι χτίστηκε το λεγόμενο «κράτος πρόνοιας» στις ευρωπαϊκές χώρες. Οι αγώνες της εργατικής τάξης, συχνά σκληροί και αιματηροί, εξανάγκαζαν τις αστικές κυβερνήσεις να κάνουν μεταρρυθμίσεις στο εργασιακό πλαίσιο, οι οποίες αντανακλούσαν τα αιτήματα των ταξικών αγώνων.

Μετά τη νίκη της ρωσικής επανάστασης το 1917 και δεκαετίες αργότερα τη δημιουργία του λαϊκοδημοκρατικού στρατοπέδου, που διέυρυνε το «χώρο» του σοσιαλισμού, αυξήθηκε η πίεση της εργατικής τάξης στα δυτικοευρωπαϊκά καθεστώτα, τα οποία ήταν αναγκασμένα να παραχωρούν μεταρρυθμίσεις, προκειμένου να μην υπάρξουν εξελίξεις σε επαναστατική κατεύθυνση.

Από τότε που καθιερώθηκε η λέξη μεταρρύθμιση (reform), για να περιγράψει κατακτήσεις της εργατικής τάξης εντός του καπιταλιστικού πλαισίου, άρχισε ν' αναπτύσσεται και το πολιτικό ρεύμα που ονομάστηκε ρεφορμισμός και κατέλαβε τη δεξιά πτέρυγα του οργανωμένου εργατικού κινήματος. Σε αντίθεση με την επαναστατική κατεύθυνση, που επιστημονικά την είχαν θεμελιώσει οι Μαρξ και Ενγκελς, η ρεφορμιστική κατεύθυνση πρέσβευε το πέρασμα στο σοσιαλισμό μέσω διαδοχικών μεταρρυθμίσεων.

Και πάλι, όμως, η ρεφορμιστική κατεύθυνση -παρά τον μη επαναστατικό ή αντεπαναστατικό χαρακτήρα της- έθετε στην ημερήσια διάταξη μεταρρυθμίσεις προς όφελος της εργατικής τάξης. Για παράδειγμα, καλύτερη κοινωνική ασφάλιση, λιγότερες ώρες δουλειάς, χαμηλότερα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης, περισσότερα δικαιώματα, περιορισμό του διευθυντικού δικαιώματος των καπιταλιστών κτλ.

Τις τελευταίες δεκαετίες, όμως, τα πράγματα έχουν αλλάξει ακόμα και σε επίπεδο λόγου. Η λέξη μεταρρύθμιση δεν υποδηλώνει πλέον κάποια θέσμιση προς όφελος της εργατικής τάξης, αλλά το αντίθετο. Μεταρρύθμιση είναι ό,τι ζηλώνει τις παλαιότερες μεταρρυθμίσεις, αυτά που κατάφερε να κατακτήσει το εργατικό κίνημα την εποχή της επαναστατικής ή της ρεφορμοστικής ακμής του. Μεταρρύθμιση είναι η κατεδάφιση της κοινωνικής ασφάλισης, η εξαφάνιση κάθε κανονικότητας στις εργασιακές σχέσεις, η θέσπιση της απόλυτης ασυδοσίας των καπιταλιστών, η κατάργηση κάθε προστατευτικής διάταξης, η λεγόμενη ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων κτλ. κτλ. Μεταρρύθμιση θεωρείται αυτό που παλαιότερα ονόμαζαν αντιμεταρρύθμιση.

Μεταρρυθμιστές δε θεωρούνται πλέον οι παλιοί ρεφορμιστές (σοσιαλδημοκράτες, ψευτοαριστεροί, γραφειοκράτες συνδικαλιστές κ.ά.), αλλά εκείνοι που επιπíπτουν με μανία επί των εργατικών κατακτήσεων. Οσο πιο μανιακά επιτίθεται ένα κόμμα ή ένας αστός πολιτικός τόσο συνεπέστερος μεταρρυθμιστής θεωρείται. Κατόπιν αυτών, αποκτά μια ξεχωριστή σημασία η εξής αποστροφή από πρόσφατη ομιλία του Τσίπρα:

«*Εμείς νιώθουμε την ανάγκη να πείσουμε τους Έλληνες εφοπλιστές να μας εμπιστευτούν. Οτι καταβάλουμε προσπάθειες να μεταρρυθμίσουμε την ελληνική οικονομία*».

Τι είδους μεταρρύθμιση της ελληνικής οικονομίας μπορεί να είναι αυτή που θα πείσει τους εφοπλιστές ότι αξίζει να εμπιστευτούν τον ΣΥΡΙΖΑ; Η απάντηση είναι προφανής. Και γίνεται προφανέστατη αν αναλογιστούμε ότι οι εφοπλιστές αποτελούν ένα εξαιρετικά επιθετικό τμήμα του ελληνικού κεφαλαίου, που εξαιτίας της φύσης της δραστηριότητάς τους έχουν υιοθετήσει ιστορικά συμπεριφορά γκάνγκστερ. Και έναντι του εργατικού δυναμικού που απασχολούν στα πλωτά κάτεργά τους και έναντι των ελληνικών αστικών κυβερνήσεων, από τις οποίες έχουν αποσπάσει προκλητικά προνόμια.

Πράγματι, είναι αποφασισμένος ο ΣΥΡΙΖΑ. Αποφασισμένος να υπηρετήσει τα συμφέροντα του κεφαλαίου. Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηπλιάς 5, Μεταμόρφωση